

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

devil souls

MOTORCYCLE CLUB

Kyle, Jack and Ryan

DEVIL SOULS MOTORCYCLE CLUB NOVELLAS

FROM BESTSELLING AUTHOR

LEANN ASHERS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Kyle, Jack and Ryan :

DEVIL SOULS MOTORCYCLE CLUB NOVELLAS

FROM BESTSELLING AUTHOR

LEANN ASHERS

Kyle, Jack, Ryan

Telif Hakkı© 2020 LeAnn Ashers tarafından

Tüm hakları saklıdır.

Kyle, Jack, Ryan bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu yayının hiçbir bölümü, 1976 tarihli ABD Telif Hakkı Yasası kapsamında izin verilen haller dışında, yazarın önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde, herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez ya da bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

Kapak Tasarımcısı: Regina Wamba

Fotoğrafçı: Wander Aguiar Editör:

Aquila Editing

İç Formatlayıcı: T.E. Black Designs; www.teblackdesigns.com

İÇİNDEKİLER

Kyle

- Bölüm 1
- Bölüm 2
- Bölüm 3
- Bölüm 4
- Bölüm 5
- Bölüm 6
- Bölüm 7
- Bölüm 8
- Sonsöz

Jackson

- Bölüm 1
- Bölüm 2
- Bölüm 3
- Bölüm 4
- Bölüm 5
- Bölüm 6
- Bölüm 7
- Sonsöz

Ryan

- Önsöz
- Bölüm 1
- Bölüm 2
- Bölüm 3
- Bölüm 4
- Bölüm 5
- Bölüm 6
- Sonsöz

Daha fazla okumak ister
misiniz? İletişimde
kalın!

Kyle

LEANN ASHERS

CHAPTER ONE

CHRYSTAL

I GÖZLERİMİ KAPATTIM, rüyalara geri dönmek çünkü şu anki gerçekliğim boktan.

Soğuk hava aracın içine sızıyor, beni uykumdan daha da uzaklaştırıyor ve sırtım kesinlikle beni öldürüyor. Son üç aydır arabamda uyuyordum. Birkaç hafta önce küçük bir kasaba olan Raleigh, Teksas'a varana kadar araba ve sürdüm.

Doğrulup gözlerimi ovuşturuyorum, battaniyeyi boynuma kadar çekerek vücut ısıyı korumaya çalışıyorum. Pencereleri sis kaplıyor ama dağların üzerinden zar zor görünen güneşi görebiliyorum.

Yerleşmem ve bir süre kalacak bir yer bulmam gerekiyor. Bebeğimin içimde tekmelediğini hissediyorum. Elimi karnımda gezdirerek gülümsüyorum. Hamileyim, tam olarak beş aylık. Sekiz haftalıkken öğrendim ve o zamandan beri kaçıyorum.

Şu anda bir garajda resepsiyonist olarak çalışıyorum. Bir daire için peşinat ödeyene kadar burada aracımda kalacağım - tüm birikimimi benzin ve benzin istasyonunda yemek için harcadım - sonra yerleşmeye başlayacağım.

Garajın arkasında uyuyorum; zincirli, bu da beni daha güvende hissettiriyor. Binanın anahtarları bende var, böylece gizlice içeri girip duş alabiliyor ve mutfağı kullanabiliyorum. Dışarı çok soğuk olursa en azından ısınabiliyorum.

Alışkın olduğum şeylere kıyasla gerçekten cennet gibi. Masamın önünde yerde uyuduğum bile oldu. Bunu yapan tek şey

Burada uyuduğumu bilmemeleri beni endişelendiriyor. Ama güvendeyim; şu anda benim için en önemli şey bu.

Yirmi iki yaşındayım ve kocamı terk ettiğim için bu durumdayım.

Onunla çıkmaya başladığımda on altı yaşındaydım. Annem bunu ayarladı çünkü ıssız bir yerde bir karavanda yaşıyorduk ve bu adam zengindi. Ben onun çıkış biletiydim.

Ben bunu istemedim. Bağımsız olmak ve üniversiteye gitmek istiyordum. Kendime bir hayat kurmak istiyordum. Ve yirmi sekiz yaşında, benim için çok yaşlıydı. Ama ailemi hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum.

Liseden mezun olduktan iki hafta sonra onunla evlendim. Tüm arkadaşlarım en iyi hayatlarını yaşıyor ve partiler veriyordu, ben ise düğünüm için süslemeler alıyordum.

Bu aslında görücü usulü bir evlilikti. Düğün günü koridorda gözyaşları içinde yürüdüm çünkü çok mutsuzdum ama sahte bir gülümseme takınmak zorundaydım. Annem ön sırada, kocamın onun için aldığı yeni elbisesinin içinde ağlıyordu. Kocam ona bir kredi kartı verdi ve şimdi yeni bir dairede, yeni kıyafetlerle ve yeni bir hayatla yaşıyor. Tek yapması gereken ona beni vermektir. Babam benim için mutlu olmaya çalıştı, yanımda olmaya çalıştı ama annem tamamen imkânsız.

"Evet" dedim ve beni ilk kez seks yaptığım yeni evimize götürdü. Korkunç değildi ama bir saniyesinden bile zevk almamıştım. Evliliğimizin ilk birkaç yılı kötüydü ama son yıllar kıyaslanamazdı. İşte o zaman öfkesi ortaya çıktı. Her şey, masaya getirdiğim yemek tabağını yanlışlıkla kucağına dökmemle başladı. Bir de baktım ki suratıma yumruğunu indirmiş.

O anda dünyam değişti. Onu terk etme niyetiyle anneme gittim, çünkü bana kötü davranan bir adamla kalamazdım. O ben değildim.

Annem kapıyı çarptı ve kocama daha iyi hizmet etmem gerektiğini söyledi. Ona bakmak benim işimdi ve bana yaptıklarını fazlasıyla hak etmişim.

O anda çok yalnız olduğumu fark ettim. Kendimi üzgün hissettim ama yenilmiş değildim. Kurtulmak için bir plan yaptım ama hiçbir şey yapmadan kaçamazdım. Bu yüzden acı çektim. Beni her gün dövdü, incitti ve kırdı. Yüzüme yediği o tek yumruk hayatımı değiştirdi.

Yani bütün bir yıl sürdü. Onun adına olmayan bir araç satın almalıydım ve mümkün olduğunca uzun süre yaşamak için param olmalıydı. Ama sonra hamile olduğumu öğrendim ve o saniyeden ayrılmak istedim. Beni incitmesi bir şeydi ama doğmamış çocuğumun incinmesine izin vermek düşünülemezdi.

Bir haftalığına bir iş gezisine çıktı ve hiç aramadı, ben de bunu gitme zamanım olarak kabul ettim. Eve döner dönmez beni arayacağını biliyordum, bu yüzden telefonumu hemen kapattım. Zaten benimle konuşmak isteyen kimse yoktu.

Arabamın kapısını açıp garaja giriyorum, böylece duş alıp güne hazırlanabiliyorum. İçeri adımımı atar atmaz sıcaklık beni çarpıyor ve inlememek için kendimi zor tutuyorum. Artık sahip olmadığınız küçük şeylerin ne kadar önemli olduğunu asla tam olarak anlayamıyorsunuz. Sadece sıcak bir yerde uyanabilmek bile harika olurdu. Bir daha hiçbir şeyi hafife almayacağımı biliyorum.

Bütün çocuklar gelmeden önce duş alıp giyinmek için acele ettim. Bu iş yeri Devil Souls MC'ye ait olduğu için biraz endişeliydim ama iş arkadaşlarımdan hepsi çok iyi insanlar. Çocuklar için bir demlik kahve hazırladım ve koltuğuma yerleşip karnımı ovuşturarak gülümsedim. "Sizinle tanışmak için sabırsızlanıyorum."

Onu hayal kırıklığına uğratmayacağım. Ailemin bana yaptığı gibi onu yüzüstü bırakmayacağım. Ona zarar vermeye cüret edecek her şeyden onu koruyacağım.

"Günaydın, sevgilim."

O güzel sesi beklemediğim için zıpladım. Hayatımda gördüğüm en ateşli adama bakıyorum. Sertçe yutkundum, ağzım kurudu. Onu daha önce görmemiştim. Kesimine bakıyorum ve önündeki etiketi görüyorum. Devil Souls MC'nin başkanı.

Bugün geleceğini duymuştum ama böyle görüneceğini hiç beklemiyordum. Elimi kotumun önüne silip ayağa kalkmaya başladım ama başını salladı. "Sana kahvaltı getirdim." Önümdeki tezgâha bir poşet koyuyor ve masamın diğer tarafına, bana bakacak şekilde bir koltuk çekiyor.

Bana küçük bir paket servis tabağı uzattı ve sonra kendi önüne bir tane koydu. Neler oluyor?

KYLE

YEMEĞİ ÖNÜNE KOYDUĞUMDA YÜZÜNDEKİ ŞAŞKINLIĞI GÖREBİLİYORUM.

Garajda kaldığını bildiğimizi bilmiyor ama işten çıktığı ilk gün aracını arka tarafa çektiği anda kameralardan anladık.

Bir aydır şehir dışındaydım, çevre ilçelerdeki işlerimiz üzerinde çalışıyordum.

Bugün yemek getirerek onun iyi tarafına geçmeye karar verdim, böylece onu arabadan bir daireye ya da başka bir şeye , ama onun kesinlikle ölümcül derecede muhteşem olmasını hiç beklemiyordum. Yüzünde melek gibi bir gülümsemeyle karnını tuttuğunu görünce neredeyse dilimi yiyecektim. Gözleri hayatımda gördüğüm en mavi gözlerdi ve sarı saçları ellerimi sokmam için yalvaran hafif bir dalgaya sahipti.

Başını eğiyor, benim onu incelediğim gibi o da beni inceliyor; sonra lokantadan getirdiğim kahvaltıyı yavaşça açıyor. "Kahvaltı için teşekkür ederim." Lanet bir kedi gibi gözlerimi kapatmak istiyorum, çünkü sesi cennet gibi. Karanlık her zaman aydınlığı ister ve şu anda onu istiyor. Sırıttıyorum. "Bir şey değil, hayatım."

Kızarıyor ve krebine şurup döküyor, numara yapmaya çalışıyor ama ben fark ettim ve bunu tekrar tekrar görmek istiyorum. Yemek yerken, tekrar yere bakmadan önce bana gizlice bakıyor, kızarıyor ve bu çok sevimli.

"Bekâr mısın?" Sormak zorundayım, çünkü aracında uyumasına izin verdiği için hangi piçi öldürmem gerektiğini bilmem gerekiyor.

Koltuğuna geri oturuyor ve bu sefer bana sırtıyor. "Patronum neden soruyor? İş için ilişki durumlarının gerekli olduğunu bilmiyordum."

Beni kandırdı.

"Patronun konuşmuyor, tatlım." Göz kırptıyorum ve hafifçe gülmeden önce gözlerini deviriyor. Saçlarını omzunun üzerinden atıp yemeğine geri dönüyor ve sorunun havada asılı kalmasına izin vererek beni öldürüyor.

Alt dudağındaki şurubu diliyle siliyor. "Eğer bilmek istiyorsan, ben bekarım."

CHRYSTAL

BEKAR OLDUĞUMU DUYAR DUYMAZ, GENİŞÇE GÜLÜMSEYEREK

mükemmel düz dişler. Çöpümüzü alıyor ve çöp kutusuna atıyor. Kafam karıştı. Neden bunu bilmek istedi ve neden şimdi tek kelime etmiyor? Kapıya doğru döndü. "Bekle. Neden bilmek istiyorsun?" diye sordum.

Durdu ve omzunun üzerinden bana baktı. "Çünkü uzun süre bekar kalmayacaksın." Sözlerini havada asılı bırakarak garaja doğru yürüyor ve beni tamamen şaşırtıyor. Az önce durduğu boşluğa bakıyorum, tamamen afallamış bir halde. Az önce bunu mu söylemişti? Kendi kendime gülüyorum çünkü ilgisinden hoşlanmıştım ve bana kahvaltı getirmesi çok hoştu.

İşime geri dönüyorum, araçlarını almaları için kimi aramam gerektiğini kontrol ediyorum ama gülümseme yüzümden gitmiyor.

CHAPTER TWO

CHRYSTAL O GECENİN İLERLEYEN SAATLERİNDE

I Eve gitmek için kapıdan çıkan herkese el sallıyorum, "Yarın görüşürüz!" Torch sesleniyor ve omzunun üzerinden bana el sallıyor.

Tam kapıyı kilitlemek üzereyken Kyle bisikletinden inip yanıma . "Hadi yemeğe gidelim." Elini uzattı.

Onu inceliyorum. Benden ne istiyor?

"Isırmam," diye alay ediyor ve parmaklarını oynatarak elini tutup tutmama bana seçenek sunuyor.

Kapıyı arkamdan kapatıp kilitliyorum ve elini tutuyorum. Beni binanın kenarına park etmiş bir kamyonete doğru götürüyor. Benim için kapıyı açtı ve içeri girdim.

"Belki de ısırmanı istiyorumdur."

Ağzı açılıyor, gözleri neşeyle parlıyor. "Bunu bildiğim iyi oldu hayatım." Kapıyı kapatıyor ve ben de onu kamyonetinin önünde yürürken görünce sırtıyorum.

Bir yanım gergin olmam gerektiğini fark ediyor çünkü bu adamla yeni tanıştım ve burada istediği yere götürmesine izin veriyorum. Ama kendimi korkmaya ikna edemiyorum. Kyle savunmasız kadınları dövmekten zevk alan bir adama benzemiyor. Bunun için fazla belalı biri.

İri yarı, korkutucu ve tepeden tırnağa dövmelerle kaplı olduğu gözümden kaçmadı ama kötü çocuklara karşı bir zaafım var. Sadece hangilerinin dangelak olduğunu çözmeyi öğrenmem gerekiyor.

"Peki sen ?" diye soruyor.

Saçımı omzumun üzerinden itiyorum. Ona tam olarak nerede olduğunu söylemeli miyim? Söylememek için bir neden göremiyorum. "Maryland."

Kaşları kalkıyor. "Kahretsin, sevgilim. Uzun bir ."

Bu yetersiz bir ifade.

Eyalet sınırını geçtiğim anda Teksas'ı sevmiştim ama bu küçük şirin kasabaya gelene kadar yoluma devam ettim ve burada kendimi başka hiçbir yerde hissetmediğim kadar güvende hissettim. Bebeğimi burada doğurmak istiyordum.

Camı açıyorum ve akşam havasının kabinden içeri girmesine izin veriyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve başımı koltuğa yaslayıp rahatlıyorum. Karnımı ovuyorum ve kaygısız olduğum anın tadını çıkarıyorum. Böyle anlara daha çok ihtiyacım var.

Bu noktada nasıl saçlarım olduğundan bile emin değilim; hayatımın son birkaç yılında çok stresliydim. Bu dünyada beni önemseyen ya da seven tek bir kişi bile olmadan tek başıma kaldığımdan beri daha da kötüleşti.

Kyle, Şeytan Ruhlar'ın sahibi olduğu bir lokantanın önünde durur. Neredeyse tüm kasaba onların. Kapımı açıyorum ve daha dışarı çıkamadan, düşmemem için elimi tutuyor. "Teşekkür ederim."

Göz kırpıyor ve elini sırtımın küçük kısmına koyarak kapıyı benim için açık tutuyor.

uzak bir yere oturduk. Ben Kyle'ın önüne oturuyorum, o da arkamdaki odaya bakıyor. Bana masadan bir menü uzatıyor, ben de ondan alıyorum.

KYLE

GÖRÜNÜŞÜ, GÜLÜMSEMESİ, O KADAR ZAHMETSİZ Kİ

Güzel.

Şu anda tüm erkeklerin işten çıktığını sanıyor ama durum hiç de öyle değil. Torch ve kulübün diğer bazı üyeleri arabasını onun için hazırladığım yeni dairesine götürüyorlar. Bu kasaba küçük olduğu için bodrumumu onun için bir daireye dönüştürdüm. Mahremiyeti ve kendi anahtarları olacak ama üst kata da çıkabilir.

Bana kızabilir ama onun aracında uyuduğu düşüncesini hazmedemiyorum, bunu . O hamile ve ben

Hiçbir kadının arabasında uyumayacağını ve sebepsiz yere Maryland'den bu kadar uzak bir kasabaya gelmeyeceğini içten içe biliyorum. Bir şeyden kaçıyor ve garajda yaşamak onun için güvenli değil. Bir pencere kolayca kırılabilir. Her şey ters gidebilir.

"Sanırım ben biftek alacağım." Ben menüyü masaya koyuyorum, o da kendi menüsünü kapatıyor.

"Sanırım bir çocuk burgeri alacağım." Bu ne lan?

Ahhh, ödediğini sanıyor. "Bebeğim, sen ısmarlamıyorsun. Bir biftek al, menüdeki her şeyi al, umurumda değil." Menüyü önüne geri itiyorum.

Gözlerini deviriyor. "Sen nasıl istersen," diye küstahça konuşuyor ve ben buna bayılıyorum. Derinlerde bir yerlerde ortaya çıkmayı bekleyen bir sürü tavrı olduğunu biliyorum.

Kıkırdıyorum ve arkama yaslanıp bir kez daha menüyü incelerken ona bakıyorum. Ona baktığımı hissettiğini biliyorum, çünkü elmacık kemiklerini kaplayan allığı görebiliyorum.

CHRYSTAL

YEMEĞİMİZ GELİYOR, VE İÇİMDEKİ HER ŞEY ONU TIKIŞTIRMAMAK İÇİN Ağzıma. Bir antrikot, kumpir, patates kızartması ve milkshake sipariş ettim. Çok uzun zamandır böyle bir şey yememiştim. Son birkaç aydır bir fast food restoranından hamburger yemek tercihim olmuştu. Bir tane daha yiyebileceğimden emin değilim.

Bir kadın ve yürümeye başlayan çocuğu tuvalete doğru yürüyor. Bebeğe gülümsüyorum, sırtarak koşturmak çalışıyor ama küçük bacakları dengesiz. Bebeğin bacakları altından katlanıp yüzüstü yere düşmeye başladığında gözlerim açılıyor. Onu yakalamak için uzanıyorum ama Kyle benden önce davranıyor. Bebeği tek koluyla tutup kaldırıyor ve annesine uzatıyor. Annesi ona teşekkür ediyor ve banyoya giriyor.

Kyle'a gülümsedim. "Ne?" Yemeğinden başını kaldırmıyor. Ben de tek kelime etmiyorum. Bana bakmasını istiyorum. Çatalını yere bırakıyor, kaşlarını kaldırıyor ve sonunda bana bakıyor.

"Sen bir kahramansın."

Gülüyor ve kafasını bana doğru sallıyor.

Birbirimize bakışlar atarak yemeğimizi bitiriyoruz. Onu çalışıyorum, çünkü kafam biraz karışık. Bu bir randevu mu? Tamam, bu aptalca. Ben hamileyim. Hangi erkek hamile bir kadın ister ki? Hiç kimse, orası kesin. Ayrıca bir ton şey saklıyorum. Yük üstüne yük taşıyorum ve dünyanın en güçlü erkeği bile bununla başa çıkamaz.

"Gitmeye hazır mısın?" soruyor ve yemek için para atıyor.

"Evet." Kabinin kenarına doğru kayıyorum ve elimi tutup koltuktan kalkmama yardım ediyor. "Teşekkür ederim. Sana hiç mükemmel bir beyefendi olduğunu söyleyen oldu mu, Kyle?"

Bana yan yan sırtarak "Sırrımız, değil mi?" diye fısıldıyor sanki dünyanın en büyük sırrıymış gibi.

Garaja dönerken camımı tekrar indiriyorum. Birazdan arabamın sıcak cehennemine geri döneceğim. Teksas sıcağı yüreği zayıf olanlara göre değil ve bir klima için adam öldürebilirim. Birinin beni görmesinden korkmasaydım çıplak uyurdum.

Garaj görüldüğünde içimi bir korku kaplamaya başlıyor. Koltuğumda doğrulup inmeye hazırlanıyorum ama o otoparka girmiyor.

"Uhhh, arabam vardı," diyorum ve hafifçe gülüyorum.
gerginliğimi gizlemek
için. "Ben bir araba
görmedim."

Ona üçüncü bir gözü varmış gibi bakıyorum; az önce beni kaçırdı mı? Sanki hayatının en güzel günüymüş gibi sırtıyor.

"Tamam, Kyle. Ha ha. Çok komik." Gülüyorum ve dirseğimle onu dürtüklüyorum ama bana bir şey söylemiyor.

Kafamı kaşıyorum, insanoğlunun bildiği en boktan şansa sahip olduğum ve önce patronum tarafından kaçırıldığım gerçeğini anlamaya çalışıyorum. Yani başka kim olabilir ki, değil mi? En azından bir biftek yemeği yedim.

Başımı salladım. "Peki, bugün uyanıp kendi kendine 'Hey, benim için çalışan şu hamile hatunu kaçıracağım' diye düşünmene ne sebep oldu?" Ellerimi bacaklarıma sürterek gergin olduğumu gizlemeye çalışıyorum. Ona doğru bakıyorum. "Demek istediğim, benim hakkımda 'Hey, bu piliç kaçırmak için iyi bir aday' diye düşünmene neden olan şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum." Yüksek sesle gülüyor. Yani, başını geriye atarak, elini karnına dayayarak, neredeyse tamamen kasılmış bir şekilde gülüyor.

En azından gülebiliyor, yani çok fazla deli olamaz, değil mi? Bir tümseğe çarpıyor ve önümdeki konsol açılıyor ve bir şişe losyon görüyorum.

Aman Tanrım.

"Losyonu cildime sürmeyeceğim!" Çılgık atıyorum ve losyonu ona fırlatıyorum. Omzuna çarpıyor, sekiyor ve bacağıma isabet ediyor. Onu tutup pencereden dışarı fırlattım.

"Beni bu lanet kamyondan çıkar yoksa sana şimdiye kadarki en büyük meme kasırgasını yaşatırım!" Bağırdım ve yumruğumu ona salladım.

Bu noktada Kyle'ın gülmekten gözyaşlarına boğulduğundan eminim. Ana otoyoldan çıktık. "Tanrım, beni bir deliğe sokacaksın ve cildime losyon sürdüreceksin."

Kyle kamyoneti park ederken, "Sakin ol be kadın," demeyi başarıyor.

"Bak, işte lanet araban." Evin önünü işaret ediyor ve arabamın oraya park edilmiş olduğunu görüyorum.

"Peki nasıl oldu da buraya geldi? Kanıtları saklamaya çalışıyorsun, ha?" Ona bakıyorum, hamlesini yapmasını bekliyorum.

Benimle ilgili bir şey varsa o da ateşimi hiç kaybetmediğimdir. Sırf daha kolay olduğu için rol yapmış ya da masum rolü oynamış olabilirim ama bu içimdeki ateşin dışarı çıkmak için yanmadığı anlamına gelmiyordu. Bekledim ve kocamın merhametime kalacağı o lanet günü iple çekiyorum. Benim sürtüğüm olmasını istiyorum. Ben onu yere serdiğimde karşı koyamayacak kadar çaresiz olmasını istiyorum. Ama aptal da değilim. Ne zaman savaşağımı ve ne zaman kaçacağımı bilirim. Kaçmak zorundaydım.

"Hadi, sana bir şey göstermek istiyorum. Sana söz veriyorum, buraya seni incitmek için gelmedim hayatım. Bunu asla yapmam ve başkasının da sana zarar vermesine izin vermem." Eğilip yanağıma dokunuyor ve sesi daha derin, daha korkutucu bir hal alıyor. "Eğer buna cesaret ederlerse o pisliği paramparça ederim."

Başımı sallıyorum ve kamyondan iniyor, sözleriyle beni sersemletiyor. Bunu hiç beklemiyordum. Benim için kapıyı açtı ve ben geçerken arabama baktım. Öncekiyle aynıydı. Boktan. Evin yanına yürüdük ve kapının kilidini açtı. Işığı yaktı. İki set merdiven var. Biri üst kata, diğeri de bodruma çıkıyor. Bodruma doğru yöneldiğinde geri adım atıyorum ve elini uzatıyor. "Bana güveniyor musun?" Bunu düşünürken derin bir nefes alıyorum; sonra elimi koyuyorum ve tedbiri elden bırakmaya karar veriyorum. Elimi bıraktığımda yüzündeki memnun ifadeyi kaçırmadım.

Beni merdivenlerden aşağı indirdi. Başka bir anahtar seti çıkarıyor ve merdivenlerin altındaki kapının kilidini açıyor.

Kapıyı iterek açtı ve beni küçük, şirin bir apartman dairesi karşıladı. Gördüğüm ilk şey deri bir kanepe ve düz ekran bir televizyon. Odanın bir tarafında mutfak var. Küçük ama yeni aletlerle donatılmış. Rahat oturma odasının arkasında bir yatak odası var. Çok sevimli. Bayıldım. "Burada mı yaşıyorsun?" diye sordum.

Başını sallıyor ve elimi ters çevirip anahtarları yanına koyuyor. "Burası senin yaşadığın yer."

Midem, kalbim, hepsi tam orada yere düşüyor. Sinirli bir şekilde gülüyorum. "Yemin ederim burada yaşadığımı söylediğini duyduğumu sandım."

Altında iki tabure bulunan mutfak barına yaslanıyor. "Beni doğru duydun. Ben üst katta oturuyorum ama anahtarlar sende ve bodruma girmek için tek anahtar seti de sende."

Şu anda neler olduğunu anlamaya çalışırken alnımı ovuşturuyorum. "Lütfen bana açıkla."

"Sevgilim, bir gece daha arabanda kalmana izin veremem. Sen istediğin sürece bu senin." Sözleri midemi bulandırdı. Arabamda kaldığımı biliyordu ve ben utandım.

"Bunu bu yüzden mi yapıyorsun, benim için üzülmüyor musun?" Utanç içimi yakıyor.

Başını sallıyor ve elini yüzüme koyup başparmağını elmacık kemiğime sürüyor. "Hayır sevgilim, senin için üzülmediğimden değil. Bu saçmalığı hemen aklından çıkar. Bir kadının arabasının içinde uyumasına izin vermeyeceğim. Bunu duymaya hazır olmayabilirsin ama lanet olası kurallar, bunu sana kanıtlayacağım." Ona öylece bakıyorum; tek yapabildiğim bu. "Hayatında bir şeyler olduğunu da biliyorum ve hazır olduğunda bunu benimle paylaşacaksın. Bana ihtiyacın olursa üst katta olacağım. Yeni evine alışmana izin vereceğim." Beni burada öylece bırakıp gidiyor, alfa-erkek sözleri karşısında aklım başımdan gidiyor ve külotum parçalanıyor. Az önce çıktığı merdivenlere bakıyorum. Boku yemiş durumdayım.

CHAPTER THREE

CHRYSTAL

IÇANTALARIMI kanepede beni ve mutfak tamamen yiyeceklerle doluyken buluyorum. Sahip olduğum yiyecek miktarına ağlamak istiyorum. Bazılarına aptalca gelebilir ama uzun süre neredeyse hiç yemek yememiş olsaydınız anlardınız. Ve ben küçük rahatlıkların tadını çıkarıyorum: sıcak olduğunda serin, soğuk olduğunda sıcak olmak.

Çantalarımı yatak odama götürüyorum. Vay be. Benim yatak odam. Yatağın üzerindeki beyaz yorgana ve yumuşak yastıklara bakıyorum ve burayı benim için konforlu hale getirmek için çok uğraştığını fark ediyorum.

Acaba kullanabileceğim bir çamaşır makinesi var mı? Duştan sonra gidip sorarım.

Duşta çok uzun zaman geçiriyorum, suyun sırtıma vurmasına izin veriyorum, arabada çömelerek uyumaktan biriktirdiğim ağrıyan kasları gevşetiyorum. Saçlarımın sırtımdan aşağı sarkmasına izin veriyorum, uçları popoma değiyor. Hamileliğim boyunca çok uzadı.

Şehri tekrar terk etmeden önce bir doktora gitmeliyim. Hamile kaldığımdan beri sadece birkaç kez gittim. Ayrıca burada yaşayacağım için Kyle'a kira ve kamu hizmetleri hakkında sorular sormam gerekiyor. Yıkamam gereken kıyafetleri toplayıp üst kata çıkıyorum.

Kapıyı çalarken sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum ve onun açmasını bekliyorum. Biraz sonra kapıyı açıyor. "Merhaba, kullanabileceğim bir çamaşır makineniz var mı diye soracaktım?" Sepetimi kaldırıyorum. Beni içeri buyur etti ve ben de onu evin içinde takip ettim. Güzel ve modern, çoğunlukla beyaz ve biraz da siyah. Çok güzel bir ev.

Bir erkek için ev, hiç beklemediğim bir şey. Çoğu erkeğin bırakın ev dekorunu, mobilyası bile yoktur. "Eviniz çok güzel."

Gülümsüyor ve yaşlı bir adamla kadının fotoğrafını eline alıyor. Kyle ile fotoğraftaki adam arasındaki benzerliği görebiliyorum. "Annem bunu benim için süsledi."

"Bu çok hoştu." Annesinin onun için endişelendiği düşüncesine gülümsüyorum.

Yan kapıyı açtı. "Burası çamaşır odası. İstedğin zaman kullanabilirsin ama çamaşır yıkaman gerektiğinde bana haber ver. Sepeti senin için yukarı taşıyacağım. Düşmeni istemem." Sepeti benden alıyor ve çamaşır makinesinin yanına yerleştiriyor; sonra çamaşır makinesinin üzerine uzanıyor ve bana çamaşır deterjanı ve yumuşatıcıyı uzatıyor. O gerçekten çok tatlı ve düşünceli bir adam. Benim için çoğu erkeğin aklına bile gelmeyecek şeyler yapıyor. Dışarı çıkmaya başladı ama ben elimi koluna koydum. "Sana kira hakkında bir şey sormak istiyorum. Maaşımdan kesebilir misin?"

Gözleri yumuşar. "Kira yok. Kendine ve bebeğe iyi bakmanı istiyorum, tamam mı?" Avucunu karnıma koydu, bu beni şok etti. Aşağı baktım. Eli kocaman ve karnımın çoğunu kaplıyor.

"Kyle, senden bunu yapmanı isteyemem," diye fısıldıyorum. Başıma gelen bunca şeyden dolayı içim titriyor. Yeni bir evim, benimle ilgilenen ve bana çok iyi davranan biri var. Daha önce kimse bana böyle davranmamıştı. Eminim bu çoğu insan için normaldir ama benim ihtiyaçlarımı düşünen birinin olması yeni bir şey. "Ne diyeceğimi bilemiyorum," diyorum usulca.

"Hiçbir şey söyleme tatlım. Benim için bir şey yapmak istiyorsan, benimle film izleyebilirsin?" diye öneriyor.

Kocaman gülümsüyorum. "Bunu çok isterim. Kıyafetlerimi yıkamak için koyayım. Benimkilerle birlikte atmamı istediğin bir şey var mı?"

"Bunu yapmak zorunda değilsin."

Başımı eğip ona bakıyorum. Gülüyor ve sepetini işaret ediyor.

"Teşekkürler Kyle," diye sesleniyorum o odadan çıkarken.

KYLE

BEN LANET BİR AMCIĞIM. ÜST KATA GELİP BANA BİR ŞEY SORMASI BENİ HEYECANLANDIRDI. Bir şey için. Alt katta yaşayacağı için zamanının çoğunu üst katta benimle geçireceğini umuyordum.

Az önce pizza ve peynirli çubuk siparişi verdim ve seçebilmesi için kiralık filmleri açtım. Mutfaktan içecek bir şeyler alıp sehpanın üzerine koyuyorum.

Oturma odasına girdiğinde eşofman altı ve tişörtüyle çok sevimli görünüyor. Saçları ıslak ve poposuna kadar sarkıyor. Saçları doğal, güzel bir sarı. "Hangi filmi izlemek istersin?" Yanıma oturup bacaklarını altına kıvrırken ona soruyorum.

"Romantik şeyler dışında her şey bana ."

Ona iki kafası varmış gibi bakıyorum. "Romantik filmleri sevmeyen gördüğüm ilk kadın sensin."

Gülüyor ve omuz silkiyor, dikkatini televizyona çeviriyor, beni görmezden geliyor. Bir aksiyon filmi koyuyorum, ona bir tabak hazırlıyorum ve uzatıyorum. Bana bakmıyor bile, derin düşüncelere dalmış. Bir şeylerin onu rahatsız ettiğini söyleyebilirim; gözlerinde hayaletler var. Televizyona bakıyor ama aklının televizyonda olmadığını söyleyebilirim. Ona musallat olunuyor.

CHRYSTAL

BUNU KENDİME NEDEN YAPIYORUM? SADECE BİRKAÇ BASİT KELİME VE BEN DEBASTIRILMIŞ. Yaşadığım kötü şeyleri düşünüyorum.

Romantik mi? Ben bunu hiç yaşamadım. Daha önce hiç öpüşmedim bile. Hiç tecavüze uğramadım, isteyerek seks yaptım çünkü bir eş olarak bunu yapmam gerektiğini düşünüyordum ama bundan hiç zevk almadım. Ve asla gerçekten öpüşmedik. Üzerimden yuvarlanıp uyumadan önce dudakları benimkilere değip geçerdi. Benim hayatım buydu. Her gün mantıklı olmayan şeyler yüzünden dayak yiyerek yaşadım. O her şeyi kafasından uydururken ben nasıl onun istediği gibi yapabilirdim ki? Çok zordu. Hayat cehennem gibiydi. Tek başıma yola çıkana ve gecenin bir yarısı onun başka bir yanlış bulmasıyla uyanmayacağımı bilene kadar asla tam bir gece uyumadım.

"Tatlım?" Kyle omzuma dokunuyor ve sonunda kendimi düşüncelerimden kurtarıyorum, o kadar derine gömülüyorum ki çıkmam günlerimi alacak.

Gülümsüyorum, ıslak saç tellerimi kulağımın arkasına itiyorum. "Öyle mi?" Rol yapmaya çalışıyorum.

Gözleri yüzümü arıyor. "İyi misin?" diye soruyor, ben de gülümseyerek başımı sallıyorum çünkü başka ne diyebilirim ki? Geçmişimi kimseye anlatmadım. Kendi ailem bile beni kabul edemezken bir başkası nasıl kabul edebilir? Şu anda yapamam. Sanırım bir başkasına izin vermeden önce bunu kendim kabul etme şansına ihtiyacım var.

Elimi salladım. "Ben iyiyim." Eğilip bir dilim pizza alıyorum, durumu daha az garip hale getirmeye çalışıyorum. Birasından uzun bir yudum alıyor ve filmi açtığına unuttuğunu anlıyorum. Bir bakıma kendimi kötü hissediyorum çünkü karşılığında hiçbir şey istemeden bana karşı çok nazik davrandı ama bu kadar acı verici bir şey hakkında konuşmaya nasıl başlarsınız?

Arkama yaslanıyorum, ayaklarımı altına çekiyorum ve dikkatimi filme veriyorum. Sadece anın tadını çıkarmak istiyorum. Filmden bir saat sonra, yanımda oturan Kyle'ın aşırı farkındayım. Aramızda sadece bir santim mesafe var ve elim kanepede onunkinin hemen yanında. Kendimi lisedeymişim ve aşık olduğum kızın ilk kez elimi tutmasını bekliyormuşum gibi hissediyorum. Kyle'ın yanımda güldüğünü hissediyorum. Göz ucuyla bakıyorum ve sanki gördüğü en iyi şeymiş gibi televizyona bakıp sırtlıyor. Gülümsemesinin güzelliği beni şaşırtıyor ama buna aldanmayacağım. Onda çok tehlikeli bir yan var; şüphesiz tehlikeli bir adam. Hiç düşünmeden serçe parmağımı uzatıp onunkine doluyorum. Ona bakmıyorum. Hiç fark etmemiş gibi davranıyorum. Sadece ona dokunmak istiyorum. Sadece bu olsa bile umurumda değil. Bugün bana karşı çok nazikti. Serçe parmağını benimkinden çekiyor ve tam parmaklarımızı birbirine geçirirken aşağı bakıyorum. Mutlu bir şekilde gülümsüyorum. Bu çok daha iyi.

Film çok erken bitiyor. "Sanırım biraz uyusam iyi olacak." Başını sallıyor ve koltuktan kalkmama yardım ediyor. Karnımı ovuyorum, onun ya da onun tekmelediğini hissediyorum.

"Bebek yüzünden mi?" Karnıma doğru başını sallıyor.

"Hissetmek mi istiyorsun?" Ona soruyorum. Gülümsüyor öne uzanıp elini tutuyorum, bebeğin tekmelediği karnımın üzerine koyuyorum. Gözleri şaşkınlıkla açılıyor ve sanki bebek dışarı fırlayıp onu kapacakmış gibi karnıma bakıyor.

"Bu inanılmaz."

İnanılmaz bir şey. Vücudumda bir bebek taşıdığımı inanmak çok zor. Hayatın mucizesi çok şaşırtıcı.

"Merdivenlerden inmene yardım edeyim, düşmeni istemem." Tekrar elimi tutuyor, parmaklarımızı birbirine geçiriyor ve beni merdivenlerden aşağı indiriyor. Kendimi özel hissediyorum. Bunun aptalca olduğunu ve sadece iyi davrandığımı biliyorum. Hepsi bu kadar olabilir. Hamileyim, çok hamileyim. Çekici olduğum birkaç ay önce pencereden uçup gitti. Kapımı itip açtım ve içeri girip Kyle'a baktım.

"İyi geceler," diyorum usulca,
gülümseyerek. "İyi geceler
sevgilim."

Kapıyı çekip kapatıyorum, gözlerim kapalı. Derin bir nefes alıyorum ve günlerce uyumaya hazır bir şekilde yatak odama doğru yürüyorum.

CHAPTER FOUR

CHRYSTAL BİR HAFTA SONRA

"DARLIN, randevun saat dördte, değil mi?" Kyle kafasını kapıdan içeri sokarak sorar.

"Evet, hemen köşeyi dönünce."

Geçtiğimiz hafta arabamın arka koltuğunda yaşamaya kıyasla yeryüzündeki cennet gibiydi. Kyle ile kalmaya alışmaya başladım ve açıkçası çok iyi arkadaş olduk. Birbirlerine karşı merhametsizce flört edenler. Göz kırpıp beni bir kez daha yalnız bırakıyor ve midem bulanıyor. Tanrım, neden bu kadar çekici olmak zorunda?

İşime geri döndüm, çocuklar için parça siparişi verdim. Bugün doktoru görmek için alabildiğim ilk randevu. Kız mı yoksa erkek mi doğuracağımı öğreneceğim için heyecanlıyım ama uzun zamandır doktora gitmediğim için kendimi kötü hissediyorum. Sigortanız olmadığında bunu yapmak biraz zor.

Kyle beni her yere götürmesi gerektiğine karar verdi, ki bunu hiç umursamıyorum çünkü arabamdan çok sıkıldım ve yoruldum.

Arka kapı pat diye açılıyor ve ben şaşkınlıkla etrafımda dönüyorum, çünkü bu kapıyı hiç kimse kullanmıyor. Daha önce hiç görmediğim bir adam ofise giriyor ve derisini kanayana kadar tırmalıyor.

"İyi misiniz, efendim?" diye sordum. Gözlerini benimkilere dikti.

Gözleri kan kırmızısı ve bir şeylerin etkisinde olduğunu hemen anlıyorum. Tehlikede da biliyorum çünkü akli başında gibi görünmüyor. Boğazımı temizliyorum ve mümkün olduğunca arkadaşça davranmaya çalışıyorum.

Kendime kızıyorum çünkü kapıyı kilitlemeliydim. Yapmıyorum.

Adamları nasıl geçtiğinden bile emin değilim. Gerekirse koşabilmek için kendimi masamdan uzaklaştırıyorum. "Neden şuraya oturmuyorsunuz efendim, birazdan size yardım edeceğim." Yanımdaki koltuğu işaret ediyorum. Bana bakmaya devam ediyor.

Masanın altına uzanıyorum ve acil bir durum için birkaç gün önce taktıkları alarm düğmesine basıyorum. Hareket etmiyor, gözünü bile kırpıyor ve ağzının kenarından tükürük damlıyor. Bir an metanetini koruyor, sonra doğruca bana doğru koşuyor. Çığlık atıyorum ve sandalyemi ona doğru olabildiğince sert itiyorum, dengesini bozuyorum. Kapıdan çıkıp ana garaja doğru koşuyorum, o da arkamdan geliyor. Korku boğazımın derinliklerine yerleşmiş, çığlık atmama izin vermiyor.

Bana yardım edecek birini ararken Kyle koşarak binaya . Gözleri kısılıyor ve tam deli adam saçına uzanırken arkamı dönüyorum. Kyle bir saniye içinde orada oluyor ve eli saldırganın elinin etrafını sarıyor. Kyle beni arkasına almak için kaldırıyor ve Kyle'ı bambaşka bir ışık altında gördüğümde şok içinde bakakalıyorum. Adamı kaldırıyor ve yüzüstü beton zemine çarpıyor. Yüzü yere değdiği anda çıkan çıtırtı sesiyle irkiliyorum.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Kyle homurdanıyor, yüzünü yere daha sert bastırıyor. Adamın yüzünün etrafında kan birikiyor. Torch içeri giriyor ve beni sadece birkaç metre önümde cereyan eden sahneden uzaklaştırıyor.

"Ona ihtiyacım var!" diye bağıyor deli adam yerden, Kyle'ı üzerinden itmeye çalışıyor. Onun çığlıklarını, tekmelemelerini ve yeri tırmalamalarını görünce gözlerim açılıyor.

Kyle başını sallayarak gözlerini kapatır. "Sana yardım edemem Phillip. O boku burada satmadığımızı sana yüz kere söyledik! Şimdi sıçtın batırdın. Bir kadının peşinden gitmeye karar verdin. Aslına bakarsan bu kulüpteki bir kadının."

Phillip hareket etmeyi bırakıyor ve gözleri benimkilerle birleşiyor. İçlerindeki köklü korkuyu Kyle odanın köşesinde kesiklerle duran iki adama bakıyor. Kesiklerindeki yamalar "Prospect" yazıyor. Uzanıp Philip'i tekmeleyerek ve çığlık atarak odadan çıkarıyorlar. Kyle bana doğru yürüdü. "İyi misin hayatım?" Yüzü endişe doluydu ve yüzüme şefkatle dokundu.

Gülümsüyorum. değil; şu anda çok tatlı davranıyor. "Ben iyiyim, sadece beni korkuttu, hepsi bu."

Kyle ellerini yüzümden kollarıma, oradan da ellerime götürüyor. "Güzel, bu onun hayatını kurtardı." Yüzü öfkeyle gerilmişti.

Phillip'in bana zarar vereceği düşünceyle. Bekle, ne?

Kyle beni ofisime geri götürüyor, oturmama yardım ediyor ve arka kapıyı kilitliyor. "Lanet olası daha iyi bir alarm sistemi alacağım. Bu bok bir daha asla olmayacak," diye tükürüyor ve sanki tüm sorunlarının nedeni oymuş gibi kapıya bakıyor. Telefonunu çıkarır. "Ne yapacağını biliyorsun. Beş dakika içinde orada olacağım." Telefonunu cebine koydu ve bana döndü. "İyi olduğuna emin misin?"

Gülüyorum. "Evet tatlım, ben iyiyim. O sadece hasta bir adam. Önce dayak yemesi sonra da rehabilitasyona ihtiyacı var."

Yüzü aydınlanıyor, sırtıyor. "Onlardan birini yapmayı planlıyorum. Seni randevuna götürmek için geri geleceğim. Techy, buraya gel ve Chrystal'a göz kulak ol!" Kyle bağılıyor ve müşteri adaylarından biri odaya girip sandalyeye oturuyor. Kyle'ın arkasından bakıp gidişini izledikten sonra telefonunda bir şeyler yazmakla meşgul olan Techy'ye bakıyorum. Sanırım adını oradan almış.

KYLE

KULÜP BINASINA GIRDIM, PHILLIP'I BİR MASADA OTURTMUŞLAR. Benden yiyeceği dayağı bekleyen bir sandalye.

Normalde bunu görmezden gelirdim ama Chrystal'a zarar vermeyi planlıyordu ve bu kabul edilemez. O şerefsiz peşinde onu yakalamaya çalışırken ofisinden kaçtığını görünce kıpkırmızı oldum.

Öfkenin tadını alabiliyorum, vücudumdaki her bir hücre onu parçalara ayırmam için çığlık atıyor. Onu koruma dürtüm varlığımın her bir parçasında.

Phillip ona doğru yürüdüğümü görünce çığlık atmaya başladı. "Özür dilerim, parası varmış gibi görünüyordu, ihtiyacım vardı" diye yalvarıyor, sanki bu onun davasına yardımcı olacakmış gibi.

Onun aptallığı karşısında başımı sallıyorum. Nefesimin bir gramına bile değmez. Yumruğum burnuna saplanırken gözlerini kapatıyor. Bir burnun yumruğumun altında kırılması hissini nasıl da seviyorum.

Onu öldürmeyeceğim. Ona keşke yapsaydım dedirteceğim. Herkes bilmeli ki, kimse şeytanla uğraşmaz.

Souls MC ve kadınlarımız.

CHRYSTAL

DOKTORUN BEKLERKEN GERGINİM. BIRAZ BEKLIYORDUM.

Kyle bekleme odasında oturuyor ama o hâlâ yanımda, elimi tutuyor. Ben bencil bir kadını. Evliymişiz ve birlikte bir bebeğimiz varmış gibi davranmak istiyorum. Bu mükemmel olurdu. Hayal edebilirim.

Doktor odaya girmeden önce kapı çalınır. "Tanıştığımıza memnun oldum Crystal. Ben Shelia." Ona gülümseyerek elini sıkıyorum. Tatlı birine benziyor. "Ultrason için hazır mısınız?" diye soruyor, gömleğimi karnımdan yukarı çekip sütyenimin altına sokarak. "Bugün ne olacağını öğrenmek istiyor musun?" Sandalyesine oturuyor ve doppleri karnıma yerleştiriyor. Gözlerim ekrana yapışmış, bebeğimi görmek için sabırsızlıkla bekliyorum.

"Bunu çok isterim." Bir *vin vin* sesi odayı dolduruyor ve bu en güzel ses. Bebeğimin kalp atışının sesi. Doktor birkaç dakika boyunca ekranı inceledi. Görüntüden pek bir şey anlayamıyorum. Ekrandaki bir şeyi işaret etmeden önce sırtıyor. "Görünüşe göre bir kızınız olacak." Küçük, değerli bir meleğe sahip olma düşüncesi kalbimi kabartıyor. Gözlerim ekrandan ayrılmıyor, onu görmek için sahip olduğum her saniyeyi yiyip bitiriyor.

"Annesi gibi güzel olacak," diyor Kyle bana ve ben de ona bakıyorum. Bu inanılmaz derecede tatlıydı. Sheila saklamam için birkaç fotoğraf ve ben karnımı silip kıyafetlerimi düzeltirken onları Kyle'a veriyorum.

"Bir sonraki randevunuz için sizi arattıracağım," diyor Sheila. "İyi akşamlar!"

Kyle'in yardımıyla yataktan kaydım. "Burada benimle olduğun için teşekkür ederim. Gelmek zorunda değildin." Kolunu tuttum.

Gözlerini deviriyor. "Olmak zorunda olmadığımı biliyorum. Burada olmak istiyorum." Kapıyı benim için açık tutuyor ve ben gülümsemekten kendimi alamıyorum. Eli sırtımın alt kısmına gidiyor. Son derece korumacı. Onun yanına taşındığımdan beri bunu çok fark ettim. Biz bekleme odasında yanına bir adam oturdu ve Kyle beni kaldırıp kendisine yaklaştırdı. Yalan söylemeyeceğim ve bundan hoşlanmadığımı söyleyemem. Bu

beni güvende hissettiriyor. Hayatımda bunu pek yaşamadım, o yüzden bunun tadını çıkarıyorum.

"Bebek mağazasına gitmek ister misin?" Kamyona bindiğimizde Kyle sordu. "Evet!"

Gülüyor ve beni şehrin öbür ucundaki bebek mağazasına götürüyor. Artık kalacak bir yerim ve cebimde param olduğuna göre ihtiyacım olan şeyleri alabilirim. Kyle'a gerçeği söylemem gerektiğine karar veriyorum. Ona kaçmama neyin sebep olduğunu söylemek istiyorum, çünkü benim için yaptığı her şeyden sonra bunu hak ediyor, ayrıca ona güvenmeye başlıyorum. Ne olduğunu anlamadan park ettik ve Kyle inmeme yardım etmek için kamyonun önüne geldi. Kapımı açıyor ve ellerini vücudumdan aşağı, belime doğru sürüklerken, dokunuşları karşısında nefesim kesiliyor. Beni aşağıya doğru kaldırırken ellerim omuzlarına gidiyor ve ayaklarım yere basarken bile bırakmıyorum.

"Chrystal," diyor Kyle, iki eli yanaklarıma gitmeden ve ağzı benimkiyle birleşmeden hemen önce. Beni sadece öpmekle kalmayıp ağzıma aldığı anda inliyorum. Kalbim o kadar hızlı atıyor ki eminim bunu hissedebiliyor. Titriyorum ve ellerimi omuzlarından başının arkasına götürüp parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum.

Sonunda öpüşmeyi kesiyor, ikimiz de nefesimizi tutmaya çalışırken alnını benimkine yaslıyor. Bu her kadının istediği türden bir öpücük ve hayatını sonsuza dek değiştiren bir öpücük. "Vay canına," diye fısıldıyorum.

Sessizce gülüyor ve beni bir kez daha dudaklarımdan tatlı tatlı öpüyor. "Hadi, meleşimiz için alışverişe gidelim." Beni mağazaya götürmesine izin verdim, hâlâ şaşkınlık içindeydim. Sanırım yanılmışım. Belki de benden etkilenmiştir.

CHRYSTAL

ALİŞVERİŞ GEZİMİZ ÇOK İYİ GEÇTİ VE SANIRIM KYLE DA benim kadar heyecanlıydı. Ona küçük bir çift motorcu botu ve bir Harley tişörtü aldı. Bir sürü şey aldık ama daha almam gereken çok şey var: beşik, beşik ve diğer mobilyalar.

Şimdi alt kattaki dairemde Kyle'a geçmişimi anlatmamak için kendimi ikna etmeye çalışıyorum. Ben evliyim ve bu yutulması zor bir hap. Bu gerçeği öğrendiğinde vereceği tepkiyi görmekten korkuyorum,

Olan biten diğer şeylerle birlikte. Ellerimi titremelerini engellemeye çalışarak sıkıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve kapıyı açıp merdivenlerden onun evine çıkmadan önce küçük bir dua ediyorum.

Kapıyı yavaşça çalışıyorum, bir yanım beni duymamasını umuyor. Belki bir gece daha idare edebilirim.

Kapı açılıyor ve Kyle gri bir eşofman ve ona inanılmaz şeyler yapan beyaz bir tişörtle karşımda duruyor. "İçeri gel, kapıyı çalmana bile gerek yok, Chrys- tal." Bana onunla tartışmamamı söyleyen bir bakış attı.

Gülüyorum, ellerimi kaldırıyorum. "Peki." Buna itiraz etmeyeceğim. Neden burada olduğumu düşündüğüm anda gülümsemem düşüyor.

Kyle fark etti ve beni inceledi. "Sorun ne lan?"

Sahip olduğum her bir cesaret kırıntısını toplayarak derin bir nefes aldım. "Sana neden arabamda uyuduğumu söylemem gerekiyor."

Gözleri farkına vararak açılıyor ve elimi tutup benimle oturma odasına doğru yürüyor. Kanepeye oturuyorum ve sanki beni bir şekilde koruyacakmış, topraklanmamı sağlayacakmış gibi arkamdaki battaniyeyi kapıyorum. Sadece bir kişiye ondan, bana nasıl davrandığından bahsettim - o da beni kırımın üstüne attı.

Kyle oturuyor, tamamen bana dönük.

"On sekiz yaşındayken evlendim," diye başlıyorum ve Kyle'ın gözleri yerinden fırlıyor. "On altı yaşındayken annem beni bir adamla tanıştırdı; adı Joshua Campbell'dı. Liseden mezun olduğumda evlenecektim. Onunla tanıştığımda yirmi sekiz yaşındaydı, ben evlendiğimde ise otuz yaşındaydı." Kyle'ın yüzü karardı, çenesi gerildi. "Onunla evlenmek istemedim ama benim karşılığında annem lüks bir hayat yaşayacaktı." Annemin bana bunu yaptığını ve benim de bunu yapacak kadar aptal olduğumu düşününce acı duyuyorum, ama çok gençtim. "Evlilikleri ilk başlarda fena değildi, sonra ben yanlışlıkla onun yemek tabağını döktüğümde gerçek yüzü ortaya çıktı. Bana ilk kez o zaman vurdu." Son kısmı utanarak fısıldıyorum. "Beni yanına alacağını umarak anneme gittim ama yaşam tarzını kaybetmek istemediği için beni kapı dışarı etti. Babamın beyni annem tarafından o kadar yıkanmış ki, gökyüzüyle yeri ayırt edemiyor." Battaniyeyi kollarımdan daha da yukarı çekiyorum, iliklerime kadar üşüyorum. "Ben de kendimi toparladım ve kaçabilmek için para biriktireceğime dair kendime söz vererek ona geri döndüm."

Kyle'a bakmıyorum çünkü şu anda bununla başa çıkamam ve bunu bitirmem gerekiyor. "Daha da kötüleşti. Mantıksız şeyler buluyordu ve ben de dayak yiyordum. Ayak parmaklarımı kırdı çünkü ayakkabılarımı dışarıda bırakmışım ve ayağı onlara takıldı." Tüm bunların anıları çok ağır. Hiçbir şeyle başa çıkamadım.

Sonunda Kyle'a baktım. "Hamile olduğumu öğrendim, bu yüzden kaçmak zorundaydım. Nakit parayla kırık dökük bir araba aldım, bindim ve bir daha arkama bakmadım. İşte . Roseville, Maryland bir daha asla görmek istemediğim bir yer," diye fısıldıyorum.

Kyle yüzüme dokunmak için uzandı ama kendini durdurdu. "İçimde böyle lanet bir öfke varken sana dokunmayacağım. Bunu ödeyecek. Seni bir daha asla incitemeyecek."

Ama bu ona dokunamayacağım anlamına gelmiyor. Ona doğru sürünüyorum, bacağımı onunkinin üzerine kaldırıyorum ve ona sıkıca sarılıyorum. Bana sarılmakta bir an tereddüt ettikten sonra teslim oluyor ve yüzünü göğsümün derinliklerine gömüyor. Gözlerimi kapatıyorum ve güvende olma hissinin tadını çıkarıyorum. "Chrys- tal," diyor Kyle ve ona bakmak için başımı kaldırdığımda elini boynuma koyuyor. "O piçle ilgili tek bir dileğin olsaydı, bu ne olurdu?"

Düşündüm ama o beni döverken ve canımı yakarken tekrar tekrar dilediğim bir şey vardı. "Onun ölmesini istedim. Bana zarar verdiğinde, beni küçümsediğinde, birçok kez ölmesini diledim," diye itiraf ediyorum, bunun beni kötü bir insan yapıp yapmayacağını umursamadan. Kyle gülümsüyor. Tüylerimi diken diken eden bir şekilde gülümsüyor. Tek kelime etmiyor; sadece bana sarılıyor. Onun kollarında uykuya dalıyorum, yıllardır uyuduğum en iyi uyku.

KYLE

UYUYANA KADAR BEKLEDİM VE ONU ÜST KATTAKI YATAĞIMA TAŞIDIM. I
Şu anda ondan ayrı olmak istemiyorum. Sadece ona bakmak ve iyi olduğundan emin olmak istiyorum. O ona yaşattığı dehşeti zihninde yeniden yaşarken yüzünde gördüğüm acı, aklımdan çıkmayacak. Lanet olası bir adam bir kadına nasıl el kaldırabilir, asla anlayamayacağım, ama onun için sakladığım bir şey var. I

telefonumu alıp Torch'u aradım. "Ara ve jeti kiral. Maryland'e gidiyoruz."

CHAPTER FIVE

KYLE

I Sabah saat beşte Teksas'tan ayrıldım. Techy ben yokken Crystal'la kalıyor. Onu uyandırdım ve bir iki günlüğüne bir iş gezisine çıkacağımı söyledim. Başını salladı ve o güzel gülümsemesini takındı. Onu yatağında bırakmak beni öldürüyordu ama bu işi halletmeliydim ki, onun kendisini bulmasından korkmadan hayatını yaşayabilsin.

Havaalanının kapısından içeri girdiğimde Torch, Ryan, Jack ve Butcher çoktan uçağa binmek için bekliyorlardı. Bu adamlar benim kardeşlerim. Neden Maryland'e gittiğimizi bile bilmiyorlar ama buradalar ve hazırlar.

Beni uçağa kadar takip ettiler, yerimize oturduk ve bana bakarak yolculuğumuzun amacını açıklamamı beklediler. "Crystal bana neden kaçtığını ve arabasında uyuduğunu anlattı. On sekiz yaşına geldiğinde zorla evlendirildiği bir adamdan kaçıyormuş. Adam onu her gün dövüyormuş, o yüzden bu işi ben halledeceğim." Son kısmı dişlerimin arasından gıcırdatarak söyledim. Birinin ona bu şekilde dokunduğu düşüncesi beni öldürüyor. Herkesin yüzünde şok ve teslimiyet ifadesi vardı çünkü bu herkesin görevi haline gelmişti.

Hepimiz sessizce oturmuş, derin düşüncelere dalmıştık. Telefonumu çıkarıp Crystal'a mesaj atıyorum; her an kalkabilir.

"Günaydın, sevgilim."

"Günaydın yakışıklı." Gülümsemesini engellemeye çalışmıyorum bile.

Torch bana "Kardeşimin durumu kötü," diye takılıyor ve ben de diğerleriyle birlikte gülüyorum çünkü umurumda değil. Torch'un gözlerinin içine bakıyorum. "Hayatına gireceği güne kadar bekle, her şey değişecek."

Başını sallıyor, koltuğuna geri yerleşiyor.

Tüm kardeşlerim hayatlarında yuva kurmak istedikleri bir noktada. Bu lanet imparatorluğu sadece kendimiz ve gelecek nesillerimiz için . Çocuklarımıza ve onların çocuklarına bırakabileceğimiz bir şey olsun istedik. Bu yüzden yıllarca kışımızı yırttık.

Maryland'e vardık. Techy bana Bay Sikik Joshua'nın ve Crystal'ın annesinin adreslerini mesaj attı, babasını da ziyaret etmeyi planlıyorum. Kızını koruman gerekiyordu ama o bunların hiçbirini yapmadı.

Havaalanında bizi bekleyen bir SUV var. Önce otelimize yerleşiyoruz ve geç bir öğle yemeği yiyoruz. Birkaç saat sonra Joshua'nın evinin önünde duruyoruz. Techy evinin içindeki kameraları hacklemiş ve Joshua şu anda orada özel bir araştırmacı ile Crystal'ı nasıl bulacağı hakkında konuşuyor.

Cipten inmeden önce telefonu kapatmasını bekliyoruz. Ryan, Joshua'nın biz içeri girmeden önce arkadan kaçmaya çalışmadığından emin olmak için evin arkasına gidiyor. Kasap, Meşale ve ben evin ön tarafını alıyoruz. Yürüyoruz ve zili çalışıyoruz, parmaklarımız onun boynuna sarılmak için kaşınıyor. Göreceği son insanlar biz olacağız. Bebeğine bakacağımı ve karısıyla evleneceğimi bilerek ölecek. Bunu gülümseyerek yapacağım.

Kapıyı açtı ve üçümüzü görünce bir adım geri çekildi, ben de ona en çok istediği şeyi verdim. "Karının yerini biliyorum."

Sırıtmadan önce gözleri açılıyor. Neden herkesi kandırdığını anlayabiliyorum. Kendine çeki düzen vermiş. İnci gibi beyaz sırtışı herkese onun iyi bir çocuk olduğunu düşündürüyor olmalı.

Bir adım geri çekiliyor, naif bir şekilde evine girmemize izin veriyor. Butch-er kapıyı arkasından kapatıyor ve önünde duruyor. "Hadi çocuklar, karımı nasıl tanıdığınızı anlatın." Bizi oturma odasına götürüyor.

Odanın köşesinde bir kamera görüyorum ve Techy'nin izlediğini bilerek ona gülümsüyorum. Saçma bir hikaye uyduruyorum. "Özel dedektifiniz tanıdığımız bazı kişileri ele geçirdi. Bizim için çalışıyor ve

noktaları birleştirdik." Hepimize bakarken yüzü kararıyor. Kesiklerimizi giymiyoruz çünkü burası bizim eyaletimiz değil.

"Nasıl işine yarıyor?" diye soruyor yavaşça, yüzü gittikçe daha fazla kızarıırken boynunun kenarını kırarak.

Sırıtarak kollarımı kaldırıyorum. "Kulüp için."

Ayağa fırladı. "O bir striptizci mi?" diye bağıyor, bize bakmadan önümde volta atıyor. "Aptal sürtük. Anlaşılan ona öğrettiğim dersler işe yaramamış!"

Gülüyorum, çünkü adam tam anlamıyla zavallı. Kardeşler de bana katıldı. Bizi tanımıyor ve biz buraya gelip ona karısını tanıdığımızı mı söylüyoruz? Ne kadar saf bu adam?

Hepimize ters ters bakıyor. "Bu kadar komik olan ne anlamıyorum." Gözlerinin içine bakıyorum.

"Öylesin."

Gözlerini bana dikeyor, yüzü daha da kızarıyor ve kendini işaret ediyor. "Ben mi?" diye bağıyor.

Başımı salladım. "Evet, seni orospu çocuğu. Asıl acınası olan sensin." Koltuğunda daha geriye oturup rahatlamaya çalışıyorum. "Karını tanıdığımızı söyledik ve *bam*, işte evinizdeyiz."

Bir adım geri çekilip hepimize bakıyor ve her şeyi başlıyor. Sürpriz, sıkık, biz senin kurtarıcı lütfun değiliz.

"O zaman neden buradasın?" diye soruyor, sesi daha sakın.

Sırıtiyorum. "Karının benimle yaşadığından bahsetmiş miydin?" Gözleri açılıyor. "Dün gece bana senin hakkında bazı şeyler anlattı, onu her konuda dövmeyi sevdiğini ve her gün ona acı çektirdiğini söyledi."

Dudakları titremeye başlar ve bir adım daha atarak doğruca Kasap'a koşar, Kasap homurdanarak onu dizinin hemen arkasından tekmeler. Piç kurusu yere düşer.

Yüzünü kavriyorum. "Ding, ding, ding, noktaları birleştiriyorsun. Buraya onu sana vermeye gelmedim. Seni öldürmek için buradayım." Gülüyorum, onun titremesini izliyorum. "Karının benim olacağını, karnındaki kızının benim olacağını bilerek öleceksin." Sırıtiyorum, gözlerinin dolmasını izliyorum.

Yüzünü daha sıkı sıkıyorum. "Gözyaşların benim için bir bok ifade etmiyor. Kaç kere ağladı ve senden ona zarar vermemeni istedi?" Yere bakıyor ve ben yüzünü sallıyorum. "Söyle bana," diyorum.

"Neredeyse her gün," diye fısıldıyor. Sonra başını kaldırır. "O bunu hak etti."

Parmağımla yüzünü işaret ediyorum. "Ah, ah, ah, ne yaptığının önemi yok. Sen yetişkin bir adamsın, bunu hak edecek ne yapmış olabilir ki?

Acıdı mı? Kesinlikle hiçbir şey." Bir kadın dövücüye tahammül edemem, ama bir şey aklımı kurcalıyor.

"Ona tecavüz ettin mi?" Bilmek istemiyorum ama bilmem gerek.

Gözleri büyüdü. "Hayır, ona hiç tecavüz etmedim. Sorduğun buysa, o da bundan hiç hoşlanmadı. O kusurlu ya da öyle bir şey, iyi yatmıyordu." Son kısımda böbürleniyor.

Yüzünü bırakıp onu itiyorum. Midemi bulandırıyor. Onu görmek beni kusmak isteyecek kadar iğrendiriyor.

Kasap'a bakıyorum, o da bana susturuculu bir silah uzatıyor. Joshua çılgılık atmaya başlıyor ve ben gözlerimi deviriyorum. "Kapa çeneni, çılgılık atmak seni daha da zavallı göstermekten başka bir işe yaramıyor, tabii bu mümkünse."

O susuyor ve ben gülüyorum. "Eve gitmeden önce son bir sözün var mı?" Gözlerindeki öfkeyi görerek sırtıyorum. Onu öldürmeyeyim diye masum rolü oynamaya çalışıyor.

Hiçbir şey beni onun hayatına son vermekten alıkoyamaz. Onun incinişini kafamda tekrar tekrar canlandırıyorum. "Dileğinin ne olduğunu biliyor muydun? Senin ölmeni istiyor. Dileği gerçekleşiyor."

Yüzündeki inançsızlığı görebiliyorum. Onu kırmaya çalıştı çünkü egosu onun kırılmasına ihtiyaç duyuyordu, böylece kendisiyle dolu olabilecekti. O bir yer israfından başka bir şey değil. Silahı yüzüne dayadım ve gözümü kırpmadan, irkilmeden ya da bir saniye bile suçluluk duymadan tetiği çektim, hayatına son verdim, Crystal'ın işkencesini sona erdirdim. Bedeni bir gümbürtüyle yere çarptı.

Cesedini burada bırakacağız, çünkü onu gömme zahmetine bile değmez. Kasap'a silahı geri veriyorum ve evden çıkıyoruz. Burası ıssız bir yerde olduğu için izimizi kaybettirmek ya da kimseye fark ettirmeden gizlice girip çıkmak daha kolay oluyor.

Bir karavan parkının önünde duruyoruz ve Crystal gittiğinde Joshua'nın ailesine artık para vermediğini bilmekten büyük zevk alıyorum. Daha iyi bir hayat yaşayabilmek için kızlarını canavarın teki olan birine vermeleri beni kahrediyor. Benimkilerden herhangi birinin yok olmasına ya da bir gram acı çekmesine izin vermektense açlıktan ölmeyi tercih ederim.

Karavan parkındaki herkes cipimizi görür görmez koşmaya başlıyor ve evlerinin içinde kayboluyor. Ryan karavanın arkasına giderken, üçümüz Josh'a nasıl yaklaştıysak aynı şekilde kapıyı çalıyoruz. Kapıyı bir kadın açar. Tıpkı Josh'a benziyordu.

Chrystal, beni tam karnımdan vuruyor, ama farkı hemen fark ediyorum. Gözleri ölü; içinde hiç hayat yok.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye tersliyor, sanki tüm sorunlarının sebebi benmişim gibi bana bakıyor. Kapıyı iterek açıyorum, karavanına giriyorum ve yanından geçiyorum. Ona dokunmamaya dikkat ediyorum. Onun şeytani pisliğinin üzerime bulaşmasını istemiyorum.

Etrafıma bakıyorum ve evin ne kadar pis olduğunu fark ediyorum; odanın her yerinde çöpler yığılı. Crystal'ın babası kanepede oturuyor, bize bakma zahmetine bile girmiyor.

"Richard!" Crystal'ın annesi bağırıyor ve ona doğru yürüyor.

Sonra ona ters ters bakıyor. "Ne istiyorsun, Casey?" Yüzündeki nefreti görebiliyordum. Sonra baktı ve hepimizi gördü.

"Bu adamlar az önce evi bastı!" diye bağırıyor, sanki tam karşısında durmuyormuş gibi.

Ayağa kalktı ve yüzümüze baktı. "Ne istiyorsunuz?"

"Kızınız-" diye başlıyorum ama elini kaldırıyor.

"Sana hiçbir şey anlatmıyorum. Karım bana evimizi terk etmek zorunda kaldığımızı söyleyene kadar kızımın o aptal orospu çocuğuyla evlenmeye zorlandığını bile bilmiyordum. Masasında bir doktor raporu görene kadar kızımı dövdüğünü de bilmiyordum." Bana doğru bir adım attı, gözleri kan çanağı gibiydi. "Lütfen öldür beni. Yaşamayı hak etmiyorum, burnumun dibinde küçük kızımın başına bir şey gelmesine izin verdikten sonra değil. Yıllarca arkamda duran bu kaltak tarafından kullanılmama ve istismar edilmeme izin verdim."

Bunu beklemiyordum. Crystal'ın başına gelenlerden onun ve karısının eşit derecede sorumlu olduğunu düşünmüştüm. Çok uzun zamandır cehennemde sıkışıp kalmış, istismara uğramış bir adam olduğunu bilmiyordum. Bu, bu şeylerin olmasına izin verdiği gerçeğini azaltmaz. Ama bence zaten yeterince acı çekiyor. Acısı her yerinden okunuyor.

"Şimdi onu bulamıyorum. Onu bulmak istiyorum ki bir baba olarak onu hayal kırıklığına uğrattığım için ondan özür dileyebileyim." Gözlerindeki yaşları görebiliyorum.

Torch'a bakıyorum ve o da omuz silkiyor. "Onlara göz kulak ol," diyorum çocuklara ve Kristal'i çağırmak için verandaya çıkıyorum.

"Alo?"

"Selam bebeğim." Onun sesini duyunca kendimi daha iyi hissediyorum. "Yolculuk nasıl gidiyor? Bu arada sen neredesin?" diye soruyor.

Bir yanım ona söylemek istemiyor ama MC'nin bir parçası olmak için yeterince güçlü olup olmadığını görmem gerekiyor. MC'nin bir parçası olabilir.

ya da yanımda durabilir çünkü ondan istediğim şey bu. "Maryland."

Nefes nefese kaldı ve bir kapı çarparak kapandı. Tahminimce kimse dinlemesin diye ofisinin kapısını kapatıyor. Sonunda konuşana kadar birkaç saniye sessizlik oluyor. "Yaptın mı?" diye fısıldıyor.

Parka doğru bakıyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Onu öldürmek mi? Evet yaptım meleğim." Ona her şeyi anlattım.

Telefonum titremeye başladı. Ekranı bakıyorum ve Crystal'dan bir Face- Time araması olduğunu görüyorum. Cevap veriyorum ve onunla konuşabilmek için verandanın kenarına oturuyorum. Gözlerinde yaşlar var ve karnını tutuyor.

"İyi misin?" diye sordum. Daha ona sahip olmadan onu kaybetmek istemiyorum.

Aptalca olabilir, beni korkak biri yapabilir ama bu kız benim her şeyime sahip olabilirdi ve onu garajımdaki masasında otururken gördüğüm anda bunu anladım.

Gülüyor, gözyaşlarını siliyor. "Ben iyi miyim? Şu anda harikayım. Nefes alabilmenin ve korkmamanın nasıl bir his olduğunu biliyor musun Kyle? Bebeğim güvende olacak." Son kısımda sesi yumuşuyor.

Kahretsin, yapamıyorum... Gözlerindeki o yaşları görmek. "Ağlama, bebeğim." Ekranı uzanıp gözyaşlarını silmek istiyorum.

"Bu kadar rahatladığım için deli olabilirim ama gerçekten öyleyim Kyle. Ertesi sabah Maryland' giden bir uçağa atlayacağını bir an bile düşünmemiştim." Gülüyor ve karnını tutuyor, gülümsemesi kalbimi yerinden oynatıyor.

"Bir sorum daha var bebeğim. Baban mı? Onun hakkında ne hissediyordun?" O bana izin verene kadar sözleri benim için hiçbir şey ifade etmiyor.

Koltuğuna geri yerleşiyor. "Babam berbat durumda çünkü annem ona bunu yaptı. Eskiden gerçekten harika bir babaydı ama annem korkunç olduğu için evden giderek daha fazla uzaklaştı. Ona kızgın değilim. Onu suçlamıyorum. Daha iyisini yapabilirdi ama o benim sahip olduğum tek ebeveyn. Küçükken bana o baktı, annem hiçbir şey yapmadı. Beni onunla evlenmeye zorladığını bilmiyordu. Babamı bahane olarak kullandı, çünkü o çalışıyordu." baktı. "Bekle, eski evimizdesin."

Başımı salladım. "Buraya babanın ağzını burnunu kırmaya geliyordum ama sonra fark ettim ki asıl şeytan o değilmiş... annenmiş."

"Annem saf bir şeytan, kalbinde zerre kadar iyilik yok. Keşke babam ondan uzakta olsaydı da yeni bir başlangıç yapabilseydi ve belki mutlu olabilseydi, hatta belki de bebeğin hayatında yer alabilseydi. Belki onunla bir tür ilişki kurabilirim."

Gülümsüyorum çünkü bunun olmasını sağlayabilirim. "Tamamdır, bebeğim. Onunla konuşmak ister misin?"

Kocaman gülümsüyor. "Evet, lütfen."

Telefonu evin içinde aldım. Richard hâlâ çocukların yanında duruyor. Casey oturma odasının arka tarafında korkmuş gibi davranıyor ama bu duyguyu sanmıyorum.

"Baba?" Crystal diyor ve Richard'ın kafası telefonuma gidiyor. Casey nefes nefese kalıyor ve muhtemelen Joshua'yı aramak için telefonunu çıkarıyor. Buna sııttım.

"Kız bebek?" Richard telefonu elimden alıyor ve ben de olanları izliyorum. "İyi misin tatlım? Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye soruyor.

"Ben iyiyim baba. Kyle ile yaşıyorum. Bana gerçekten çok iyi bakıyor. En iyisi." Bunu söylediğinde kendimi bir metre boyunda hissetmediysem ne olayım. Richard bana baktı ve gülümsedi. Onunla tekrar konuşabilmek için telefonu elinden almak istiyorum.

"Bana ver," diyorum, neredeyse kibarca. Telefonu bana uzattı.

"Angel, seni sonra ararım. gereken işler var." Gülümsüyor ve kapatıyor. Telefonumu cebime atıyorum ve önce babasına, sonra da annesine bakıyorum, içimden kusmak geliyor.

"Richard, bana öyle geliyor ki bugün senin şanslı günün. Crystal, ilişkinizi yeniden inşa etme umuduyla babasının kendi hayatında, bebeğimizin hayatında olmasını dilediğini söyledi. Sana bizimle otelde kalma ve yarın bizimle jete binme seçeneği sunuyorum. Bir yer ve iş bulmana ve hayatını düzene sokmana yardım edeceğim."

Ona bir adım daha yaklaşıp yüzüne bakıyorum. "Eğer teklifi kabul edersen, onun yanında olmak ve onun istediği gibi olmak için ellerinin ve dizlerinin üzerinde sürünecek ve arkaya doğru eğileceksin." Gülümsüyorum, yüzündeki korkuyu görmek hoşuma gidiyor. "Eğer yapmazsan, seni bitiririm. O lanet cadıyla birlikte buraya geri dönersin, ki eminim bu ölümden daha kötü olur."

"Richard, lütfen bunu bana yapma." Cadı sürünerek Richard'a yaklaşır ve kolunu onun sırtına dolar. "Neden sen

Beni de yanına al, iyi bir anne olabilirim."

Gülüyorum, çünkü bu hayatımda duyduğum en aptalca şey.

Richard'a bir kaşımı
kaldırıyorum. "Teklifi
kabul ediyorum."

Gülümsedim ve sonra ona baktım. "Benden hiçbir şey istemiyorsun. Sana bakmak bile istemiyorum ve kadın olduğuna şükretsen iyi edersin çünkü şansına kadınlara zarar vermiyorum. Eşyalarını topla, Richard." Evin arka tarafına doğru yürüdü, ben de aklımda bir görevle dışarı çıktım.

Yüzünde sürekli bir çatıklık olan, beni bile dövebilecekmiş gibi görünen bir kadın görüyorum. "Buraya gel," diyorum ve o da bana doğru geliyor. "Biz gittikten sonra o karavandaki kaltağı dövmen için ne kadar gerekir?"

Sırıtmadan önce gözleri açılıyor. "Kahretsin, o kaltaktan nefret ediyorum. Beş yüz dolar alacağım çünkü bakmam gereken çocuklarım var."

Cüzdanımı çıkardım ve ona cep telefonuyla birlikte beş yüz dolar uzattım. "Bana fotoğraflarını gönderirsen sana yüz dolar daha veririm. Her hafta ona biraz eziyet eder ve kanıt sunarsan, sana daha fazlasını gönderirim."

"Evet, !" Parayı alıyor.

"Onu öldürmediğinden emin ol," diye sesleniyorum ve elini omzunun üzerinden sallıyor. Denedim.

Otuz dakika sonra Richard evin arka tarafından döner. Casey hâlâ kanepede oturmuş duvara bakıyor. Sanırım hayatında ilk kez kendi başının çaresine bakmak zorunda kalacağının farkına varıyor.

"Hazır mısın?" Richard'a sordum.

Başını sallıyor ve Casey'ye bakmadan kapıya doğru yürüyor.

"Lütfen beni bırakma Richard. Ben senin ailenim," diye bağırıyor ve nihayet ayağa kalkıp ona doğru yürüyor.

Başını sallıyor. "Benim ailem sen değilsin, Crystal." Bunun üzerine verandaya çıktı.

"İyi eğlenceler, sürtük." Ona sırtıyorum, onu yalnız bırakıyorum ve çocuklar beni Richard'ın bizi beklediği SUV'a kadar takip ediyorlar.

Gidişimizi izliyor ve ben onun acı çekeceği gerçeğinden hastalıklı bir memnuniyet duyuyorum. Her şeyini kaybetti ve yalnız kalacak. Crystal'ı hayal kırıklığına uğrattığı için bunu hak ediyor.

Cipin kilidini açıyorum. O lanet domuz ahırında olmaktan tüylerim diken diken oluyor ama en çok da Chrys- tal ile evde olmaya hazırım. Tam garaj yolundan çıkarken, aynada, parasını ödediğim kadının karavanın içine girdiğini görüyorum. Gün daha da güzelleşiyor.

CHAPTER SIX

CHRYSTAL

I İŖteki bir günden sonra nihayet eve geldim. Artık üst katta kalıyorum. Gittiğinden beri her gece Kyle'ın yatağında uyudum.

Kyle bugün babamla birlikte Maryland'den eve geliyor. Annemi terk etmesini hiç beklemiyordum. Sanırım benim gidişim onun gözlerini açtı. Kyle'ın o kapıdan girmesini beklerken midem düğümleniyor. Ona dokunmaya ve kokusunu içime çekmeye fazlasıyla hazırım. O buradayken kendimi hiç bu kadar güvende hissetmemiştim.

Dışarıda bir araç sesi duyuyorum ve yüzüme yayılan sırtışa engel olamıyorum.

Kapı kilitli değil ve Kyle eve adımını attığında, sanki gittiğinden beri ilk kez nefes alabiliyorum. Beni gördüğünde gülümsüyor ve bu onun tüm yüzünü aydınlatıyor, yumuşak tarafını gösteriyor.

Bir seyahate çıkacağını söylediğinde, Maryland'e gideceğini, dileğimi gerçekleştireceğini hiç tahmin etmemiştim. İşte o zaman Kyle'ın benim için ne hissettiğini anladım. Eğer birine derinden değer vermiyorsanız, onu korumak için bu kadar aşırı önlemler almazsınız. Tüm bunların ötesinde, babamı bana getirdi.

Evsizken beni yanına aldı, bana bir iş verdi ve beni çok mutlu . Kendimi güvende hissetmemi sağladı ve hayatımda ilk kez aşık olmamı sağladı. Gözyaşlarımı sildi ve benim en kötü halimi gördü. Ama eve yüzünde bir gülümsemeyle, beni görmekten heyecan duyarak giriyor ve kalbim o kadar

Patlayacakmış gibi hissediyorum. Kyle hayatımı tamamen değiştirdi.

Bana doğru yürüdüğünde ayağa kalkıp kollarımı ona doluyorum, kokusu beni tepeden tırnağa sarıyor, kendimi çok güvende hissettiren bir battaniyeye sarıyor. Kyle evimde. Benim için yaptığı şeyler değil; onun kim olduğu bana böyle hissettiriyor. Kolları beni sıkıca sarıyor ve ben titriyorum. Kollarını gevşetiyor, eli yüzümü kavramak için yanıma geliyor. "Neden titriyorsun? Üşüyor musun?" Kollarımı ovuyor.

Başımı sallayarak gülümsüyorum. "Sadece seni özledim," itiraf ediyorum. Artık kendimi saklamayacağım. En korktuğum şeyi alıp bitirdiğinde tüm bunlar pencereden dışarı çıktı.

Yüzü yumuşuyor ve gözlerini kapatıp alnını benimkine yaslıyor. "Ben de seni özledim, tatlı kız." Sesi yumuşak. Ayak parmaklarımın ucunda ayağa kalkıyorum, kollarımı boynuna dolayarak onu öpüyorum. Elleri kıcıımı kavırıyor, beni yerden kaldırıyor ve ben onu öperken merdivenlerden yukarı taşıyor. Beni hiçbir ağırlığım yokmuş gibi taşıyabilecek kadar güçlü olmasına bayılıyorum.

Bir dakika sonra, nazikçe yatırıp öpmeyi bıraktığında yumuşak yatağı sırtımda hissediyorum. Bana bakarken gözleri ihtiyaçla dolu. "Emin misin?" diye soruyor daha bana dokunmadan.

Başımı salladım, uzandım ve parmaklarımızı birbirine geçirdim. "Seni istiyorum, Kyle." Tişörtünü başının üzerine çekiyor ve gözlerim onun karın kaslarında bayram ediyor.

Aman Tanrım. Vücudu tam bir mükemmellik içinde, teni lekesiz, bronz. Öne doğru eğilip ellerimi göğsünden karnına doğru gezdiriyorum, tam kemerinin üstünde duruyorum.

"Kollarınızı kaldırın."

İstediğini yapıyorum, gömleğimi başımdan çekerken beni izlemesini izliyorum. Beni içine alıyor, dudaklarını yalıyor ve yüzündeki saf ihtiyaç karşısında ürperiyorum. şu anda kendimi utangaç hissetmeliyim, hamileyim ama onun bana bakışı bana güzel olduğumu hissettiriyor. Gülümsüyor, yüzünü yumuşatıyor. Parmakları saçlarımı omuzlarımın üzerinden itiyor ve yavaşça sırtımdan aşağıya doğru sürükleyerek sütyenimin kopçasını açıyor. Askıları kollarımdan aşağı kaydırarak beni tamamen serbest bırakıyor. "Mükemmellik," diye fısıldıyor, ellerini sanki bana dokunmaktan korkuyormuş gibi çok nazikçe yanlarımdan aşağıya doğru sürüklüyor.

Onun merhametine sığınıyorum. Tüm benliğimi ona teslim ediyorum. Ben hazırım. şortumu indiriyor, külotumu da yanında getiriyor ve yere fırlatıyor. "Siktir."

Bu basit kelime benim felaketim oldu. Kocaman gülümsüyorum ve ellerini tutuyorum, onu kendime çekiyorum, öpüyorum, ona ihtiyaç duyuyorum. Gülüyor ve çenemi kavırıyor, beni tamamen öpüyor, ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oluyor. Parmaklarımı sırtında gezdiriyorum, kaslarını hissetmek hoşuma gidiyor. Ağzı boynuma doğru kayıyor ve dudakları şefkatle öpüp yalayıp emerken başım içgüdüsel olarak eğiliyor.

Bunların hepsi benim için yeni. Birinin beni sevmesi daha önce hiç deneyimlemediğim bir şey. Ellerimi saçlarına gömüyorum, bunun her saniyesinin tadını çıkarıyorum.

Dudakları çok hassas meme uçlarımdan birinin etrafını sarmadan hemen önce bana bakıyor. Tıslıyorum ve sırtımı ona doğru eğiyorum, zevk doğrudan amıma doğru fırlıyor. Bir patlamayla beni bırakıyor ve dilini ucumun etrafında döndürüyor. Titriyorum ve bacaklarımı kaldırarak kalçalarının iki yanında durmalarını sağlıyorum. Kendini bana doğru sürtüyor ve ani zevkle sarsılıyorum.

Kyle üzerimden kayıyor ve yatağın ucuna doğru ilerliyor. Üzerindeki diğer kıyafetleri çıkarıyor. Elleri kalçalarımın dolanıyor, bacaklarımı tamamen açıyor ve bana bakıyor. Derinden kızarıyorum, çünkü daha önce hiç bu kadar açıkta kalmamıştım. İçgüdüsel olarak yüzümü kapatıyorum.

"Kendini benden saklama, tatlım. Senden daha güzel bir şey hiç olmadı." İnanılmaz tatlı sözleri karşısında gözlerime dolan yaşları durduramıyorum bile. Başımı sallıyorum, çünkü konuşursam ağlayabilirim.

Yüzünü tam amımın üstüne koymadan önce eğilip karnımı öpüyor. Gözlerimi açtım. Düşündüğüm şeyi gerçekten yapacak mı? Klitorisimi ilk yaladığında gözlerim kapanıyor çünkü bu benim için tamamen yeni bir şey. Kadınlar bir erkekten alabileceğiniz zevkten bahsederler ama ben bunu ilk elden hiç deneyimlemedim.

"Mmm." İnliyor, dudaklarımı açıyor ve klitorisimi ağzının derinliklerine çekiyor. Bacaklarım titriyor ve onları daha yükseğe kaldırıp omuzlarının üzerinden geçiriyorum. Başını sallıyor, klitorisimin her tarafını yalıyor. Kaydığını hissediyorum ve iki parmağını içime sokuyor.

"Kahretsin," diye tıslıyorum o yalayıp emerken ve parmağını senkronize bir şekilde kıvrarak hareket ettirirken. "Tanrım, Kyle." Parmaklarımı saçlarına gömüyorum, o beni tatmin ederken başının hareketini hissetmeye bayılıyorum. Elleri kıkımın altına giriyor, bana daha iyi ulaşabilmesi için beni kaldırıyor. Bacaklarım titriyor, tüm vücudum kasılıyor, ilk orgazmımı yaşamak için savaşıyorum. I

Ellerimi yatak başlığına bastırıp kendimi destekliyorum. "Kyle," diye inliyorum, orgazmım beni sertçe vururken donup kalıyorum.

"İşte böyle bebeğim, benim için gel," diye homurdanıyor, kalçalarımın iki yanını öpüyor. Titriyorum, tüylerim diken diken oluyor. Kyle bacaklarımı yatağa indiriyor, ellerini kalçalarımın üstünden ayaklarıma doğru gezdiriyor. Vücutuma tırmanıyor, dirseklerini yüzümün iki yanına dayıyor ve beni tatlı tatlı öpüyor.

"Hazır mısın meleğim?" diye soruyor geri çekildiğinde. Başımı sallıyorum ve aralarına daha iyi sığabilmesi için bacaklarımı daha da açıyorum. Kendimi acıya hazırlıyorum, çünkü o her zaman gelir. Titreyen ellerimi omuzlarına koyuyorum, çünkü sinirlerim tepeme çıkmaya hazır. Beni inceliyor, gözleri yüzümden ellerime doğru bakıyor.

"Neden titriyorsun?" diye soruyor, alnını benimkine dayayarak. Bir kolunu bedenlerimizin arasına sokuyor, başparmağı klitorisimi okşuyor. Vücutum anında gevşiyor.

"Sadece gerginim," diyorum ona yumuşak bir sesle, inlememeye çalışarak.

"Neden gerginsin?" diye soruyor, bir yandan da vücutumu sürekli çalıştırarak beni çılgına çeviriyor.

"Önemli bir şey değil." Bu konuda konuşmak istemiyorum çünkü bu onu tamamen durdurabilir. Beni öpmesi için onu aşağı çekiyorum ve girişime doğru bastırdığını hissediyorum. Yavaşça, nazikçe içime girerken gözlerimin içine bakıyor. Gözlerim yuvalarından fırlıyor çünkü aldığım zevk hiç beklediğim gibi değil. Daha derine girebilmesi için kalçalarımı yukarı kaldırıyorum. O kadar kalın ki. Dilini boynuma doğru sürüklüyor.

"Hareket edebilirsin," diye fısıldıyorum.

Vücutunu yukarı kaldırıyor, elleri popomun ve kalçalarımın altına kayıyor ve işte o zaman ilk kez içime giriyor.

Hay aksi. Gözlerimi açıyorum ve o beni izliyor, yüzü duygu dolu. Elleri benimkilerle iç içe geçiyor, başımın üzerine kaldırıyor. Her saniye, her nefes, ruh düzeyinde birbirimize bağlanıyoruz. Kalbim doluyor.

"Sen benimsin Crystal. Tamamen, bütünüyle. Her bir parçan bana ait ve içindeki bebek benim kızım olacak."

Gözleri bunu kastettiğini gösteriyor ve dudağım titriyor. "Kyle." Gözyaşlarına boğulmuş bir halde başımı sallıyorum ve ellerimi onunkilerden kaydırıp yüzüne dokunuyorum. Öne eğilip onu öpüyorum, tüm bedenim zevkten ve yoğun duygulardan titriyor. Ona nasıl hissettiğimi söylemem gerekiyor. Geri çekiliyorum ve elmacık kemiklerini okşuyorum. "Seni seviyorum, Kyle. Sanırım beni kaçırdığın andan beri seni seviyorum."

Gülüyor ama sözlerimin onun için çok şey ifade ettiğini söyleyebilirim. Elimi tutuyor ve kalbinin hemen üzerinde göğsüne yaslıyor. "Bu senin meleğim. Sen benim her şeyime sahipsin."

Artık kelimeler değil, sadece hisler konuşuluyor. Eylemler kelimelerden daha yüksek sesle konuşur ve o beni sonsuza kadar benimle kalacak şekilde seviyor. O benim ilk sevgilim olmayabilir ama her yönden benim ilk sevgilim. O içimde hareket ederken gözlerimiz birbirini hiç bırakmıyor.

Bedenlerimizin arasına uzanıyor, klitorisimi ovuyor ve daha hızlı, daha sert hareket ediyor. "Gel meleğim." Klitorisimi çimdikliyor ve ben de onu sertçe sıkıyorum. Ellerimi sırtından kıkına doğru sürüklüyorum, boşalırken onu içimde gidebildiği kadar derine çekiyorum.

"Siktir," diye inliyor, yüzü boynuma gömülü ve karnıma dikkat ediyor. Yavaşça içimden çıkıyor ve beni yanına çekiyor, kolunu etrafıma sarıyor, eli koruyucu bir şekilde karnımın üzerinde duruyor. Kız bebek tekmeliyor ve Kyle'ın ellerine çarpıyor. "Az önce beni tekmeledi mi?" diye soruyor şaşkınlıkla. Doğruluyor ve başını karnıma yaslıyor. "Benim için tekmele meleğim," diye fısıldıyor ona, karnımı okşayarak.

Onu izlerken gülümsüyorum, kız tekrar tekmelediğinde ve o çok güzel gülümsediğinde kalbim kabarıyor. "Vay canına." Kızın tekme attığı yeri öpüyor ve gözlerini kapatıyor. Bu mutlak bir cennet. Bu hayal ettiğim her şey, ama hayal edebileceğimden çok daha fazlası.

"Ona ne isim vermeyi düşünüyorsun?" diye soruyor, hâlâ karnımın üzerinde yatarken.

"Cassandra."

Bir an düşünür. "Cassandra, beğendim." Gülümsüyor ve ben de ona karşılık veriyorum.

Bundan daha iyi bir şey olamazdı.

CHAPTERSEVEN

CHRYSTAL BİR AY SONRA

TBABAMI GÖRMEYE GİDİYORUM. Onu görmeyeli uzun zaman oldu ve gerginim.

Neredeyse dokuz aylık hamileyim. Doğum tarihime iki hafta var ve Kyle parmağımı bile kıpırdatmama izin vermemeyi kendine görev edinmiş durumda.

Geçen ay tamamen Kyle ve benim birlikte yaşamaya alışmamızla geçti. Kocamı öldürmek için gittiğinden beri alt kattaki dairemde kalmadım. Artık dul bir kadını. Joshua'nın cesedini buldular ve birisi beni arayarak kocamın ölümünü üzüntüyle bildirdi. Onu gerçekten neyin öldürdüğüne dair hiçbir ipucu yok. Kederli eşi oynadım ve şimdi çok zengin bir kadını. Parayla ne yapmak istediğimi çok iyi biliyorum.

Şiddet içeren ilişkiler yaşayan kadın ve erkekler için bir merkez açmak istiyorum. Onlara güvenli bir sığınak vermek istiyorum ki bu korkunç durumdan kaçabilsinler ve hayatlarına yeniden başlayabilsinler. Onlar için evlere ihtiyacım olacak ama bunu tek başıma yapamam ve sanırım MC'nin de dahil olmasını istiyorum çünkü beni korudular. Merkezi güvende tutmaya yardımcı olabilirler.

Ama şu anda babamı görmeye konsantre olacağım. Kyle beni onun evine götürecektir. Babamın zaten bir yeri var, ki eminim Kyle'ın bunda büyük payı vardır. O tam bir baş belası. Uyuşturucu satmaya çalışan birinden bilgi alırken yanlışlıkla içeri girdiğimde buna ilk elden tanık oldum.

Kasaba. Bundan hiç şüphe etmedim. Eski kocamı o öldürdü. Ama bunu ilk elden görmek ve yüzünü görmek her şeyi gerçek yaptı.

O bir MC'nin başkanı ama ben ondan korkmuyorum. Bana büyük bir şefkatle yaklaşıyor. Başkalarının yanında nasıl davrandığına kıyasla benim yanımda nasıl davrandığına hayranlık duyuyorum.

Beyaz şirin bir evin önünde durduk. Dışarıda bir kamyon park etmiş, babam da ön verandada sallanan bir sandalyede oturuyor.

Kyle kamyonetten iniyor ve beni neredeyse kaldırarak dışarı çıkarıyor, çünkü benim için dışarı çıkmak çok zor. Babam küçük verandanın kenarına geçip bizi izliyor ve burnum akmayan gözyaşlarıyla yanıyor çünkü çok iyi görünüyor. Sağlıklı görünüyor. Küçükken tanıdığım babama benziyor. Doğruca ona doğru yürüyorum ve sarılıyorum. Aynı kokuyor ama çok daha iyi görünüyor.

"Baba, seni özledim," diye fısıldıyorum ve gözlerimi kapatıp anın tadını . Her ne kadar onunla bir ilişkim olmasa da Kyle onu eve getirdiği için çok mutluyum ve şimdi bir şansı olması beni daha iyi hissettiriyor.

"Ben de seni özledim, bebeğim." Başımın tepesini öpüyor ve birlikte sessizce durup anı yaşıyoruz. Kyle tam arkamda, eli sırtımın alt kısmında. Her zaman beni korumaya hazır, her ihtiyacıma koşmaya hazır.

"İçeri gel, akşam yemeği hazır." Gitmeme izin veriyor, saçlarımı yüzümden çekip düzeltiyor, önce bana sonra da Kyle'a gülümsüyor. Ondan gelen mutluluk, göreceğimi hiç düşünmediğim bir şeydi. Onu en son ne zaman gözlerine ulaşan bir gülümsemeyle gördüğümü size söyleyemem.

Kyle'ın eli hâlâ sırtımda, beni babamın arkasından içeri götürüyor. Mutfağına bakıyorum. Temiz ve ev tam bir bekâr evi gibi. Oturuyoruz ve babam kocaman bir tabak ızgara tavuk ve salata koyuyor.

"Harika görünüyor, baba."

Bana mutlulukla gülümsüyor ve oturup tabağımyı gereğinden fazla yemekle doldurmaya başlıyor. Gülüyorum, ona bakıyorum. "Baba, sanırım bu biraz fazla oldu."

Başını sallıyor. "Torunumu taşıyorsun, sağlıklı olmalısın." Bununla birlikte salatadan bir parça daha ekliyor. Sonra gülümsemesi düşer. "Eğer onun hayatının bir parçası olmamı istiyorsan."

Bunu düşündüm. Hayatıma girmesine izin vermeli miyim? Bebeğimin hayatına girmesine izin vermeli miyim? Sanırım gardımı düşürmemem gerekiyor. O

Annem kadar korkunç değildi ama beni gerektiği gibi korumadı. Bu her zaman aklımın bir köşesinde olacak. "Nasıl sonuçlanacağını göreceğiz baba." Mümkün olduğunca nazıkçe gülümsüyorum.

Başını sallayıp bana gülümsüyor ve tavuğunu kesiyor.

Kyle masanın altına uzanıyor, eli kalçamın etrafında kıvrılıyor. Eğilip onu yanağından öpüyorum ve bu anın tadını çıkarıyorum.

Hayat bir anda değişebilir. Keşke kendime inançlı olmamı, hiçbir şeyin sonsuza kadar sürmeyeceğini ve bir gün her şeyin daha iyi olacağını söyleyebilseydim.

Yemeğimizi bitirdikten sonra hep birlikte verandada oturup güneşin batışını izliyoruz. "Burada cennetten küçük bir dilim var baba." Güzel yeşil çimenlerle kaplı kocaman bir tarlası var.

"Evinizi görmek isterim," diyor babam.

Kyle'a bakıyorum ve o da başını sallıyor. ", yolun hemen aşağısında." Babama bizi takip etmesini işaret ediyorum. Kyle beni küçük basamaklardan aşağı indirirken elimi sıkı sıkı tutuyor. Kyle her an düşeceğimden ve bebeğin içimden çıkacağından korkuyor. İkinci kısım kesinlikle çok saçma.

Kyle babamın kamyonun içinde bana yardım etmesine izin veriyor ama yanımdan hiç ayrılmıyor. Kyle babama güvenmiyor ama bence bunun nedeni babamın bana karşı çok affedici olmaması çünkü çok korumacı.

Babam arkada oturmuş, pencereden dışarı bakıyor. Onun evi sapaktaki ilk ev, ama yolun hemen yanında değil. "Bu evlerde kimler yaşıyor?" Babam soruyor.

"Hepsi kulüp üyelerine ait. Hepimiz birbirimize yakın olmak istedik. Bu yüzden bir ton arazi satın aldım ve tüm çocuklar inşaat yapmaya başladı." Buna bayıldım. Kulüpteki herkesin birbirine bu kadar yakın olmasını seviyorum. Bu adamlar belalı ve karanlık bir tarafları var ama ben o taraflarını hiç görmedim.

Kyle kapının şifresini giriyor ve kapı açılarak büyük araba yolundan evimize doğru ilerliyor. Kyle'a bakıyorum, arabayı sürerken kolları esniyor. Kalbim mutlu. O beni mutlu ediyor. Her gün, onun yanında hayat daha da güzelleşiyor.

"Vay canına," diye fısıldıyor babam arkamdan. Cassandra'nın harika bir ortamda büyüyecek olmasına bayılıyorum. Kyle park ediyor ve evin içine doğru yürüyoruz. Babamı üst kattaki çocuk odasına götürüyorum. Duvarlar beyaz ve oda açık pembe çiçeklerle süslenmiş. Kyle her şeyi bir araya getirmek için saatlerini harcadı. Odadaki her ayrıntıyı gözden geçirdi ve onun için hazır olduğundan emin oldu.

Babam odanın içinde dolaşıp her şeyi inceliyor. Sallanan sandalyeye oturuyorum ve kucağımda onun doldurulmuş hayvanlarından birini tutuyorum. Babam beşiğe yaslanmış düşünüyor. "Para sana miras mı kaldı?" diye soruyor durup dururken.

"Ne?" Bunu sormasını hiç beklemiyordum, ayrıca Joshua'nın öldüğünü nereden biliyordu? Sanırım noktaları birleştirebilirdi.

Kimsenin olmadığından emin olmak için kapıya bakıyor ve bana bir adım daha yaklaşp eğiliyor. "Parayı aldın mı?" diye tekrar soruyor, sesi daha acil.

Şok içinde göz kırpmıyorum, "Bunu neden soruyorsun?"

"Annen beş parasız, tatlım," diye fısıldıyor. "Paraya ihtiyacı var ve bence bunu elde ettiğinde yeniden daha iyi olacak."

Bu bana bir ton tuğla gibi çarptı. Bana en kötü şekilde ihanet etti. Tüm bunlar benden para koparmak için yaptığı bir numaraydı. Başlangıçta doğru şeyi yapmaya çalışıyor olabilir ama şimdi yanlış bir sebepten dolayı burada. Burada, kızımın yatak odasında duruyor ve bu pislik tarafından kirletilmesine izin vermeyeceğim.

İncindim; tek istediğim babamın beni istemesi ve hayatımın bir parçası olmasıydı ama o sadece onu istiyor. "Buraya gelmenin tek sebebi bu mu?" Sesim ancak fısıltıyı geçerek soruyorum. Yüzü düşüyor ve hepimize yalan söylediğini anlıyorum. Bizi kandırdılar ve bu beni derinden yaraladı. "Çık dışarı," diyorum usulca.

Gözleri şok içinde açılır. "Bebeğim, bunu yapamazsın. Lütfen anlamaya çalış."

"Çık dışarı," diyorum daha yüksek sesle. Uzanıp elime dokunmaya çalışıyor ama Kyle onu durduruyor.

"Onu duyduğun," diye homurdanıyor Kyle, babamın kolunu arkadan bükerek. Evin dışına kadar kavgı ettiklerini duyuyorum. Artık boş olan odaya bakıyorum, kahroluyorum ama aynı zamanda beni incitmelerine izin verdiğim için kendimi aptal gibi hissediyorum. Kendi ailem beni oyunlarında kullanacakları bir piyon olmaktan başka bir şey istememişti. Para. Bende gördükleri tek şey buydu. Şimdi düşünüyorum da, daha iyi bir yaşam sürebilmeleri için beni vermelerinde babamın da payı vardı.

Kapı gürültüyle çarptı. Sesten irkildim ve Kyle'ın yanıma gelmesini bekledim. Yerden başımı kaldırmadım. Utanıyorum çünkü Kyle ona yardım etti.

Kyle önüme oturmadan önce başımın arkasını öpüyor. Yanaklarımı avuçluyor. "Angel," diyor usulca ve ben ona bakıyorum - bu barajın yıkılmasına neden oluyor. Ağlıyorum. Benimle olmak isteyen o küçük çocuk için ağlıyorum.

Babası. Onlara yararı dokunsun diye bir canavarla evlenmeye zorlanan on sekiz yaşındaki kız. Beni kurtların önüne attılar ama yine de umudum vardı.

Kyle beni tutuyor ve tüm acı ve kalp ağrısından kurtulmama ve nihayet bana çektirilen acıların yasını tutmama ve bir zamanlar ailesinin onu gerçekten istemediği eski ben için yas tutmama izin veriyor. Onun için hiçbir umut olmamasına rağmen babamın hayatını benim için değil, kendisi için değiştireceğini düşünmüştüm. Ama bunu yapmayacak. Sırf para için benim gözüme girmeye çalışıyordu.

"Çok üzgünüm bebeğim," diye fısıldıyor Kyle alnımdan öperek. Yanağımı onun titreyen göğsüne bastırıyorum.

Yüzümdeki yaşları silerek burnumu çekiyorum. "Bu kadar umutlanmamalıydım." Sandalyede arkama yaslanıyorum ve sanki beni ayakta tutacakmış gibi doldurulmuş ani- male sarılıyorum. "Babamın hayatını değiştireceği ve benim hayatımın bir parçası olmak isteyeceği fikrine kapılmak bile benim hatam," diye fısıldıyorum boşluğa bakarak.

Daha sert sallıyor ve yüzümü avuçluyor. "Bunun suçlusu sen değilsin, sakın bunu yapma. Baban bir bok parçası." Başka tarafa bakıyor, çenesi sıkılmış.

Başımı salladım. "Biliyorum ama bu beni üzüyor. Bunu onun odasında yaptı. Bir şekilde onu kirletmiş gibi hissediyorum," diye fısıldıyorum, gözlerimi kapatıyorum, kızımı düşününce üzüntü yeniden taşıyor.

"Fark etmez bebeğim. Ben varım ve çocuklar var. Biz senin aileniz. Ne olursa olsun sana her zaman göz kulak olacağım." Sırtımı ovuyor.

Başımı sallıyorum, derin bir nefes alıp kendimi sakinleştiriyorum. "Şimdi daha iyi hissediyorum." Gülümsüyorum ve Kyle'ın tüm vücudu gözle görülür bir şekilde rahatlıyor. Sandalyeden kalkmama yardım ediyor ve benimle birlikte alt kattaki oturma odasına yürüyor.

"Sanırım biraz çikolata istiyorum," diyorum Kyle'a karnımı ovuşturarak. Gülüyor ve mutfağa doğru gidiyoruz. Annemin mutfağımızın tam ortasında durduğunu ve babamın da hemen yanında olduğunu görünce olduğum yerde kalakaldım. Elinde küçük bir tabanca görünce donup kalıyorum.

Her ikisi de barın üzerinde duran çantamı karıştırıyorlardı. Önce bana sonra da beni kucağına alıp odadan çıkan Kyle'a bakıyorlar. Kurşun durduğumuz duvara isabet edince nefesim kesildi. Az önce bize ateş etti!

Kyle benimle birlikte merdivenlerden yatak odasına koşuyor, kapıyı çarpıyor ve kilitliyor. Bir tablet çıkardı ve bir düğmeye bastı, ve bir kapı

Dolabın içinde kayarak açılıyor. Kyle elimden tutup beni odanın diğer ucuna sürükledi. "Ben seni alana ya da çocuklardan biri gelip seni alana kadar burada kal. Seni seviyorum meleşim." Bir düğmeye basıp beni içeri kilitliyor.

"Bekle, benimle kal!" Kilitlenirken tıkırdayan kapıdan bağıyorum. Duvardaki bir ekran evin her tarafını görmemi sağlıyor. Kyle yatak odasında durmuş duvara bakıyor. Onun durduğu yerdeki ekrana dokunuyorum. Onun için korkuyorum.

Bir an için gözlerini kapatıyor ve gözlerimin önünde eski hali tamamen değişiyor. Tanıdığım o tatlı adam gitmiş, yerine Devil Souls MC'nin başkanı gelmişti.

Yatak odasından çıkıyor, ekstra bir önlem olarak kapıyı arkasından kilitlediğinden emin oluyor. Karnımı tutuyorum, köşede duran küçük sandalyeye oturuyorum, gözlerim ekrana yapışmış. İşte o zaman cep telefonumun yanımda olduğunu hatırlıyorum. Çocuklara mesaj atıp bir sorun olduğunu bildiriyorum.

KYLE

ÖFKE.

Her ikisinin de çantasını karıştırıp bulabildikleri her şeyi bulmaya çalıştıklarını görünce hissettiğim tek şey bu.

Bu beni hasta ediyor. de öğreniyorum. Babası beni kandırdı, ya da belki de o istediği için ona iyi davranmasını çok istedim.

Onun ağlaması kalbimi milyonlarca küçük parçaya ayırdı ve onu parçalara ayırmak istedim. Sonra annesini mutfakta beklerken ve bize ateş ederken görmek?

Bu onların ölüm fermanını imzaladı.

Saklanmaya bile çalışmadan merdivenlerden iniyorum. Telefonuma bakıyorum ve tam olarak nerede olduklarını biliyorum.

Lanet kilerde saklanıyorlar.

Bunun neyi başaracağını sanıyorlar? Sonra Crystal'ın çantasının da yanlarında olduğunu ve kurtarabildikleri her şeyi kurtarmaya çalıştıklarını görüyorum.

Bu kesinlikle çok saçma. Kilere doğru yürüyorum, içeride konuştuklarını duyuyorum. "Yan cebe bak!" diye tıslıyor annesi. Dışarı çıkamam diye kapıyı kilitliyorum. Kapıya doğru koşup kırmaya çalışıyorlar. Gülüyorum ve ekstra önlem olarak kapı kolunun altına sandalye koyuyorum. Kardeşlerimin dışarıda olduğunu duyuyorum, bu yüzden ön kapıya doğru yürüyorum ve merdivenlerden yukarı koşmalarını bekliyorum.

"İyi misin?" Torch bana ulaştığında soruyor, elleri bükülmüş, dövüşe hazır. Chrystal'ın kendini güvende hissetmesi gereken evimizde az önce yaşananlar karşısında öfkeyle başımı sallıyorum. Şimdi mutfağımızın duvarında öz annesinin ona zarar vermeye çalıştığı ve en kötüsü babasının ona ihanet ettiği yerde bir kurşun deliği var.

"Ben iyiyim, Kristal'e gitmem gerek. Onları kulübe götür." Torch'a sert bir bakış attım ve o da başını salladı. "Kilerdeler, kilitliler."

Gülüşüp mutfağa giriyorlar ve ben de yukarı çıkıyorum- Kristal'i almak için merdivenlerden çıktım. Kapının kilidini açtığımda gözlerinde yaşlarla orada duruyordu. "Bebeğim," diyorum usulca ve aramızdaki mesafeyi yarıp bana çarpıyor. Onu kucağıma aldım ve yatağa taşıdım. "Dinlenmen gerek bebeğim." Saçlarını yüzünden çekip düzeltiyorum. Bu stres ona da bebeğe de iyi gelmiyor.

"Biliyorum, sadece olan biten her şey karşısında şok oldum." Gözlerini kapatıyor ve ben de elimi yan tarafına götürüyorum. Gözlerini ovuştururken titriyor.

"Biliyorum tatlım, ama artık bitti ve ikisini de bir daha asla göremeyeceksin." Alnından öpüyorum. Yorgunluğu geçtikçe nefes alış veriş yavaş yavaş düzeliyor. Battaniyeyi boynuna kadar çekiyorum. Telefonumu çıkarıp Torch'a mesaj atıyorum ve ona bununla ilgilenmesini söylüyorum çünkü bu noktada ikisini de çoktan aştım. Bir daha onun hayatına adım atmadıkları sürece onlara ne olacağı umurunda değil.

CHAPTER EIGHT

CHRYSTAL ERTESİ SABAH

I ACIYLA UYANIYORUM. İnledim ve komodinin üzerindeki saate baktım. Saat 6:00'yı gösteriyor ve kasılma sona ererken gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Kyle uyanıyor ve elini karnıma koyuyor. "Neyin var?"

Hafifçe doğruldum. "Sanırım az önce bir kasılma yaşadım." Derin bir nefes aldım, karnımı ovuşturdum ve Cassandra'nın tekmelediğini hissettim.

"Doktoru aramam gerekiyor mu?" Yataktan kalktı ve yanıma yürüdü.

"Sanırım sadece Braxton Hicks. Ben tuvalete gidiyorum."

Elimi tutup yataktan kalkmama ve banyoya girmeme yardım ediyor. Tuvalete ulaşmadan hemen önce bacaklarımdan aşağı bir sıvı fişkırıyor. Ayaklarımdan etrafında bir su birikintisi oluşurken yere bakıyorum. Kyle'ın rengi soluyor ve ben de çıldırıyorum çünkü ikimiz de az önce suyumun geldiğini anlıyoruz.

"Sanırım hastaneye gitmemiz gerekiyor."

Kyle beni kucağına alıp tuvalete bırakıyor ve olabildiğince hızlı bir şekilde bebeğin odasına koşup hazırladığımız her şeyi alıyor. Yatak odasına girip üzerimi değiştiriyorum ve temizleniyorum. Bunun o an olabileceğini düşünmemeye çalışıyorum. Yakında meleğimi doğuruyor olabilirdim.

Kyle yatak odasına giriyor ve beni görünce olduğu yerde duruyor. "Crystal! Neden orada dikiliyorsun?" diye sordu ve

beni yatağa kaldırdı.

Gölüyorum, ama başka bir kasılma yaşayınca bu kısa kesiliyor. "OUCH!" Tıslıyorum ve başımı karnına yaslıyorum. "Siktir, siktir, siktir," diye tekrarlıyor Kyle, tüm vücudu kaskatı, kasılma bitene kadar. Neden onun bu konuda benden daha zorlanacağını hissediyorum?

Ben tekrar hareket etmeye hazır olana kadar sırtımı ovuyor. "Hadi tatlım, hastaneye gitmemiz gerek." Beni kucağına alıp kamyonete kadar taşıdı, sonra geri gelip eşyalarımızı aldı.

Hastaneye giderken sessizce oturuyoruz. Elimi tutuyor ve sürekli önce arkamı sonra önümü öperek beni yatıştırmaya çalışıyor. Sinirlerim şimdiden tepeme çıkmaya başladı, özellikle de hastaneyi gördüğümde.

Odama götürüldüm ve hemşire bana monitör taktı ve serum takmaya başladı. Etrafımdaki her şey bir kasırgaya dönüşürken titriyorum. Anne olmaya hazırım ama şu anda tamamen korkuyorum. Neler olabileceğini ve ne kadar acı çekeceğimi bilmiyorum. Çok fazla bilinmeyen var.

"Pekâlâ tatlım, benim için rahatla." Hemşire beyaz kâğıdı kaldırıyor ve ben Kyle'a odaklanıyorum.

Kyle ona "Bebek son doktor kontrolünde makat geliyordu ve henüz dönüp dönmediğinden emin değiliz" dedi. Bunu tamamen unutmuştum.

Hemşire bana "Üç genişlemişsin," diyor ve ultrason makinesini almak için odanın diğer ucuna doğru yürüyor.

Lütfen, Tanrım, onun dönmesine izin ver, dua ediyorum.

Kyle ve ben hevesle ekranı izliyoruz ve birkaç dakika sonra hemşire nihayet konuşuyor. "Hâlâ ters duruyor." . Bu büyük olasılıkla sezaryen olmam gerekeceği anlamına . Kyle alnıma bir öpücük konduruyor ve ben de gerçekler yüzüme vururken gözlerimi kapatıyorum.

Saatler sonra ameliyat için hazırlandım. Kyle da hazırlanıyor, çünkü o da benimle birlikte ameliyata girecek. Bunu tek başıma yapmayı hayal bile edemiyorum.

Ameliyat odasına götürülüyorum; sonra belden aşağıyı uyuşturmak için omurilik sıvısı veriliyor. Keşke şu anda kocaman bir Xanax'ım olsaydı da o kadar uyuşmuş olsaydım ki kesilip açılmak üzere olduğumun farkında olmasaydım. Beni korkutan şey bu beklenti.

Kapı açıldı ve Kyle otururken tutması için elimi uzattım. İkimiz de ne olduğunu göremeyelim diye bir çarşaf koydular.

devam ediyor.

Kyle alnını benimkine yaslıyor ve ben de elimi başının arkasına koyuyorum. Doktorum bana "Biraz baskı hissedebilirsin," diyor ve ben de elimi Kyle'ın başının arkasında sıkıyorum.

"Nefes al meleğim," diye fısıldıyor, elmacık kemiğimi okşuyor.

Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından, etrafımdaki hemşirelerin yatağın ucuna doğru hareket ettiklerini görüyorum ve ardından dünyanın en güzel sesini duyuyorum.

Meleğim benim. Ben sırtıyorum ve Kyle mutlulukla gülüyor. Onu çarşafın üzerine kaldırdıklarında ayağa kalkıyor ve onu ilk kez görüyoruz. Vay canına. Ben daha bir şey söyleyemeden onu odanın diğer ucuna götürdüler. Kyle onun yanına mı gitsem yoksa benimle mi kalsam diye kararsız görünüyor. "Kızımızla git." Onun güvende olmasını istiyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve bu sabah tüm bunlar başladığından beri ilk kez, onun güvende olduğunu ve tüm bunların yakında sona ereceğini bilerek rahatlıyorum.

KUTSAL YARA TAM DA BENİM HISSETTİĞİM GIBI. SAAT AKŞAM 8:00 CIVARI VE CAS Sandra göğsüme yaslanmış uyuyor. Kyle bu gece yanımda yatabilmek için yanımdaki yatağı çekti.

"Canın acıyor mu?" Kyle, Cassandra'yı uyandırmamak için fısıldar.

Biraz daha rahat etmek için yatakta kayıyorum, dikişlerim çekiliyor. "Şu anda sadece ağrım var." Başımı omzuna yaslıyorum. Cassandra'nın küçük sırtını nazikçe okşuyor. İkimiz de ona çok aşığız. Tek istediğim onu sonsuza dek korumak ve dünyadaki tüm korkunç şeylerden korunmasını sağlamak.

Onu asla hayal kırıklığına uğratmayacağımdan emin olmak için küçük yüzüne bakıyorum, hayatının ona sunduğu her şeyde yanında olacağıma söz veriyorum. Kesin olarak bildiğim bir şey var: Ona hak ettiği çocukluğu yaşatacağım.

"Tıpkı sana benziyor." Kyle gülümsüyor ve yumruğunu kızın yüzünde hafifçe gezdiriyor. Elimin tersiyle gözümü ovuyorum ve keskin bir şey beni çizince irkiliyorum. Elim geri çektim ve parmağında kocaman bir yüzük gördüm. Kyle elimi tutuyor, öpüyor-

arkasına bakıyorum. Bunun ne anlama geldiğini anladığım anda kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

"Kyle," diye fısıldıyorum, tamamen şok olmuş ve bir şey söyleyemeyecek kadar korkmuş bir halde.

"Benimle evlenmek mi? Benim adımı taşımanı, bebeklerimden daha fazlasını doğurmanı ve seni sevmeyi hak ettiğin şekilde sevmeme izin vermeni istiyorum." Bir saniye içinde parçalanmış kalbimin her bir parçasını yeniden bir araya getirdi ve onu öptüm çünkü henüz konuşamıyorum. Duygularım çok yoğun. "Pekala," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı ve ben geri çekilip gülüyorum, bu da karnımın hareket etmesine neden oluyor.

"Ah." Karnımın yan tarafına dokunup acının azalmasını bekliyorum.

"Siktir, dikkatli ol bebeğim." Cassandra'yı benden aldı, ona yakın tuttu.

"Evet, seninle evleneceğim," diye cevap veriyorum sonunda ve bana en güzel bakışını atıyor. Beni tamamen ve bütünüyle sevdiğini tüm kalbimle biliyorum. Hayallerim gerçek oldu. Sonsuzluğum şimdi başlıyor.

EPILOGUE

BİR YIL SONRA

"**K**HADI AMA. Bana söylemek zorundasın" diye yalvarıyorum, bana bir sürprizi olduğunu söylediğinden beri yüzüncü kez.

"Sadece birkaç adım daha tatlım," diye ısrar ediyor. Gözlerim bağlıyken bir gezintiye çıktık, bu yüzden beni nereye götürdüğü hakkında hiçbir fikrim yok. Sonunda yürümeyi bırakıyoruz ve o da gözlerimdeki bağı çıkarıyor.

Kulübün yanına yeni inşa edilmiş devasa bir bina görüyorum; kimin inşa ettiğini merak ediyorum. Sonra gözlerim tabelaya takılıyor, "Chrys- tal's Haven." Gözlerim yaşla dolarken burnum hemen yanıyor. "Kyle, bunu benim için mi yaptın?" Ağlamamak için kendimi tutmaya çalışarak soruyorum.

Yüzümü kavırıyor, gözleri duygularını gösteriyor. Bu benim bir hayalimdi ve buna başlamak istiyordum ama Cassandra son bir yıldır tek odak noktamdı.

"Senin hayalini gerçekleştirmek istedim, senin güvenli sığınağını."

Başımı salladım. "Hayır, Kyle, sen benim güvenli limanımsın. Hayallerimi gerçekleştiren sensin. Sen."

Mutlu bir şekilde sırtıyor ve kalbim mutlulukla çarpıyor. "Seni seviyorum."

Gözlerimi kapatıyorum ve bu sözlerin ruhumun derinliklerine işlemesine izin veriyorum. Gözlerimi yavaşça açıyorum. "Ben de seni seviyorum. İkimiz de seni seviyoruz." Karnımı avuçluyorum ve o şok içinde aşağı bakıyor.

"Sen...?" diye soruyor. Başımı sallıyorum ve o da gülüyor, beni yerden kaldırıp etrafında döndürüyor. Anı yaşıyorum, onun mutluluğunu içime çekiyorum. Beni yere bırakıyor ve o da

Herkesin ve benim önümde diz çökmüş, sırtıyordu. "Şimdi rüyalarımı kim tamamlıyor?" Göz kırıyor ve ben başımı sallayarak gülüyorum. Dünyamın dönmesini sağlayan kişinin kendisi olduğunu bir bilse.

Son her zaman sadece bir başlangıçtır.

Jackson

LEANN ASHERS

CHAPTER ONE

JEAN

W BU LANET PIÇ BURADA MI? erkek arkadaşımın arabasını arıyorum. aptal, cahil sülük beni aldatıyormuş. Bunu nereden bildiğimi sorabilirsiniz?

Yatakta her zamankinden daha da berbatlaşıyor - gösterdiği küçük çaba çok daha eksik ve daha önce en az altı iken şimdi sadece üç pompalı bir mankafa.

İşte buradayım, onu takip ediyorum, kıcını terk etmek için bir neden arıyorum.

Arabasını otoparkın arka tarafında gördüm ve hemen yanına park ettim. Bana annesine gideceğini söyledi. Annesinin bir seks dükkanında çalıştığını bilmiyordum.

Ama sanırım daha garip şeyler de oldu. Belki de babası sikik bir dildo ya da onun gibi bir şeydir. Bu çok mantıklı olurdu.

hızla çarparak, kendimi göreceğim şeye hazırlayarak kıcımı park yerine doğru sürüyorum.

Belki de cömert davranıp berbat çabasını telafi etmek için bana bir vibratör alacaktır? Bu harika olurdu çünkü onu alıp kıcını terk edebilirdim.

Kapıyı açıyorum ve gözlerim anında ona takılıyor. Dudaklarını büyük göğüslü sarışın bir bim'in üzerinde gördüğümde gözlerim hemen seğiriyor - bo, sert sürülmüş ve ıslak bırakılmış gibi görünüyor - "sert sürülmüş" kısmından sorumlu olmadığından eminim.

Duvara doğru yürüyorum ve bulabildiğim en büyük dildoyu seçiyorum. Mükemmel. koparırken gülümsüyorum ve enayi gibi kaldırıyorum

lanet bir softball profesyoneli ve kafası top.

Arkasından yaklaşıyorum ve o fark etmiyor bile. "Ohhhh, Gary boyyy," diye şarkı söylüyorum ve dudaklarını ondan ayırıyor, gözleri o kadar geniş ki yere çarpacaklarından korkuyorum.

"Yakaladım seni, aptal herif!" Elimden geldiğince yüksek sesle bağıryorum çünkü bu bok harika hissettiriyor.

Sallıyorum ve yüzüne olabildiğince sert vuruyorum. Kafasını geriye atıyor ve ben gülüyorum çünkü bu çok komik.

Tezgâha doğru geri çekiliyor ama ben vazgeçmiyorum. "Beni bu pislikle aldatabilirsin, düşündüğümünden daha aptalsın!" diye bağırdım ve kafasına vurdum. Beni dövmeye çalıştı (kelime oyunu yapmak istemedim).

"Sen." Şaplak. "Aptal." Whack. "Cahil." Whack. "Üç." Vur. "İnç." Whack. "Dick." Whack. "Anne." Whack whack. "Piç!" Son kısmı bağırarak söyledim ve bacaklarının arasına son bir kez vurdum.

Şok olmuş gibi görünen sarışın sürtüğe bakıyorum ve ağzını açmaya başlıyor. Kocaman aleti ona doğrultup benimle için cesaretlendiriyorum. O kaçıyor ve ben gülümsüyorum çünkü bu onun küçük bezelye beyninin verdiği en akıllıca karardı.

"Bebeğim, görüldüğü değil!" diye yalvarıyor.

Tamam, o kesinlikle iğrenç. Tezgâha uzanıyorum ve içeri girdiğimde yaşlı bir beyefendinin oraya koyduğu dildoyu alıyorum. Paketinden çıkmıştı, daha da iyiydi.

Tekrar konuşması için mükemmel anı bekliyorum ve emiciyi ağzına sokuyorum, "Vay canına Gary, hiç bu kadar iyi görünmemiştin," diyorum neşeyle. Yüzünün yan tarafına kocaman kamışla tekrar vuruyorum.

Yaşlı beyefendiye bakıyorum, beti benzi atmış. "O benim dildomdu. Götüm için o boyutta bir tane daha almak için evden getirdim."

Bu yeter.

Gary ağzındaki dildoyu tükürürken ben yere düşüyorum. Karnımı tutuyorum, çok gülüyorum çünkü bu benim günümü, yılımı, tüm hayatımı değiştirdi. "Bak Gary, ağzında bu adamın kıcının suyu var," diye mırıldanıyorum ve yanıma dönüyorum.

Gary beni öldürecekmiş gibi bakıyor, ama dürüst olmak gerekirse o anda hiç sikimde değil.

Bir dakika sonra kendimi toparlamayı başardım. Ayağa kalktım ve aleti tezgahın üzerine koydum, yarı yarıya o aleti eve götürmek istiyordum.

Çünkü bu beyzbol sopasından bile daha iyi.

Seks dükkanına bakıyorum ve herkesin bana deli gibi baktığını görüyorum, ama bu adam söz konusu olduğunda benim yaşadığım saçmalıklarla uğraşmış olsalardı, onlar da deli gibi davranırlardı.

Yapay penisi onun yanına yere atıyorum ve arkama bile bakmadan kapıdan çıkıyorum. Gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum ama umursamıyorum.

Hayatımda farklı bir şey istiyorum. Hayatım boyunca kaybedenlerin üstüne kaybedenlerle çıktım. Kız kardeşlerim ve bende bir hastalık gibi.

Barmenlik yapıyordum ama kovuldum çünkü çok sinirliyim ve ağzım aklımın önüne geçmeye meyilli. Başıma bir sürü bela açıyor.

Ama kendim olmamak en büyük suç olurdu.

Arabama bindim ve şu anda çalıştığım benzin istasyonuna doğru yola çıktım.

O kadar da umursamıyorum. İnsanların yaptığı tüm çılgınlıkları görmeyi seviyorum, bu yüzden o kadar da kötü değil, ama hayatta yapmak istediğim şey bu değil. Yapmak istediğim şey, hiçbir zaman yüzde yüz emin olamadığım bir şey.

CHAPTER TWO

Içeri girip çantamı tezgâhın arkasına attım, tam o sırada birkaç müşteri dükkâna girdi - biri buraya ait değildi, biri duvarımda asılı kalmayı hak eden bir adam.

Bana bakmak için dönmeden önce bir saniyeliğine mağazanın etrafına bakıyor. Bana baktığından emin olmak için arkama bakıyorum.

Belki de Tanrı bana attığı onca boktan şey için bana acımaya başlamıştır? Tezgâha doğru yürüyor, yaklaştıkça daha iyi görünüyor.

O bir motorcu. Belayı seviyorum ve bu onun her yerinde yazıyor. Yumurtalıklarım onu görünce şarkı söylüyor.

Başını yana eğiyor, beni inceliyor, elinden geldiğince aşağıya bakıyor.

"Seni tanıyor muyum?" Sorma isteğime karşı koyamıyorum.

Sırıtıyor. "Az önce bir adamı dildoyla dövdüğüne şahit oldum, bebeğim." Yüzüm yanıyor. Ruhsal çöküşüme tanık olmuş olmalı.

Gülümsemesi genişler. "Ayrıca benim olduğunu ve benimle geleceğini de biliyorum." Dudaklarını yalıyor, tezgâha doğru eğiliyor, derin, güzel gözleri dikkatle benimkileri arıyor. "Delileri severim ve görünen o ki bebeğim, sen de olabildiğince delisin."

Elini tutmam için kaldırıyor ve ben de ona bir kez daha bakıyorum. Sikerim böyle işi. "Adım Jean." Tezgâhın altından çantamı alıyorum ve patronumun beni çıkarken gördüğünde bağırıldığını duyabiliyorum.

"Sen de siktir git, Larry!" Bağırıyorum. O nefret ediyorum. Her zaman kıcıma bakar ve yağ gibi kokardı.

Deliliğimi hafifçe fark edince yine sırtıyor, sonra elimi tutuyor ve beni mağazadan çıkarıp güzel bir bisiklete götürüyor.

Onun canavara binip üzerine çıktığını görünce neredeyse boşalacaktım. Yumurtalıklarım saf bir zevkle çığlık atıyor.

Boku yedim.

"," diye sesleniyor, motosikleti ayaklarımın altında vi- brating yapan zeminde döndürerek. Motoru çalıştırırken kolları esniyor.

"Lanet olsun, yalvarma, ben binerim," diye şaka yapıyorum ve hiç düşünmeden biniyorum.

Gülüyor ve motoru tekrar çalıştırıyor, sonra arkaya uzanıp bacaklarımı tutuyor ve beni kendine doğru çekiyor.

"Nereye gidiyoruz?" Kollarımı onun beline dolayarak soruyorum. Bacağımı kavırıyor ve beni kendisine daha da yaklaştırıyor.

"Evime, böylece yatağımı seninle süsleyebilirim." Göz kırıyor ve ben cevap vermeden bizi kasabanın dışına çıkaracak yola giriyor.

Bana iyi bir fikir gibi geldi.

ARABAYI SÜRDÜKÇE SÜRDÜK VE SONUNDA GÜZEL BİR BINANIN ÖNÜNDE DURDUK. Raleigh, Texas'ın eteklerinde ful çiftlik evi. Buradan üç saat uzakta yaşıyorum.

Ben kesin olarak deliyim. Bu adamı tanımıyorum, adını bile bilmiyorum. Arabamı benzin istasyonunun otoparkında bıraktım ve aileme nereye gittiğimi söylemedim.

Ama hey, delilik benim göbek adım. Babam bir polis memuru ve annemi tutukladı ama onu hapse götürmedi. Onu kendi evine götürdü.

Kader tekerrür ediyor, yani bu onların suçu. Mezar taşımda "Burada Jean yatıyor. Ölümü ailesinin çılgın genleri yüzünden oldu."

"Güzel kazılar. Kalıntıları nereye gömmeyi planlıyorsunuz?" Oturduğum yerden kalkıp etrafa bakınırken soruyorum. Arazinin köşesinde bir ağaç görüyorum. Onu işaret ediyorum. "Bana harika bir yer gibi geldi."

Bana tamamen saçmalıyormuşum gibi bakıyor ama böyle düşünmekte haksız değil. Yanılıyorum. Bana cevap vermiyor, ben de ölümüm ve buna neyin sebep olacağı hakkında mırıldanmaya devam ediyorum.

Umarım harika bir seks ya da ona benzer bir . Bu şekilde ölmek beni tamamen tatmin ederdi.

"Seni öldürmeyeceğim," diye cevap veriyor sonunda ve evinin ön kapısının kilidini açarak içeri girmem için kapıyı itiyor.

"Önce bayanlar."

İçeri girip etrafa bakıyorum. İtiraf etmeliyim ki çok güzel ve pek de bekâr evine benzemiyor. Yine de kesinlikle erkeksi ama zevkli bir şekilde.

Çantamı tezgâhın üzerine koyuyorum ama telefonumu çıkarıp arka cebime atıyorum. "Akşam yemeği için pizza sipariş etmek ister misin?" diye soruyor, anahtarlarını tezgâhın üzerine koyarken.

Çok sıradan ama bunun nasıl olması gerektiğinden emin değilim. "Bana uyar." Tezgâhın üzerine ve onun odada dolaşmasını izliyorum.

Şimdi ne olacak?

Giysilerim yok, işimi bıraktım ve erkek arkadaşımı kocaman bir dildoyla dövdüm. Bunun geri dönüşü yok.

Buzdolabına uzanıp birkaç bira aldı. "Hadi gidelim." Evin arka tarafını işaret edip kapıyı açıyor ve ben aşık oluyorum.

Kocaman bir jakuzisi, yer altında bir havuzu, devasa bir ateş çukuru, piz- za fırını ve ızgarası olan bir açık hava bar alanı var. Her şey var.

Bana birayı uzattı ve ben de yanına oturdum, "Öncelikle, sana zarar vermeyeceğim. Bu saçmalığı hemen aklından çıkar."

Gülüyorum, "Bunu öğrendiğim iyi oldu." Başını sallıyor ve birasından uzun bir yudum alıyor, gözlerim boğazına kayıyor, ona hayranlıkla bakıyorum.

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Benim adım Jackson. Devil Souls MC üyesiyim." O gerçekten kötü bir çocuk. Benzin istasyonuna girip bana onun olduğumu söylediği anda bunu anlamıştım.

Başka hiç kimse bunu yapacak cesareti gösteremez.

"Yani Jack, zihinsel çöküşüme ilk elden tanık oldun." Koltukta biraz daha kaykıldım ve bacaklarımı vücudumun altına sıkıştırdım.

Gülüyor, bu da onu daha genç gösteriyor. "Elbette gördüm. Arabayla geçiyordum ve senin bununla bir adamın kafasına vurduğunu gördüm."

Yüksek sesle gülüyorum, bu manzara beni çok etkilemiş olmalı. "Onu hile yaparken yakaladım. Bunu hak ettiğini düşünüyorum." Omuzlarımı silktim ama

yalan söyleyip acımadığını söylemeyeceğim.

"İstersen geri dönüp onu öldürebilirim?" Jackson ciddi bir ifadeyle soruyor. Ehh, bunu yapmak istediğimi sanmıyorum. "Yağmur kontrol eder mi?" Göz kırıyorum ve o da biraz üzgün görünüyor.

En azından buradaki tek deli ben değilim.

"Acil durumlar için saklamalıydım." Dramatik bir şekilde iç geçirdim ve koltuğumda geriye yaslandım.

Jackson bana "Sana istediğin tüm oyuncakları alacağım," diyor ve ben yüksek sesle gülüyorum çünkü bu tam bir erkek tepkisi.

Onu bir aşağı bir yukarı süzüyorum. "Sanırım beni de saklanan bir kadın yapacaksın?" Alay ediyorum.

Birasını kaldırıp beni işaret etti. "İşte bütün mesele bu, meleğim." Birasından bir yudum almadan önce dudaklarını yalıyor.

Gözlerimi bir, iki, üç kez kırıştırıyorum, bu sözcüklerin onun ağzından çıkmasının şokuyla. "Bana daha fazlasını anlat."

Koltuğunda dönüp bana bakıyor. "Seninle evleneceğim, içine birkaç bebek yerleştireceğim ve sonsuza mutlu yaşayacağım."

Homurdanıyorum. "Kahretsin, sen delisin." Önerdiği şeyi düşündükçe daha çok kıkırdıyorum. Sanki bu şekilde işe yarayacakmış gibi.

Eğilip elini nazikçe yüzüme koyuyor. "Normal abartılıyor. Hayattaki en iyi şeyler vahşi, çılgın ve tamamen sürprizlerle dolu olanlardır." Başparmağıyla yanağımı okşuyor ve evin içine doğru yürümek için beni oturduğum yerde bırakıyor.

Lanet olsun, ilk kez nutkum tutuldu. Kendimi neyin içine soktum ben?

Pencereden kışına bakıyorum. Boş ver. Hatırlıyorum.

CHAPTER THREE

JEAN

I Kız kardeşimden iki, annemden de bir cevapsız arama var. Sanırım şehri terk ettiğimi fark ettiler.

Telefonum yine çalıyor ve arayan babam. Onu görmezden gelemem. "Merhaba," diyorum neşeyle.

"Jeanette Lynn Ambrose, hangi cehennemdeydin? Aracını iş yerinde buldum ve bir motorcuyla kaçtığını söylediler," diye bağırıyor babam telefonda ve Jack'in kafası bana doğru dönüyor, babamın beni azarladığını duyuyor.

"Bu doğru," diyorum basitçe, hiç şaşırmadan. Babam kötü bir orospu çocuğudur ve tanıdığım herkes ondan korkar. Ama ben korkmuyorum.

"Sik beni! Bana nerede olduğunu söyle ki onun kışını tekmeleyebileyim." İç geçiriyor ve kafasını duvara vuruyormuş gibi bir ses duyuyorum.

"Hey, Jackson. Babam adresimizi istiyor. Gelip kışını tekmelemek istiyormuş."

"Jeanette, deli olabilir! Ölmek mi istiyorsun?"

Telefonun hoparlörünü açtım. "Ölmeyi pek de istemiyorum," diye lafı uzatıyorum ve Jack bıyık altından gülüyor. "Adres..." Jack, babamın duyabileceği kadar yüksek sesle söylüyor.

"Kahretsin, bana bir şeytanla kaçtığını mı söylüyorsun?" diyor babam bir anlık sessizlikten sonra.

Jackson'a bakıyorum, o da telefona bakıyor, babamın söylemesi gereken şeyi söylemesini beklerken yüzü sabit.

"Evet," diye mırıldanıyorum.

Babam nefesinin altında küfrediyor. "Bekle, Jackson?"

Başım geriye düştü. Nasıl kırmadığımdan emin değilim ve Jackson da aynı şeyi yapıyor, kafası karışmış.

"Baba, bunu nereden biliyorsun?"

"Ona tüm adını söyledin mi, bebeğim?" Babam ikimize de sordu.

Jackson bir kaşını kaldırdı, ona söylememi bekliyordu. "Jeanette Lynn Ambrose."

Bir kahkaha patlatıyor, beni şok ediyor ve babam da katılıyor, ne olduğunu anlamam için beni tamamen şaşkın bırakıyor.

Buradaki büyük şaka nedir?

"En azından güvendesin," diyor babam sonunda kendini toparladığında. "Yine de kızımı kaçırdığın için kışına tekme basacağım. Kendine dikkat et, Jackson." Babam telefonu kapatıp beni ve Jack'i yalnız bıraktı.

"Aslında babanı görmek için polis merkezine gitmiştim. Bölgede bir insan ticareti sorunu var ve sizin kasabanızdan bazı kızların kaybolduğunu fark ettik. Başkanımız bilgi almam için beni babanla konuşmaya gönderdi."

Vay canına, bunu hiç beklemiyordum. Eğer bu kader ya da başka bir şeyse, o zaman ne olduğunu bilmiyorum. Babamı görmeye geldi, beni birisini yapay penisle döverken izledi ve sonra bisikletinin arkasına atladım.

Garip ama kabul ediyorum.

"Dünya küçük."

Jackson tatlı tatlı gülümsüyor. "Kesinlikle, tatlım."

Onu tanımadığım için yanında biraz diken üstündeyim ama babamın ona güvenmesi çok büyük bir şey, bu da beni daha iyi hissettiriyor.

"Babam seni dövmek istediği için özür dilerim."

Hemen yanıma kadar geliyor, pizzayı ve içecekleri sehpanın üzerine bırakıyor.

"hayal kırıklığına uğrarım. O zaman umursamadığı için kışına tekme basmam gerekirdi."

Bu adamların şiddete başvurması da neyin nesi? "İşleri çözmenin şiddete başvurmaktan daha kolay yolları olduğunu size söyleyen oldu mu?" Alay ediyorum.

Gözlerini o kadar sert deviriyor ki kafatasına saplanmamalarına şaşıyorum. "Eski sevgilisini dövmek için koca götlü bir dildo seçen kız söylüyor bunu."

Tamam, belki biraz dramatik davranmış olabilirim. "Touch , bebek keki."

"İşte biraz pizza." Bana bir parça pizza ve içecek uzatıyor. Eminim konuşmamı engellemeye çalışıyordur ama beni beslediği için bunu görmezden geliyorum.

"Beni hamile bırakmayı ve karım yapmayı planladığına göre, birbirimize takma adlar takmalıyız," diye takılıyorum ama o tek kelime etmiyor. Gözleri televizyona sabitlenmiş, beni görmezden geliyor.

Ona bir kez daha hayran olmaktan kendimi alamıyorum. D vmelerinin bronz tenine, güzel yeşil gözlerine ve motosiklete binmekten dağılmış koyu kahverengi saçlarına bakışı gerçekten çok güzel. Onun bir motorcu olması bana kalırsa pastayı daha da güzelleştiriyor.

Bir korku filmi koyduğunu fark ettim. Bu tür filmler söz konusu olduğunda çok pısırtıcıdır.

Ele ge irilmekten ölesiye korkmam garip mi? Bu konuda kabuslar gördüm ve koridordan cehennem çekildim.

Acele ediyorum ve gerçekten korkutucu kısma gelmeden pizzamı yiyorum. "Hangi film bu?" Sakince sormaya çalışıyorum.

"*The Conjuring*."

Evet, bitti.

Ellerimi peçeteye siliyorum ve kanepenin altından bir Şey çıkıp beni kapmaya çalışır diye kanepede biraz daha ilerliyorum.

Anne bodruma indiğinde ve ışık yanmadı ında küçük tırna ımı ısırıp Jackson'a biraz daha yaklaşıyorum.

Bir kibrit  akıyor ve sonra eller karanlıktan fırlayıp alkışlayarak kibritin s nmesini sağlıyor.

Bir  l m perisi gibi  ı lık atıyorum,  l yormuŐum gibi Jackson'a yapışıyorum. "Tanrım, kalbim," diye inliyorum ve başımı omzuna yaslıyorum. ŐaŐırmış görünüyor.

"Kahretsin, bunun seni bu kadar korkutaca ını bilmiyordum," diyor nazik bir sesle. Televizyonu kapatıyor ve ben yeniden nefes almaya çalışıyorum.

Bana korkak diyebilirsin, umurumda değil. Bu tür filmlerle başa çıkamam. "Neden bana söylemedin?" diye soruyor usulca, beni görebilmesi için saçlarımı yüzümden çekerek.

"Bilmiyorum," diye mırıldanıyorum. Gardım tamamen düŐmüŐtü.

Beni kollarının arasına alıp kucağına oturtuyor. Başımı boynunun kıvrımına yaslıyorum ve bana sarılmasına izin veriyorum.

Hiç kimse korktuğum için bana sarılmamıştı. Elimini onun sıcak göğsüne koyuyorum. "Önemsediğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

"Lanet olsun, asla korkmanı istemiyorum. Film olup olmaması umurumda değil."

Kalbim pencereden dışarı fırladı. Cevap vermiyorum, sadece göğsüne daha sıkı sarılıyorum ve bu anı seviyorum. Tanrım, çok güzel kokuyor.

Bu noktada saat gece on civarı. Biraz hareket ediyor, sonra bir battaniye görünüyor ve beni bir bebekmişim gibi örtüyor.

"Beni kundaklıyor musun?" Şaka yapıyorum ve kolumu boynuna dolayarak parmaklarımla nabzını hissediyorum.

"Evet," diye kıkırdıyor ve başını benimkinin üzerine koyuyor.

Müzik yavaşça odanın içinde dolaşıyor. Gözlerimi kapatıyorum, anın tadını çıkarıyorum. "Sanırım bisikletinin arkasına atladığım için biraz memnunum, Jacky-poo."

"Tanrım, sanırım ben de senin kıcını kaldırdığım için mutluyum," diye gülüyor, vücudu benimkinin altında titreşiyor.

"Benden hoşlandığını biliyordum," diye iç geçiriyorum, uykuyla savaşıırken bedenim ağırlaşıyor.

Parmaklarını saç tellerimde gezdirerek saçlarımı geriye doğru düzeltiyor. "Seviyorum, bebeğim." Kalbim onun tatlı sözleriyle kabarıyor.

Parmakları sihir yapıyor, beni uyutuyor.

JEAN

ODANIN İÇİNDEN SÜZÜLEN IŞIK BENİ . BU BENİ BİR nerede anlamak için.

Jackson hâlâ uyuyor. İkimiz de bütün gece kanepede . Duvardaki saate bakıyorum ve altı gösteriyor.

Hayır, bu saatte kalkmayacağım.

"Üst kata uzanmak ister misin?" Jackson aniden, ödümü koparırcasına konuştu.

"Evet, eğer istersen." Doğrulup koltuktan kalkıyorum, soğuk hava üzerime çarpıyor ve tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor.

Fark ediyor ve elimi tutmadan önce battaniyeleri omuzlarıma sarıyor. "Hadi gel." Sesi uykudan dolayı her zamankinden daha derindi. Bu törpü çok seksi.

Üst kat da en az alt kat kadar güzel. Beni evin arka tarafına, büyük bir ebeveyn yatak odasına götürüyor. Yatağın üzerindeki battaniyeleri geri çekiyor ve ben de battaniyenin yere düşmesine izin verip sürünerek içeri giriyorum.

Arkamdan kayıyor ve kolunu ortama dolayarak beni önüne doğru çekiyor.

"Çok iyi sarılıyorsun." Gözlerimi kapatıyorum, her saniye daha da ısınıyorum. Elini kaldırıyor ve parmaklarımızı birbirine geçiriyor. Gülümsüyorum, ellerimizi bir arada görmek hoşuma gidiyor.

"İyi olduğum tek şey bu değil." Omzuma yaslanan ağzının sırtmaya başladığını hissedebiliyorum.

Başımı hafifçe sallıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve uyumaya gidiyorum.

CHAPTER FOUR

JEAN

A JACKSON VE BEN kahvaltıyı bitirdikten sonra, "Hadi, gidip sana kıyafet alalım" dedi ve anahtarlarını aldı. Sayaç.

Açıkçası bundan önce kıyafetleri düşünmemiştim bile. "Geri dönüp benimkileri alabilir miyiz?" Teklif ediyorum, çünkü şu anda neredeyse işsiz olduğum için çok fazla yeni şey için ödeme yapmak istemiyorum.

"Gidebiliriz ama bu akşam kulüpte barbekü partimiz var. Hepsini ben ödüyorum, tadını çıkar bebeğim." Göz kırıyor ve kapıda beni bekliyor.

"Bunu yapmak zorunda değilsin." Koltuktan kalkıyorum. "Bütün o parayı benim için harcamanı istemiyorum," diye itiraf ediyorum, kendimi suçlu hissederek.

Çenemi usulca kavırıyor. "Hey, bu üzücü saçmalıkların hiçbiri yok. Kaşlarını çatmak için fazla güzelsin." Bana bu kadar tatlı davrandığı için karnımda kelebekler uçuşuyor. Kollarımı ortasına dolayarak ona sarılma isteğime karşı koyamıyorum.

O da bana sarılıyor, dudakları başımın üstünden usulca öpüyor. Neden onun yanında kendimi bu kadar rahat hissediyorum? Sanki onu garip bir şekilde hep tanıyormuşum gibi.

Mesele bana kıyafet alması değil. Beni ve ihtiyaçlarımı düşünecek kadar düşünceli olması, pantolonuma atlamaya bile çalışmadan bana tatlı davranması, ki dürüst olmak gerekirse buraya geldiğim anda olacağını düşündüğüm şey buydu.

Beklediğim gibi bir şey değildi. Bunların hiçbiri olmadı.

İsteksizce gitmesine izin veriyorum ama fazla uzaklaşmama izin vermiyor, elimi tutuyor ve beni evin garajının bulunduğu tarafa götürüyor.

Kapının dışında bir araç sesi duyuyorum ve tam bir araba vızır vızır geçerken bakıyorum. "Delirdim mi yoksa eski erkek arkadaşım mı geçti?" Sinirli bir şekilde gülüyorum. Arabanın tamponunda Gary'nin arabasıninkiyle aynı çıkartma vardı.

"Ne oluyor lan?" Jackson küfrediyor ve gittiğinden emin olmak için arabadan aşağı inmeden önce beni kamyonete bindiriyor.

Bu gerçekten garip.

Jackson kamyonete binip telefonunu çıkarmadan önce dakika daha orada durur. "Techy, son yarım saatin kapı kamerasını kontrol et ve bana gönder."

Sinirlerimi yatıştırmaya çalışarak bacaklarımı ovuyorum. Gary'den korkmuyorum, bu kesin, ama o olabileceği için biraz ürküyorum.

Bizi üç saat uzaktan takip etmek zorunda kalacaktı. Onu küçük düşürdüğüm için neden kızgın olduğunu anlayabiliyorum ama o da beni küçük düşürdü, bu yüzden benim gözümde adildi.

Ben de her kızın bir şeye ihtiyacı olduğunda yaptığını yaptım. Babamı ararım ve ikimizin de duyması için telefonumu hoparlöre veririm.

"Selam bebeğim," diye cevap veriyor ve ben de sırtıyorum. Babam her zaman benim en iyi arkadaşım olmuştur.

"Bana bir iyilik yapar mısın? Gary'nin hâlâ şehirde olup olmadığını kontrol eder misin, çünkü onu Jackson'ın evinin hemen yanında gördüğüme eminim," dediğimde Jackson çenesini tutarak direksiyonu sıkıca kavradı.

"Ne oluyor lan? O adamın varlığını bile unutmuşum. Ondan ne zaman ayrıldın ki?" Jackson bana bakıyor, yüzü kıpkırmızı, gülmemeye çalışıyor. Bunu babama nasıl açıklayacağım?

"Dün onu hile yaparken yakaladım. Onu üç ayaklı bir dildo ile dövdüm ve Jackson'ın bisikletinin arkasına atladım. Bu her şeyi özetliyor."

Jackson benim karşısında kafasını cama vurdu. "Ne oluyor Jeanette?" Babam iç çekmeden önce duraksadı. "Gidip kontrol edeceğim." Telefonu kapattı.

Kendi kendime gülüyorum çünkü babamın kızgınlıkla yüzünü ovuşturduğunu hayal edebiliyorum. Elden bir şey gelmez. Ben, annem ve kız kardeşim hemen hemen aynıyız, nasıl olduğumuzu saklamayız.

"Hiç kardeşin var mı?" Kasabaya girdiğinde Jackson'a soruyorum, kasabanın hemen dışında yaşamasını seviyorum ama bunu bilemezsiniz. Güzel bir site içinde ama evler fark edemeyeceğiniz kadar dağınık.

Elimde olmadan ona hayranlık duyuyorum; direksiyonu çevirirken kollarının esnemesine, koltukta ne kadar rahat olduğuna, kalın kalçalarının kot pantolonunu zorlamasına.

Giydiği tişörtün altında yalamak ve öpmek için yaratılmış karın kasları olduğunu biliyorum.

"Bilmiyorum. Annem ve babam beni geç yaşta doğurdular. Birkaç yıl önce vefat ettiler." Onları düşünürken yüzündeki hüznü görebiliyorum.

Kalbim acıyor. Uzanıp elini tutuyorum. "Kaybınız için üzgünüm. Ailemi seninle paylaşacağım, ama itiraf etmeliyim ki annem benim birebir klonum."

Gülüyor, gözleri parlıyor. "İki kişisiniz. Nasıl hayatta kal?" diye takılıyor.

"Aslında üç kişiyim; kız kardeşim de buna dahil." Yüzündeki dehşet ifadesine kıkırdıyorum.

"Zavallı baban," diye fısıldıyor ve ben de uzanıp omzuna hafifçe vuruyorum. "Babam hayatından gayet memnun, çok teşekkür ederim."

Jack'in yüzü ciddileşir. "Bundan hiç şüphem yok, bebeğim."

İşte zavallı kalbim bir kez daha pencereden dışarı fırladı. Her zaman doğru şeyleri söylemeyi nasıl biliyor?

JACK

ESKİ SEVGİLİSİNİ GÖRDÜĞÜNÜ DÜŞÜNMESİ HOŞUMA GITMİYOR.

İçimden bir ses o olduğunu söylüyor. Eğer onu buraya kadar takip ettiyse, o zaman iyi bir şey peşinde değil demektir.

Alışveriş yaparken onu yakından izliyorum. Sanki gözlerimi ondan uzak tutabilirmişim gibi.

kadar zahmetsizce güzel ki, konuşma şekli, bir raftan diğerine geçişi bile başlı başına büyüleyici.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye soruyor dükkândaki işçilerden biri.

"Sadece onu bekliyorum." Elinde bir kot pantolon tutan Jean'e doğru başımı sallıyorum.

"O mu?" diyor hırıltılı bir şekilde.

Ona ters ters baktım. "Bu da ne demek şimdi?" Tersledim. Bu saygısızlıktan hoşlanmıyorum, özellikle de yüzüme karşı. Kadın ya da değil, sana haddini bildireceğim.

Geri , binanın önüne doğru önce yüzü her saniye biraz daha soluyor.

Arkamı döndüğümde Grinch gibi sırttan Jean ile yüz yüze geliyorum. "Yüzündeki bu aptalca sırıtış da ne?"

"Benim için ayağa kalktın. Eğer pantolonuma girmeye çalışıyorsan, zaman kesinlikle işe yarıyor." Dudaklarını yalıyor, beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve bakışları altında aletimin neredeyse anında sertleşmesine neden oluyor.

Bütün gece onun yanında uyumak ve amının tadına bakmamak çok zordu. İçim sızlıyor.

Beni istekli bırakıyor, alışverişe geri dönüyor. Ona sahip olduğum sürece ne isterse alacağım.

"Efendim." Başımı çevirdim ve bir alışveriş merkezi polisiyle yüz yüze geldim. "Dükkanındaki bayanlardan biri onu taciz ettiğinizi söyledi. Size binadan çıkarken eşlik etmek zorundayım."

Ben ne yapacağım?

Kahrolası yüzüne gülüyorum. "O kaltağa yalan söylemenin başını belaya sokacağını söylemelisin." Doğrudan tezgâhın arkasında toplanmış kıza bakıyorum. "Bir saniye önce bana asılmaya çalışırken hiç korkmuyordu."

"Ohhhhh, o neydi?" Jean'in dramatik bir şekilde söylediğini duyuyorum. Sırıttıyorum, çünkü daha dün eski sevgilisi ona haddini bildirirken duyduğum sesi duydum.

Yanımdan hızla geçip kıyafetlerini bana fırlattı. Onları yakaladım ve gösteriyi izlemek için arkama yaslandım.

"Dinle beni, seni küçük titiz, şirret, ispiyoncu, su aygırı görünümlü göt! Biri senin iğrençliğine kanmadı diye sorun çıkarma hakkını nereden buluyorsun?" Elini dramatik bir şekilde sallayarak başını sağa sola sallıyor.

Gülmemeye çalışıyorum çünkü seçtiği kelimeler beni öldürüyor. "Şimdi bu alışveriş merkezi polisine yalan söylediğini söylemelisin, tamam mı? Yoksa bu yüksek topuklu ayakkabıyı burun deliğine ve beynine sokarım!" Ayakkabıları yüzüne doğru sallıyor.

Ağzımı kapatıyorum ve diğer herkes bunun olmasına şok olmuş bir şekilde bakıyor, tehdidini yerine getireceğinden hiç şüphem yok.

"Hanımefendi, gitmeniz gerekiyor." Alışveriş merkezi polisi onun koluna uzanmaya başladı.

"Ona dokunursan ölürsün." Aralarına girerek ona ters ters bakıyorum. "Sana meydan okuyorum," diye homurdanıyorum ve o da bir adım geri atıyor. "Hadi bebeğim, başka bir dükkâna gidelim."

Jean önce kıza, sonra da alışveriş merkezi polisine bakar. "Bugün iyi bir ruh halinde olduğum için şanslısınız. Benim kötü tarafımı görmek istemezsiniz." Sonunda gülümsüyor ve ayakkabıyı satıcı kadına doğru fırlatıyor, sonra da elimi tutuyor.

"Ben biraz açım. Yemek yiyelim mi?" diyor neşeyle, sanki hiçbir şey olmamış gibi.

"Evet, hadi gidip seni besleyelim tatlım." Elini ovuyorum ve o da saçlarını omzunun üzerinden itiyor, her şey tamamen unutulmuş.

CHAPTER FIVE

JEAN

W DONDURANA KADAR ALIŞVERİŞ YAPTIK ama şu anda yeni eşyalarımıyla hazırlanıyorum çünkü bu gece onun kulübüne bir gideceğiz. parti.

Arkadaşlarıyla tanışacağım için heyecanlı olmadığımı söylersem yalan olur. MC'deki kardeşlerinin onun için çok şey ifade ettiğini biliyorum çünkü her zaman onlardan bahsediyor... yani dün tanıştığımızdan beri.

Tüm gün boyunca aileme mesaj atıp durdum, kız kardeşim ve annem Jackson hakkında beni sorguya çektiler.

Babam beni aradı. "Hey, bebeğim, Gary ortalıkta yok ve komşuları da dün elinde bir çantayla çıkıp gittiğinden beri onu görmemişler."

Oh hayır, muhtemelen onu gördüm.

"Tamam, sağ ol baba," diye mırıldanıyorum, neyin peşinde olabileceğini düşünürken. Onunla uzun süre çıkmadım, belki bir ay falan? Emin bile değilim. Sanırım yalnız kalmak istemedim, bu yüzden yerleştim ve bu asla yapmamam gereken bir şeydi.

"Telefonu Jackson'a getir, tamam mı? Onunla dava hakkında konuşmam gerek."

"Tamam, seni seviyorum baba." "Seni seviyorum, bebeğim."

Kafamı kapı aralığından çıkarıp "Jackson, babam telefonda seninle konuşmak istiyor!" diye bağıyorum. Gelip telefonu benden aldı ve ben de makyajıma geri döndüm.

JACKSON

"EVET?" TELEFONA DOĞRU SÖYLÜYORUM.

"Herif şehirden kaçtı. Sanırım Jeanette'i takip etti. Siciline baktım. Beş farklı kadın hakkında uzaklaştırma var ve bunlardan ikisi kayıp. Noktaları birleştir. O tehlikeli biri."

Bu konuda içimde kötü bir his olduğunu biliyordum. Arabasını gördüğünü söylediği anda o olduğunu anladım. Dişlerimin arasından "Siktir," diye bağırdım. Bu şerefsizin ona zarar vermek istediği düşüncesi beni çılgına çeviriyor.

"Gelip onu almamı ister misin?" diye babası.

"Kahretsin hayır, onu koruyacağım. Koruyacağımı biliyorsun." Sesim hiçbir tartışmaya yer bırakmıyor. Onu almasına izin vermeyeceğim, çünkü benim olanı koruyacağım. Buna hiç şüphe yok.

"Kahretsin, bebeğimi koru. Bunun doğru olduğunu düşünmeseydim çoktan orada olurdum." diye homurdanıyor ve ben cevap veremedenden telefonu kapatıyor.

Banyoda aynanın önünde saçlarını düzelden Jean'e bakıyorum. Ona düzleştirici almak için ısrar ettim. Onu asla eve geri göndermeyi planlamıyorum.

Kimsenin ona zarar vermesine izin vermem, bu onların en kötü kabusu olur.

Ölümcül bir hata.

JEAN

JACK'IN BENDEN DAHA ÇOK ŞEY BİLDİĞİNİ HİSSEDİYORUM.

ama saf ve mutlu bir şekilde aptal olacağım çünkü bu konuda endişelenmek istemiyorum.

Rastgele yerlerinden yırtılmış, uçları paçalı dar siyah skinny jean'imi ve bootie'lerimi giymiş olarak banyodan çıkıyorum. Zeytin yeşili dar gömleğim kıvrımlarımı gösterecek şekilde içeri sokulmuş.

Jackson yavaşça dönüp bana bakıyor, beni aşağı yukarı tararken gözleri hararetleniyor. Ondaki bu bakışı ve onu oraya benim koyduğumu bilmeyi seviyorum.

Tam etkiyi alabilmesi için daire çizme dürtüsüne karşı koyamıyorum.

"Gördüğün hoşuna gitti mi, sevgilim?" Kalçamı yana eğerek alay ediyorum.

Dudaklarını baştan çıkarıcı bir şekilde yalıyor. "Gördüğüm şeyi seviyorum."

Kahretsin, bu yanıtı bayıldım. Bana doğru yürüyor. Hareket etmiyorum, nefes almıyorum, sadece ne yapacağını görmek için bekliyorum.

Eli kolumda geziniyor, parmakları takip ediyor. "Sen hayatımda gördüğüm en güzel şeysin."

Gözlerim yanıyor ve ellerimle gömleğini kavramak için uzanıyorum, sadece bir şekilde ona dokunmaya ihtiyacım var.

"Seni öpeceğim."

"Evet lütfen," diye fısıldıyorum nefes nefese.

Başını eğiyor ve ben parmak durup kollarımı boynuna doluyorum ve dudaklarımız bir duygu seli içinde buluşuyor.

Tutku dolu, istek dolu ve çok daha fazlası.

Sanki hayatımda ilk kez eve dönüyorum.

Dudakları benimkilerin üzerinde kelimelerle anlatılamayacak bir şekilde hareket ediyor. Bu öyle bir öpücük ki sonsuza dek benimle kalacak ve hiçbir şey onunla kıyaslanamayacak. Hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.

Bana sahip çıkıyor, her şeyime. Hepsini istiyorum.

Bana vereceği her şeyi istiyorum.

Elleri hareket ediyor, yüzümü tamamen kavırıyor ve beni şefkatle tutuyor. Yavaşça çekiliyor ve bana bakıyor, gözleri gözlerimin derinliklerine bakıyor.

"Bu senin son ilk öpücüğündü," diyor, tamamen ciddi. Ona inandım.

Bunun özel bir şey olduğunu düşünmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Sonsuza kadar hayatımda olmayacak olsa bile, hayatımda olması gerekiyordu.

"Tamam," diye fısıldıyorum. Tatlı tatlı gülümsüyor ve başını eğip beni alnımdan bir kez daha öpüyor.

Alın öpücükleri çok daha fazlasını ifade eder. Saygı ve güvenlik vaat ederler. Şu anda onun kollarında kendimi çok güvende ve şefkatli hissediyorum.

"Hazır mısın?" Saçlarımı omzumun üzerinden itiyor, parmakları usulca tenimde geziniyor ve ensemde dinleniyor.

Hazırdan da öte, diye düşünüyorum içimden ama "Evet, tatlım." diye cevap veriyorum.

Ona böyle hitap ettiğimde burnu alevleniyor. Sadece birkaç basit kelimeyle onu derinden etkilemeyi sevdiğimi itiraf etmeliyim.

Kapıyı arkasından kilitledi ve evin önüne park ettiği bisikletine doğru yürüdük. Onunla birlikte bisikletin arkasına binmeyi çok severdim.

Onu gören tüm kadınların oldukları yerde donup kaldığını görmek çok hoşuma gitti. O saf bir mükemmellik ve şu anda tamamen benim.

Kot pantolonu kışını sıkıca kavıyor ve en görkemli kabarcık poposunu gösteriyor. "Hiç kimse sana kışından on sent sektirebileceğini söyledi mi?"

Sessizce gülerken omuzları titriyor. Sonra dudaklarını yalıyor ve ciddi olmaya çalışıyor. "Bunu bana daha önce kimsenin söylediğini söyleyemem."

Elini tutuyorum ve arkasına geçmeme yardım etmesine izin veriyorum. Ellerim yanlarından aşağıya, topuzlarının üstüne doğru kayıyor ve hafifçe sıkıyor. "Artık biliyorsun," diye mırıldanıyorum kulaklarına.

"Sen lanet olası bir belasın. Dikkatli olsan iyi olur, bebeğim. Ateşle oynuyorsun." Elleri arkaya uzanıyor, kalçalarımı sarıyor ve beni sertçe kendine çekiyor, önüm sırtına yaslanıyor, amım poposuna bastırıyor.

Ve benim sorunlu olduğumu söylüyor.

Motosikleti çalıştırdı ve altımda titredi. Ağlamamaya çalışıyorum. Kukum şu anda çok hassas çünkü Jackson'dan biraz istiyorum.

Jackson başını arkaya eğdi, "Yolculuğun tadını çıkar bebeğim." Göz kırıyor ve bisikleti hızlandırarak amımın gerilmesine neden oluyor.

Hay sikeyim.

Araba yolundan aşağı inmeye başlıyor ve ben de başımı sırtının küçük kısmına yaslayıp bu motorun arkasında orgazm olmamak için dua ediyorum.

Ana kapı açılıyor ve ana otoyola çıkıyor. Ona tutunmaya ve hislerin tadını çıkarmaya çalışırken titriyorum.

Gittikçe yaklaşıyor.

Birdenbire otoyoldan ayrılır ve her şeyden uzakta bir binanın arkasına geçer.

"Ne yapıyorsun?" Motoru kapattığında soruyorum.

"Kışını motordan kaldır ve pantolonunu çıkar, hemen," diye emrediyor, ben motordan kayarken güçlü kalçaları motoru kavıyor.

Bana söyleneni yaparken titriyorum, yarı muhtaç ve yarı gergin bir şekilde ne yaptığını merak ediyorum.

Pantolonumu ve külotumu bir hamlede yavaşça çıkarıp beni tamamen çıplak bırakırken onun beni izlemesini izliyorum.

Uzanıp elimi tutuyor, beni kendine çekiyor, bisikletten inerken beni kaldırıyor.

Bisikletin üzerinde ona dönüktüm, ona biniyordum.

Gülümsüyor ve ne yapacağını merak ettiğim için midem bulanıyor. Yap.

"Arkana yaslan." Gidona yaslanmam için eliyle işaret etti. Bacaklarımı kavıyor, beni kaldırıp omuzlarına atıyor.

"Açlıktan ölüyorum," diye homurdanıyor, damlayan kıvrımlarımın arasından derin bir nefes veriyor ve beni tutacak her şeye tutunuyorum.

"Ellerini kışının altına koy. Durmamı sürece kıpırdama," diye emrediyor, beni köşeye sıkıştırdığını bildiğinden dudakları hafifçe yukarı kalkmış.

Hiçbir şekilde . Tamamen onun merhametine kalmış durumdayım.

Dili kıvrımlarımda gezinerek beni kızdırıyor. "Sırılsıklam olmuşsun," diye inliyor, sonra parmaklarıyla dudaklarımı aralıyor, ağzını klitorisimin etrafına kapatıp sertçe emiyor.

Bacaklarım anında titriyor. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi beni yerken ona bakıyorum ve ben onun tek yemeğiyim.

"Bu am benim. Hepiniz benimsiniz," diyor, iki parmağını amımın içine sokuyor ve dili hızla klitorisimin üzerinde onları kıvrıyor.

"Ahh!" diye çığlık atıyorum, parmaklarını sıkıca kavıyorum ve sertçe boşalıyorum, tüm vücudum titriyor, ama o durmuyor.

Ben bir kez daha boşalana kadar devam ediyor, vücudumu kontrol bile edemiyorum. Ben hala tamamen pencerenin dışında olduğum için, bir kez daha orgazm olurken başını tutuyorum ve saçlarını çekiyorum.

"Hmmm." Kalçalarımı yalamadan önce sırtıyor. "Tattığım en iyi şey. Sanırım her öğünde sana ihtiyacım var." Dili parlayan dudaklarının üzerinde kayıyor.

Bu adama aşık oldum.

"Bırak seninle ben ilgileneyim." Bacaklarım titreyerek bisikletten iniyor, elimden geldiğince kıyafetlerimi giyiyorum.

"Dizlerinin üstünde olmaz, bebeğim." Ayağa kalktı ve beni bisikletinin üzerine oturttu, beni onunla tamamen aynı seviyede bıraktı.

Pantolonunun düğmelerini yavaşça açıyorum ve fermuarı aşağı kaydırıyorum, başlangıçta bana yaptığı gibi onu kızdırıyorum.

Pantolonunu kavrayıp kalçalarına kadar indirirken ateşli gözlerini bana dikeyor.

İç çamaşırı giymiyor.

Onu elimle kavradım. "Bu şekilde paketlenliğini bilseydim, dün üzerine atlardım."

Jackson'ın her yeri büyük. Aleti uzun ve kalın, bir kadına yalvarmak için yapılmış. Sol eliyle gidonu kavıyor ve ben eğilip onu ağzıma alıyorum, üst kısmını en sevdiğim emiciymiş gibi yalıyorum.

Gözlerim onunkilerden ayrılmıyor. Ağzımdan çözöldüğünü görmek hoşuma gidiyor. Onu alabildiğim kadar derine alıyorum, dilimi aşağıya doğru takip ediyorum.

Boğazımın arkasına dokunduğunda "Siktir, bebek," diye homurdanıyor. Süreci tekrar tekrar tekrarlıyorum, yavaşça ona işkence ediyorum, zevkini tekrar tekrar uzatıyorum.

"Benden ihtiyacın olanı al, Jackson," diye fısıldıyorum. Kontrolün bende olmasına izin vermenin onu öldürdüğünü biliyorum.

Gözleri kararıyor ve parmakları saçlarımı çekecek ama acıtmayacak kadar bükölüyor.

Beni asla kasten incitmezdi.

Boğazımı gevşetiyorum ve aletin tabanını kavıyorum, yaptığı her hamlede elimi hareket ettiriyorum. Yüzümü beceriyor ve daha derine ve daha derine hareket ettikçe öğürürken gözlerim sulanıyor.

Her bayılıyor.

Boşalmaya yaklaştıkça hareketleri daha da dengesizleşiyor ve elimi çekiyorum. Elini boğazıma götürüyor ve son saniyelerde çözölüşünü izliyorum, bacakları titriyor, eli boğazımda titriyor.

Ağzımdan çıkmaya başlıyor... hayır, ağzıma boşalıyor. Kıcının yanaklarını kavıyorum, gitmesine izin vermiyorum ve sertçe boşalıyor.

"Siktir!" diye bağırıyor ve hareket etmeyi kesiyor. Her damlayı yutuyorum ve parmağımı dudaklarımda gezdirerek kaçanları yakalıyorum.

Jack beni bisikletten indiriyor ve ayak parmakları kırılacak kadar büyük bir tutkuyla öpüyor. Muhtemelen ağzıma boşalmış olmasını umursamamasına bayılıyor.

"Parti zamanı." İkimiz de tekrar bisiklete bindik, bu sefer ilk seferden daha az zarif bir şekilde, ikimizin de dizlerinin bağı çözölmüştü.

Kulüp binasından sadece birkaç dakika uzaktayız ve beklediğim gibi değil. Kocaman bir depo.

Her yerde bisikletler, kesiklerle etrafta duran insanlar ve kendi bisikletlerini giyen kadınlarla dolu - tahminimce onlar yaşlı bayanlar. *Sons Of Anarchy*'den tamamen bilgisiz olmamak için yeterince şey öğrendim, ama Jackson'a bunu söylemeyeceğim çünkü gerçek motorcuların o diziden nefret etme eğiliminde olduğunu düşünüyorum.

Motorunu deponun önündeki diğerlerinin yanına park ediyor. Motoru kapattı ve dönüp bana baktı. "Dinle, an- gel, her zaman benim yanımda ya da kulübümdeki adamlardan birinin yanında kal, tamam mı?"

Tereddüt etmeden başımı sallıyorum. Bazen mantıksız olabilirim ama aptal değilim. Parmaklarımızı birbirine geçiriyorum. "Anladım."

Kulağıma bir şeyler fısıldamak için hareket etmeden önce yanağıma öpüyor, "Dudaklarımda hâlâ senin tadını alabiliyorum."

Ayaklarıma kadar titriyorum. Buna cevap bile veremiyorum. Fark ediyor ve kendini beğenmişliğini görebiliyorum.

"Bu, tüm yerel motosiklet kulüplerinin yıllık buluşması. Buradaki adamların bazıları iyi değil, bebeğim, ama aynı zamanda ortalığı karıştırmaya çalışan rastgele deliler de var." Tetikte olduğunu görebiliyorum.

"Seni bırakmayacağıma söz veriyorum." Elini daha sıkı tutuyorum. "Şimdi iyi vakit geçirelim."

Kocaman ateşin yanındaki arsanın karşısında kulübünden başkalarının da olduğunu fark ediyorum. Kesimi tanıdım. Yol boyunca Jackson diğerlerini selamlıyor ve ben de kibarca gülümsüyorum.

Göz ucuyla, tek başlarına durmuş ikimizi izleyen tuhaf, rastgele adamlar fark ediyorum.

"Jackson, neden bazı çocuklar sana baktıklarında sinirleniyorlar?" Sormadan edemiyorum. Gerginim, kendi iyiliğim için değil ama Jackson'ın iyiliği için.

Bir mil genişliğinde koruyucu bir bifleğim olduğundan bahsetmiş miydim? Biri onunla uğraşmaya kalkarsa, arkama yaslanıp parmaklarımı oynatacağıma dair size söz veremem.

Beni herkesten uzaklaştırdı. "Buradaki adamlardan bazıları hiç başaramamış adaylar. Bu konuda çok kızgınlar."

Bu mantıklı. Omzumun üzerinden bakıyorum, o kel kafalı tuhaf adam hâlâ bize bakıyor mu diye. Başını yana eğip beni yakaladı.

Evet, sanırım doğruluyor.

Jackson hareket ediyor, hafifçe önünden yürümemi sağlayarak adamın gözlerini benden ayırıyor. Bu kadar korumacı olmasına bayılıyorum. Bu bok

her beni harekete geçiriyor.

"Jean, bu benim başkanım Kyle." Jackson beni hayattan daha büyük bir adamla tanıştırdı. Onu görür görmez lider olduğunu anladım çünkü etrafında dikkat ve saygı isteyen bir hava vardı.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum." Elini sıkıyorum ve o da kibarca gülümsüyor, sonra yanında duran kadına bakıyor.

"Bu benim karım, Chrystal," diye tanıştırıyor Kyle beni karısıyla, çok güzel bir kadın. Nazik gözleri var. Her ne pahasına olursa olsun korunmalı - çok iyi bir ruha sahip bir kadın.

"Sizinle tanıştığıma gerçekten memnun oldum," diyorum ona dürüstçe. Mutlu bir şekilde gülümsüyor ve samimi olduğumu anladığı çok açık. Aramızdaki mesafeyi açıyor ve bana sarılıyor. "Ben de seninle tanıştığıma memnun oldum tatlım."

İkimizi de izleyen Kyle'a bakıyorum. Memnun olduğunu söyleyebilirim. İyi bir izlenim bırakmak istiyorum çünkü hepsi Jackson için çok şey ifade ediyor.

Sonra Ryan'la tanışıyorum, sessiz bir adam, her şeyi ve herkesi izliyor.

O erkeklerle, ben de kızlarla konuşurken Jackson'ın eli kalçamı sıkıca, koruyucu bir şekilde kavıyor

Biraz korkutucu bulduğum Torch, Techy ve Butcher ile yavaş yavaş tanışıyorum. Adamların yakın olduğunu fark ettiğim bir başka MC kulübü de Grim Sinners MC. Onların da Şeytanlar'a yakın olduğunu hemen fark ettim.

Ağzımı açmadığım zamanlarda insanları izleyen biriyim ve diğer kulüplerin çoğunun gözünün korktuğunu biliyorum. Mümkün olduğunca uzak duruyorlar. Kaynaşıyorlar ama bunu yapıp gidiyorlar.

Ama aynı zamanda öfkeyi, kıskançlığı ve acıyı da görüyorum.

Özellikle de kışında nasıl hareket ettiğinden bile emin olamadığım bir sopa olan kel adamdan.

Torch yanımda duruyor, Jackson da diğer tarafta. Torch ve ben ikimiz de tuhaf adama gizlice bakıyorduk.

Arkamda birinin hareket ettiğini hissediyorum ve kafamı çevirdiğimde kel kafalı adamın yaklaşık bir metre ötemde durduğunu görüyorum. Hızla arkamı dönüyorum ve Crystal ile gülüyormuş gibi yapıyorum.

Ya ben çok paranoyağım ya da işler boka sarmak üzere. İçkimi önümdeki küçük masaya bırakıyorum ve Jackson'ın eli üzerimde sıkılaşıyor.

"Fark ettin mi?" O kadar yumuşak söylüyorum ki neredeyse fısıltı gibi.

"Evet bebeğim, bütün gece gördüm. Sadece sen ve Torch kadar belli etmiyorum," diye kıkırdıyor.

Torch ve ben ikimiz de gücenmiş gibi , "Meraklıysak elimizde değil," diye gülüyor Torch ve Jackson şakağımı öpüyor ve sonra bana sertçe çarparak neredeyse beni yere seriyor.

Şok içinde Jackson'a baktım ve elinde bir taş gördüm. Biri onu bize atmaya mı çalıştı? İşte o zaman tam arkamda duran kel herifin elinde başka bir taş tuttuğunu görüyorum.

Midem düğüm düğüm oldu.

Jackson önümde durmak için hareket ediyor ve tüm erkekler etrafımıza üşüşüyor. Crystal elimi sıkıca kavıyor ve bizi tekrar erkeklerin arasına çekiyor.

"Az önce kadınıma bir taşla vurmaya mı çalıştın?" Jackson ona ait olduğunu bile anlayamadığım bir sesle konuşuyor.

Etrafımdaki her şey sanki beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi olurken kalbim göğsümde çarpmaya başlıyor.

"Onu atarken gördüm," diye konuşuyor Crystal ve Kyle önce ona, sonra tekrar adama bakıyor. Çocuklar gittikçe daha da sinirlenirken etrafımdaki havanın değiştiğini hissedebiliyorum.

"Orospuna söyle gözlerini kendine saklasın," diyor kel adam kötü bir ses tonuyla, sanki sorununun sebebi benmişim gibi bana bakarak.

Tamam, bu beni çok kızdırdı. Jackson dondu kaldı, eli benim elimde titriyordu.

Ona öyle bir bakıyorum ki, o piçten korkmuyorum bile. O bir korkak. "Unuttuysan söyleyeyim, sana bakan tek kişi ben değildim ama küçük penisin sadece kendini daha iyi hissetmek için senden daha küçük birine sataşmana izin veriyor." Sırıtarak paketine bakıyorum.

Herkes gülmeye başlar, yani Jackson dahil herkes.

Elini geriye doğru kaldırıp bir taş daha fırlatmasını izliyorum. Bu kez herkes taşın bana doğru savrulduğuna tanık oluyor.

Her şey ağır çekimde gerçekleşiyor, Jack bana çarpmadan önce saptırıyor ve yere çarpıyor.

"Az önce ölüm fermanını imzaladın," diyor Jackson, ardından gelen sağır edici sessizlikte.

Ben karşılık veremedim, nefes alamadan ya da gözümü kırpamadan Jackson onun önüne geçti, boğazından tutup yere çarptı. Yüzüne defalarca vuruyor ve duyabildiğim tek ses yumruklarının sesi.

Kimsenin nefes aldığını duymuyorum.

Saatler geçmiş olabilir, Jackson beni incitmeye çalışan bu adamın üzerine in- ner canavarını salarken her şey bulanık.

Yüzünden geriye kalanlara bakıyorum. Tamamen parçalanmış, derisi sarkmış, her delikten kan akıyor.

"Jackson," diye sesleniyorum, birdenbire midemin bulandığını hissediyorum. Cinayetden hapse girmesini istemiyorum. Bu herif buna değmez.

Duruyor ve bana bakıyor, gözleri öfkeyle kocaman. O kadar yoğun ki tadını alabiliyorum. Ona vurmayı bırakıyor, ona dokunma düşüncesinden bile iğrenmiş görünüyor.

Gömleğini bırakıyor ve bir gümbürtüyle yere düşmesine izin veriyor, kafası yana doğru yuvarlanıyor... ya da geriye ne kaldıysa. Nefes alıp almadığından bile emin değilim, Jackson kafatasına vurmasa şaşırmazdım.

Jackson yanıma geliyor ve yavaş yavaş konuşmalar başlıyor. Herkes hiçbir şey olmamış gibi işine geri döner.

Bunu yakın zamanda unutabileceğimi sanmıyorum.

Sadece ona dokunmak istiyorum. Yeterince yaklaştığı anda kollarımı ortasına doluyor ve ona sıkıca sarılıyorum.

Beni korudu. Hayatımda babam dışında hiç böyle bir şey yaşamadım ama bu farklı. Kollarını bana doladı. "Eve gitmeye hazır mısın?" diye soruyor, ben de başımı sallıyorum. Buradan gitmeye çok hazırım.

"Beni koruduğun için teşekkür ederim." Gömleğinin önünü kavradım ve herkesin önünde onu öptüm.

Başımın arkasını kavırıyor ve beni sertçe öpüyor. Bu onun beni herkesin önünde sahiplenme şekli.

"İşi bitirmediğim için şanslı." Tekrar sinirlenmeye başlar.

"Eve gidelim mi?" diye sordum. Buradan çıkmak ve ona sokulmak istiyorum. Beni yanına yaklaştırıyor ve bisiklete doğru yürürken diğerlerine el sallıyoruz.

JEAN

EVE DÖNDÜĞÜMÜZDE, ONU YUKARI YATAK ODASINA ÇEKTİM VE
doğruca banyoya. Eve dönerken parmak eklemlerinin

bozuldu.

Duğu açtım. Üzerindeki kanı temizlemek istiyorum ve sadece sıcaklığın beni hissettirmesine ihtiyacım var.

Gürültücü ve iğrenç olduğumu biliyorum ama aynı zamanda derinden hissediyorum ve olanlardan dolayı sarsıldığımı itiraf etmek istemiyorum.

Bir insan nasıl olur da ortada hiçbir neden yokken bu şekilde öfkelenebilir? Bu beni mahvediyor.

Jackson'ınkileri de yanıma alarak kıyafetlerimi çıkarıyorum. Her hareketimi izliyor ve benim için endişelendiğini anlayabiliyorum.

"Benimle duğu alır mısın?" Elini çekiştirerek soruyorum.

Cevap vermiyor ama beni yerden kaldırıyor, bacaklarım içgüdüsel olarak onun beline dolanıyor. Elleri kıcımlı kavlıyor, hafifçe sıkıyor.

"Bu kıcı sonra ısıracağım." Kaşlarını oynatıyor.

Spreyin altında yürüyor ve su sırtımdan aşağı akıyor. Gözlerimi kapatıyorum, başımı arkaya yatırıyorum, saçlarımı ıslatıyorum.

"İyi misin bebeğim?" diye soruyor. Sesindeki endişeyi duyabiliyorum.

Yüzümdeki suyu ellerimle siliyorum. "Ben iyiyim tatlım. Özellikle benimle ne işi olduğunu anlayamadım. Torch da en az benim kadar bakıyordu..." Düşünmeye devam ediyorum.

"O acınası bir pislik. Şeytan gibi bir kadınla böyle konuşmaya cüret etmek için bile aptal olmak gerekir. Güven bana, onunla ilgileniliyor." Yüzünde sinsî bir gülümseme belirir.

Gerçekten bilmek istemiyorum.

Kulüp evine gitmeden önce geçirdiğimiz harika zamanı düşünüyorum. Onun motoruyla yaptıklarımızı düşünmeden bir daha asla bir motora bakamayacağım.

"Elin nasıl?" Beni yere bırakması için kıpırdanıyorum, elini elime alıp suyun üzerinden akmasına izin veriyorum.

Parmak eklemleri çatlamış. Parmağımı hafifçe kesiklerin üzerinde gezdiriyorum. "Özür dilerim, bebeğim. Acıyorlar mı?"

"Hayır, bu benim ilk rodeom değil, tatlım. Benim için üzölme, tamam mı?" Çenemi hafifçe çekiştiriyor.

". Şimdi arkana dön de kıcını tam olarak görebileyim." Elimle bir dönme hareketi yapıyorum ve o da yavaşça benim için dönüyor.

Yüksek sesle inliyorum. "Hayal ettiğimden bile daha iyi, Tanrım." Yüzümü dramatik bir şekilde kapatıyorum ve o gülüyor.

"Benimle taşak geçmeyi bırak." Misilleme olarak kıcıma sert bir şaplak attı.

"Ah!" Kahkahayla ıgık attım. Bunu beklemiyordum. Diğer yandan amım? Bayıldı.

"Gel, benim için biraz salla!" Parmaklarımı birbirine kenetliyorum ve saldırmadan önce bana ters ters bakıyor.

Yan taraflarımı gıdıklamasına yüksek sesle gülüyorum. "Dur, dur, iyi olacağım!" ok güldüğüm için gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlanırken ıgık atıyorum.

Gitmeme izin verdi ve ben ona şüpheyle baktım, "Sen bir tehditsin!" Parmağımı ona doğru sallıyorum ama yüzümdeki gülümsemeyle isterseniz de alamazsınız.

Ben mutluyum.

Hiç beklemediğim bir anda hayatıma girdi. Hayatımda gidebileceğim en dip noktaya ulaşmıştım ama o her şeyi alt st etti.

Ya şimdi?

Hayatımı onsuz hayal edemiyorum. Onunla yeni tanıştığım için bunun kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama bence önemli olan birini ne kadar süredir tanıdığınız değil, size hissettirdikleri.

Benim onunla olan bağlantım farklı.

Ona bakarken, vücudundan damlayan su beni savunurken incittiği ellerine kadar inerken, kendi kendime lanet olsun diye düşünüyorum. Bu gerçekten oluyor. Aramızdaki her neyse gerçek ve oluyor.

Duşun geri kalanında konuşmayız. Birbirimizin vücudunu özenle yıkıyoruz. Bu şimdiye kadar yaşadığım en mahrem şeydi.

Giyinmeye zahmet etmiyoruz ve birlikte yatağa giriyoruz. Jackson bacaklarımın arasına girdi, zaten sertti ve klitorisime baskı .

Beni öpüyor, dikkatlice, çok şefkatle, ama çok fazla hisle dolu. Parmaklarım sırtında geziniyor, öpücük daha da hararetlenirken saçlarına gömülüyorum.

Kalçalarımı eğme dürtüsüne karşı koyamıyorum, aletin klitorisime sürtünmesine izin veriyorum. "Bebeğim benim için a mı?" Jack dudaklarıma doğru fısıldıyor, saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor ve boynumu avuçluyor.

"Evet," diye inliyorum.

Yüzümü kavırıyor, boynumu pebilmek için yana yatırıyor, yalıyor, diğer tarafa doğru ilerlerken hafif emiyor.

"Bakalım benim için ne kadar ıslanmışsın." Eli bedenlerimiz arasında yılan gibi kıvrılıyor ve parmağını soktuğu anda tüm bedenim sarsılıyor.

Klitorisimi zar zor sıyrıyor.

"Sırılsıklam," diyor sesi, dişleri boynumun kenarını ısırıyor.

"Sadece senin için." Bana sahip olma ihtiyacını besliyorum.

"Aynen öyle bebeğim, bu am sadece ve sadece benim," diye homurdanıyor ve başparmağını klitorisime bastırıyor.

"Siktir, Jack," diye dişlerimin arasından homurdanıyorum. Bana daha önce yaşattığı birçok orgazmdan dolayı hâlâ hassasım.

"Sikimi mi istiyorsun? İhtiyacın olan bu mu?" diye soruyor ve dişleriyle kulak mememi çekiştiriyor.

"Lütfen Jackson," diye yalvarıyorum ve bunu yapmaktan utanmıyorum.

Komodine uzanıyor ve bir prezervatif çıkarıp aletin üzerinde gezdiriyor. Ona o kadar ihtiyacım var ki tüm vücudum titriyor.

Başını girişime bastırıyor, beni kızdırıyor ve hayal kırıklığıyla ağlamak istiyorum. İki elimi de kavrayıp başımın üzerine atıyor ve bir koluyla beni aşağıda tutuyor.

"Benim," diyor yavaşça, sonunda içine gömülürken.

"Jackson," diye tısladım. Birlikte olduğum herkesten çok daha iri. Beni girmesinin acısı var, ama bu sadece zevkimi körüklüyor.

"Senin," diye kabul ediyorum.

İçime girmeden önce birkaç saniye uyum sağlamama izin veriyor. Hareket edemiyorum, nefes alamıyorum, zevkten bunalmış durumdayım.

İkimizi de altına aldı.

Kalçalarımı eğiyorum, daha fazlasını istiyorum.

İkimiz de terden kayganlaştık ve etrafımdaki her şey donana kadar daha sert, daha hızlı hareket ediyor. Tırnaklarımı sırtına geçiriyorum ve mümkün olduğunu düşündüğümde daha sert boşalıyorum.

Sarsıntıdan tüm vücudum sarsılıyor, amım ona o kadar sert bastırıyor ki canının nasıl yanmadığından emin olamıyorum ve bir saniye sonra o da benimle birlikte boşalıyor.

Kolları artık onu taşıyamıyor, yüzden ağırlığını üzerime veriyor. "Çok mu ağırım?" diye soruyor nefes nefese.

"Hayır, asla." Ona daha da sokuluyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Asla çok fazla olmayacaksın.

CHAPTER SIX

JEAN

WERTESİ SABAH UYANMAK mutluluk verici, şaşırtıcı olmalı, ancak evin içinde çalan bir alarm sesiyle uyanıyoruz.

Ben arkamı dönmeden Jackson yataktan kalkıp eşofmanlarını giyiyor, elinde de bir silah var.

"Neler oluyor?" Ben de yataktan kalkıp aceleyle kıyafetlerimi giyerek soruyorum. Jackson duvardaki ekrana doğru yürüyor ve güvenlik kameralarına bakıyor.

"Baban ve iki kadın." İç çeker ve alarmı devre dışı bırakır. "Oh."

Yüzümü çünkü onun bu çılgın kadınla tanışmaya hazır olup olmadığından emin değilim.

ailem olan nese. "Sanırım her zamanki gibi iyi bir zaman." Gülüp geçiyorum.

Dolaba doğru yürür ve üzerine bir gömlek geçirir. "Az önce kapının kilidini açtım. Her an burada olabilirler."

"Babam bütün gün bizi engellemeye karar vermeden önce buraya gel ve bana biraz öpücük ver." Bu gerçek karşısında homurdandım. Ondan sadece küçük bir parça aldım ve daha fazlasını istiyorum.

Jackson bana bir bakış attı. "Ben yetişkin bir adamım. Baban bir bok engelleyen horoz değil." Elleri yavaşça sırtımdan aşağı iniyor, sonra da kıcımlı kavrayıp sıkıyor.

"İyi şanslar bebeğim," takılıyorum ve annemle babamı ve kız kardeşimi göreceğim için heyecanla aşağı inmeden önce onu son bir kez öpüyorum.

Babam beni merdivenlerden inerken gördüğünde, yüzü sadece biz kızlara özgü bir mutlulukla aydınlanıyor.

Kapıyı açtım. "Bu ne sürpriz." Doğruca babamın kollarına koşuyorum, ona sarılıyorum, sonra anneme ve kız kardeşime.

"Vay anasını, abla, şeker bir baba mı buldun yoksa?" Kız kardeşim Jennifer yanımdan geçip eve giriyor ve annem de evi gezerken başını sallıyor.

"Sakin olun kadınlar, serseriler gibi davranmamaya çalışın," diye azarlıyor babam ikisini de ve ben yanlarından geçip içeri girmelerine izin veriyorum.

Anneme sarılarak kapıyı kapattım. "Nerede olduğumu nasıl bildin?" diye sordum. Jackson'ın nerede yaşadığını nasıl bildiklerinden emin değilim.

Annem babama bakıyor, o da omuzlarını silkiyor. Merdivenlerde ayak sesleri duyuyorum ve hep birlikte yukarı baktığımızda Jackson'ın merdivenlerden indiğini görüyoruz, şimdi kot pantolon ve tişört giymiş.

Kız kardeşim kolumu tutuyor. "Seni şanslı orospu!" diye tıslıyor, bana daha küçük bir insanı öldürecek bir bakış atıyor, ama içten içe benim için mutlu olduğunu biliyorum.

Jackson'ın gözlerinin içine baktım. "Biliyorum, değil mi?"

Dudakları hafifçe kıvrılıyor ve doğruca babama doğru yürüyüp elini sallıyor. Birbirlerini sıkarken her ikisinin de kollarının büküldüğünü görebiliyorum.

Erkekler çok garip yaratıklar.

"Birbirinizin elini kırmaya bıraktınız mı? Kızımı kaçıran adamla görüşmek istiyorum," diyor annem -Janna- ikisine de.

Jackson eğlenmiş görünüyor ve babamın elini bırakıp geri çekilerek annemle yüzleşiyor. "Sizinle tanıştığımıza çok memnun oldum. Jean'in bakışlarını nereden aldığını anlıyorum." Annemin elini nazikçe tutuyor.

Oh, o iyi.

Kızarıyor, hafifçe kıkırdıyor. "Şimdi nasıl olduğunu kesinlikle görebiliyorum."

Babam onun yanına geliyor, onu kendi tarafına çekiyor ve Jackson'a dik dik bakıyor. Geçmişte babamla tanışan her erkek ölümüne korkardı. Genellikle resmi olarak tanıştıklarında onları bir daha görmedim.

Onlara ne söylediğini bilmiyorum ama onları konuşma için dışarı çıkarıyor ve sonra bam, her şey bitiyor.

"Bu kız kardeşim Jennifer. Bu Jackson, benim..." Sözümü kesiyorum, onun tamamlamasını istiyorum.

"Adamınım, sevgilim," diye bitiriyor sözlerini, gamzeleri ortaya çıkan o milyon dolarlık gülümsemesiyle. O tam bir kadın katili.

Biz kadınlar teker teker iç . Onun güzelliği, yazıların ve resimlerin hakkını veremediği bir şey.

"Tanıştığımıza memnun oldum. Unutma, eğer ona zarar verirsen, en kötü kâbusun olurum," diye onu uyarıyor kız kardeşim.

Jackson her şeyi .

"Size kahvaltı hazırlamamı ister misiniz?" diye sorarak mutfığa girdi. Evin açık bir kat planı var, ki buna bayılıyorum.

O çok tatlı. Denemesini seviyorum.

Anneme bakıyorum. Yüzünde yumuşak bir ifade var ve da benimle aynı şeyleri düşündüğünü biliyorum.

"Aslında Jackson, seninle bazı şeyler hakkında konuşmam gerekiyor." Bunu söylerken babamın sesi değişiyor.

"Eğer konuşmak isterseniz kahvaltı hazırlayabilirim." Beni rahatsız etmiyormuş gibi davranmaya çalışıyorum.

Ama öyle.

İçten içe bunun Gary ve benimle bir ilgisi olduğunu biliyorum. Yoksa babam neden buraya böyle bir yolculuk yapsın ki?

Jackson'ın ofisinin bulunduğu evin arka tarafına çekilmelerini izliyorum.

JACKSON

MASAMDA OTURUYORUM. FREDRICK, JEAN'IN BABASI, ÖNÜMDE OTURUYOR. O ÇEKER bir zarf çıkardı ve bana doğru uzattı.

"Bu bana dün gece e-postam aracılığıyla gönderildi."

Açtım ve içindekileri çıkardım. Resimler masamın üzerine dağıldı. Lanet olsun.

Dün gece Jean'le aramızda geçenlerin resimleri. Onu yerken bir ton fotoğraf var.

Bu bok babasına gönderilmiş.

Bu ölçülemeyecek kadar berbat bir durum.

Ona bakıyorum, resimleri kapatıyorum, böylece bok yüzüne doğru gelmiyor.

"Bana bir de not bırakmış." Tek bir kâğıt parçasına başıyla işaret ediyor.

Notta şöyle yazıyor: "Kızının nasıl bir fahişeye dönüştüğünü görüyor musun?" Kağıt avucumun içinde buruşuyor.

Dün gece kızgın olduğumu sanıyordum?

Bu tamamen farklı bir seviye. Kimse ona böyle saygısızlık edip aşağılayamaz. "Bu onun eski sevgilisi mi?" Neredeyse kendi sesimi tanıyamayacaktım.

"Öyle olduğunu biliyorsun." Yüzünü sertçe ovalıyor, ne pahasına olursa olsun resimlerden kaçınmaya çalışıyor.

Onun için üzülüyorum. Kızımın fotoğraflarının bana gönderilmesini aklım almıyor.

Bu korkunç derecede yanlış ve onu öldüreceğim. Buna hiç şüphe yok.

Oynadığı bok bitecek.

"Ona bundan bahsetmek istemiyorum. Böyle bir acıya ihtiyacı yok ve onu bu şekilde gördüğünü bilmek onu öldürür," diyorum Fredrick'e.

Onu korumak istiyorum. O herifin varlığını bile unutmasını istiyorum, sanki yeryüzünden silinip gitmiş gibi.

Ki öyle de olacak.

"Sana katılıyorum. Jean sert bir kız ve bu yüzden onunla gurur duyuyorum ama içi tıpkı annesi gibi yumuşak." Sırıtarak koltuğuna geri oturdu, "Annesiyle, onu bir hatunu dövdüğü için tutuklattığımda tanıştım. Açıkçası ne olduğunu bile unuttum. Onu hapse hiç götürmedim. Onu evime götürdüm ve hiç gitmedi."

Gözlerimin içine baktı. "Bebeğim seni seviyor, bunu görebiliyorum. Ona iyi bak. Eğer onu kaybetseydim ya da yaralansaydı, hayatta kalabileceğimi sanmıyorum. O kızlar benim tüm dünyam."

Yaklaşıyor. "Hayatım boyunca sana bu konuda güvendim, sadece elinde ne olduğunu bil."

O zaman beni şaşkına çeviriyor. Ona saygı duyuyorum. Jean'e hayatı boyunca nasıl baktığına saygı duyuyorum ama şimdi sıra bende. Ölene kadar onunla ilgileneceğim.

CHAPTERSEVEN

JEAN BİR AY SONRA

LRALEIGH, TEXAS'TAKİ İFE her şey ve daha fazlası oldu. Şu anda Chrystal ve Kyle'in bebeklerine bakıyoruz. Kızı Cassandra.

Jackson kanepede uzanmış, küçük başını göğsüne yaslamış bir halde yatıyor.

Bebek ateşim var diyebilir miyim?

Sanırım bu kesin. Yumurtalıklarım şu anda onun beni hamile bırakmasını istiyor.

Çok erken olabilir mi?

Muhtemelen.

Ama hayatımın geri kalanında onunla birlikte olmaktan başka bir yerde olacağımı sanmıyorum. Kendimi onunla evlenirken, bir sürü çocuk sahibi olurken ve beyaz çitlerle çevrili bir evde yaşarken görebiliyorum.

Kendisine tıpatıp benzeyecek bir grup küçük çocuğa en iyi baba olurdu. Sakin tavrı ama ateşli öfkesi.

Benden bir tane daha olsa nasıl olurdu konusuna girmeyelim, çünkü dünyanın buna dayanabileceğinden emin değilim.

"O çok güzel." Yanına oturdum ve elimi uyuyan sırtında gezdirdim.

Jackson ona bakıyor, yüzü onu ne kadar sevdiğini gösteriyor. Kulüpteki her erkeğin bir şekilde onun yetişmesinde parmağı olmasına bayılıyorum.

Bir çocuğu büyötmek için bir köye ihtiyaç duymak yerine, daha çok büyük badass softies ile bütün bir motorcu kulübü gibi.

Bebeklerimi bu hayatta büyötmek istemem yanlış mı? Bu kulübün her bir üyesini severek büyüdüm.

"Öyle." Onun tüylü küçük başının tepesini öpüyor, kalbim böylesine güzel bir manzara karşısında ağlıyor.

"İnsana bebek ateşini veriyor, değil mi?" Söylediğim şey potansiyel olarak birçok kapıyı açabilecekmiş gibi gülüyorum.

Bana bir bakış attı. "Bu bir ipucu mu, bebeğim?"

Masum rolü yapıyorum. "Hayır," diyorum dramatik bir şekilde.

İnanmayan bir kaşını kaldırıyor. "Cassandra çok değerli, yapacak bir şey yok." Ayağa kalkıyor ve Cassandra'yı nazıkçe Pack N Play'ine yerleştiriyor.

"Sana bir şey getirdim, bebeğim."

Jackson'ı üst kattaki odamıza kadar takip ediyorum. Dolaptan bir kutu çıkarıp bana uzatıyor. "Bana bir şey almana gerek yoktu."

Kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Aç şunu, tatlım."

Bana ne aldığını görmek için can atarak dediğini yapıyorum. Kapağı çekiyorum ve evlilik kadar kutsal bir şeyle yüz yüze geliyorum.

Arkasında "Jackson'Malıdır" yazan bir kesik. Gözlerim doluyor ve dökölmek üzere olan gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum.

Bu motorcu dünyasında çok büyük bir şey. Bundan daha büyük bir ayrıcalık yoktur. Bunu giydiğimde ona ait olduğumu kimse anlayamaz.

"Sözümü geri alıyorum."

Şok olmuş görünüyor. Kutunun içinden çıkardığım kesimi kavrayıp göğsüme doğru çekiyorum. "Bana bunu almak zorundaydın. Yeterince uzun sürdü."

"Kıçını buraya getir ve erkeğini öp, yaşlı erkeğini." Oh, bunun sesini nasıl da seviyorum.

Onu öpüyorum, sadece hafifçe alay ediyorum. "Hediyeni daha sonra alacaksın." Parmaklarımın arasında sertleştiğini hissederek kot pantolonunu avuçluyorum.

Kapı zili çaldı. "Crystal'a onunla alışverişe gideceğime söz verdim."

"Bebeğim, seninle birlikte olacak birine ihtiyacın olduğunu biliyorsun."

Elimi kaldırdım. "Evet, bizimle gelecek iki adayımız var," diye onu rahatlatıyorum. Son bir aydır bana karşı daha korumacı davranmaya başladı.

Benden alıyor ve kollarımı içine sokmam için açık tutuyor. "Hiç bu kadar güzel görünmemiştin, kızım." Öpüyor-

aşağı inmeme izin vermeden önce alınma bir, iki kez dokunuyor.

Ön kapıyı açıyorum ve günü Jackson'la geçirecek olan Kyle'ı içeri alıyorum. "Hazır mısın kızım?" Crystal soruyor.

"Sonra görüşürüz, Kyle. Onu daha yeni uyuttuk, o yüzden bir süre dışarıda kalması gerekiyor," diyorum ona, çantamı omzumda sallayarak kapıdan çıkarken.

"Kesimi sevdim." Crystal göz kırptıyor. "Ben de seninkini seviyorum."

İkimiz de gülüyoruz ve bir cipin arkasına biniyoruz. İki müşteri adayı da önde oturuyor. Daha yeniler ve onları henüz tanımıyorum, ama müşteri adaylarına şüpheyile yaklaşıyorum. Nadiren ilk ayı falan geçebiliyorlar.

Crystal ve ben müşterilerin önünde yürüyoruz. Herkesin durup bize bakmasını, göz temasından kaçınmasını seviyorum.

Bu Şeytani Ruhların gücüdür, onların varlığı etraflarındaki herkesi bir şekilde etkiler.

İkimizin de yeni kotlara ihtiyacı olduğu için ilk mağazaya dalıyoruz ve sonraki bir saati her şeyi tarayarak geçiriyoruz.

Adaylar girişte duruyor, ki bu çok aptalca. Adamlar çok kızacak, çünkü her zaman her şeyi bilmenin bir yolunu buluyorlar.

"Bunları deneyeceğim," diyorum Crystal'a. O da başıyla onaylıyor. Bir dolabı örten bir perdeden ibaret olan giyinme odasına giriyorum.

Kapalı olan perdemin önünde duran ayaklar görüyorum ama dışarıdakinin bir adam olduğunu biliyorum. Sanırım aptal aday sonunda bu işi yapıyor.

Aynaya dönüp pantolonumu çıkarmaya başlıyorum ki perde yırtılıp açılıyor ve Gary ile yüz yüze geliyorum.

Ne oluyor lan?

Elinde bir silah var. Glock'a bakıyorum ve bana doğrulturken emniyetinin açık olduğunu görüyorum.

"Gidiyoruz lan, kaltak," diye tıslıyor ve kolumdan tutup beni soyunma odasından dışarı çekiyor.

Onu durdurabilir, olay çıkarabilirdim ama hayır, bir genç kız olmayacağım. Beni almasına izin vereceğim.

Babamın Jack'e gönderdiği raporu gördüm. Bunu yaptığı ilk kadın ben değilim ve bazıları kayboldu.

yüzden ben de oynuyorum.

"Lütfen bunu yapma Gary!" Ağlamamak için ellerimi kaldırıp ağzımı kapatarak yalvarıyorum.

Çılgınlıklarımı ciddiye alarak silahını hafifçe indirdi. Beni binanın arka tarafına, acil çıkış kapısının olduğu yere doğru sürüklüyor.

Eğer potansiyel müşteriler işlerini yapıyor , bunlar olmazdı. Ama ben buna bir son vermek istiyorum, bunun için kurbanı mı oynamam gerekiyor?

olsun.

Beni arabaya götürmesine izin , özgürce gidiyormuşum gibi görünmemesi için yeterince mücadele ediyorum. Botumun içinde küçük bir tabanca ve göğsümün altında küçük bir bıçak olduğunu bilmiyorum.

Zar zor dövüşen biri için beni arka koltuğa çok sert bir şekilde atıyor. Bu da onun uzun listesindeki bir başka darbe.

Jackson başıma gelenleri öğrenince çok kızacak. Bir bakıma bunu isteyerek yaptığım için kendimi boktan hissediyorum.

Sadece bitmesini istiyorum ve Jean genç kız değil.

JACKSON

KULÜP BINASINDA TELEFONUM ÇALDI VE ONU ÇIKARDIM, BEKLIYORDUM Ama arayan Crystal'dı. Bir saniye içinde bir şeylerin yanlış gittiğini anladım.

"Ne oldu?" Çoktan ön kapıya doğru yönelmişken soruyorum.

Crystal hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu, ben de hoparlörü açtım. "Onu bulamıyorum! Soyunma odasına gitti ama orada değil." Histerik bir haldeydi.

Kyle'in yüzünde acı dolu bir ifade var ama ben nefes alamıyorum, göğsüm ağrıyor. Çok hissizim. Bisikletime atlayıp onun bulunduğu yere doğru sürmeye başladım. Belki de bir hataydı?

Zar zor sürebiliyorum. Ellerim çok kötü titriyor, gidonu zor tutuyorum. Lütfen, Tanrım, bu bir hata olsun.

Ya değilse? Cehennem, kadını alınmış bir şeytan kadar öfkeli değildir.

JEAN

GARY'BENİ GÖTÜRECEĞİ YERE KADAR HIÇKIRA HIÇKIRA AĞLAR GIBI YAPIYORUM. uzak değil. Terk edilmiş bir evin önünde durduğunda arabaya bineli daha beş dakika bile olmamıştı.

Koltuğumda geriye yaslanıyorum, kapıyı açıp beni yakalamaya çalışırken çok az bir çabayla ona tekme atmaya çalışıyorum.

Eğer bana gerçekten inanıyorsa, o zaman inandırıldığımdan daha aptal demektir, çünkü onun kışını bir kez sadece bir yapay penisle tekmeledim.

Beni içeri çekerken tökezliyorum. Beni bir koltuğa oturtuyor ve zar zor bağlıyor. Bileğimi düğümlerin arasında çevirebiliyorum.

Babamın bana her türlü kaçırılma durumundan nasıl kurtulacağımı öğrettiğinden bahsetmiş miydim?

Gary o kadar aptal ki, neredeyse onun ve yaptığı bu acınası iş için üzüleceğim. Terk edilmiş binanın önüne doğru koşuyor ve kapıyı çarparak kapatıyor.

Yavaşça dönüp bana bakıyor, dramatik olmaya ve benimle yakınlaşmaya çalışıyor. Neredeyse gülünecek bir şey.

Sahte gözyaşlarımın yüzümden akmasına izin verdim. "Sonunda seni geri kazandım tatlım, iyi misin? Seni bir şey yapmaya zorladı mı?" diye kadar hızlı soruyor ki başım dönüyor.

Tamam, hayal ettiğimden de kötü durumda. Gerçekten Jackson'la bilerek birlikte olmadığımı mı düşünüyor?

Gary tökezleyerek yaklaşıyor ve ben yüzüne kusmamaya çalışıyorum. Onunla birlikte olmak beni gerçekten hasta ediyor.

Bu gerçek beni ürpertti. Gerçekten viski gözlüğü gibi bir şey takmışım.

"Beni kurtardığınız için teşekkür ederim!" Çok rahatlamış gibi davranarak haykırıyorum.

Gary mutlulukla gülümsüyor. "Beni özlediğini biliyordum." Yaklaşıyor ve ben masum ve mutlu görünmeye çalışıyorum.

Vücudumda masum bir kemik bile yok.

"Evet yaptım Gary oğlum," diye ağlıyorum, başımı ağlıyormuş gibi iki yana sallıyorum ama aslında gülüyorum.

Bu çok komik.

İnsanların bu aptal orospu çocuğu yüzünden strese girdiğini mi söylüyorsun? Çünkü şu an kendimi aptal gibi hissediyorum.

"İşte böyle." Beni yatıştırmak ve ağlamamı engellemek için susturucu bir ses çıkarıyor. Kaltak, bunlar sevinç gözyaşları.

"Tanık olduğum Şeyi, o bisikletiyle sana yaptıklarını affedebilirim." Sesindeki tiksintiyi duyabiliyorum.

Kahretsin, buna tanık mı oldu?

En azından sonunda bir kadın orgazm olduğuunda neye benzediğini gördü. "Eminim başka seçeneğin yoktu. Şimdi Şunu üzerinden çıkarayım." Bir bıçak çıkardı ve bağlarını kesmek için harekete geçti.

Başımı kaldırıyorum, yüzümde bir sırtıŐ. İfadesi bir Şok ifadesine dönüşüyor. " sanmıyorum, pislik herif." bir tekme atıp dizine vuruyorum ve ayağa kalkıyorum, ip yere düşüyor.

Eğildim ve botumdan silahımı aldım. "Kıçını sandalyeye koy." Ona nişan alırken elim sabitti. Emniyetim açık.

Söyleneni yapıyor, gözleri öfke dolu. Tezgâhın üzerinde koli bandı görüyorum, bu işimi görecek.

"Kımıldarsan beynini ."

Başını salladı ve koli bandını yapıŐtırmama izin verdi. Bütün kullandım. Yakın zamanda hiçbir yere gitmeyecek.

Benden alma zahmetine bile girmediği telefonumu çıkarıyorum ve onu görür görmez gözleri açılıyor.

" ok aptalsın. Senden sonsuza dek kurtulabilmek için her Şeyi uydurdum."

Yüzünde yüzlerce farklı duygu belirirken onu izliyorum. Yakalandığını ve bunların muhtemelen dünyadaki son anları olduğunu tekrar anlıyor.

Onu  ld rebileceğimi sanmıyorum ama keşke  ld rseydim dedirteceğim. Jackson'ın bunu yapabileceğini biliyorum.

Jackson'ı arıyorum, neredeyse anında cevap veriyor. "Jean?!" diyor çılgınca. Bu kadar korkmuş olduğunu duyunca kalbim parçalanıyor.

"Ben iyiyim, bebeğim. Beni kasabanın hemen dıŐındaki T Mart'ın arkasındaki terk edilmiş eve götürdü. Gelmiş geçmiş en aptal adam kaçırıcı. Onu koli bandıyla bağladım." Sinirlerini yatıştırmak için aceleyle dışarı  ıktım.

D Ő n lmeyeni yapar: güler. "Kahretsin bebeğim, sana çok kızgınım. Birkaç dakika içinde orada olacağız." Telefonu kapatmadı. Hoparl r  açtım ve tezgahın üzerine koydum.

Jackson Gary'ye sesleniyor. "Yani tüm sorularıma cevap vereceksin. Aksi takdirde beni dinlemiş olmayı dileyeceksin."

Cevap vermiyor, sadece beni izliyor. "Kayıp kızlara ne oldu?"

Bunun üzerine Gary sırtıttı. "Beni dinlemediler. Sorunu düzeltmek zorunda kaldım" diyor, sanki postayı kontrol etmekten bahsediyormuş gibi kolayca. Bıçağımı elini tutuyorum ve yere oturuyorum. Elllerinde küçük küçük kesikler açmaya başlarken sırtıtıyorum. her bir deri parçası kaplıdır.

Sonra mutfığa giriyorum, mırıldanıyorum, ağrıya neden olacak farklı şeyler buluyorum. Yaraya tuz basmak mı? Şu anda uygun görünüyor.

Tekrar oturdum. "Biliyor musun bu çok ironik, bir sonraki kayıp kişi sen olacaksın ama kimse seni bulamayacak. Parçalara ayrıldığından emin olacağım. Domuz boku olacaksın. Tıpkı olduğun bok parçası gibi."

Tuzu elinin üzerine döküyorum, gittikçe daha ovuyorum, kesiklerine iyice yedirdiğime emin oluyorum.

Çılgılık atmaya başladı ve benden uzaklaşmaya çalıştı. Gülüyorum çünkü sesi domuz gibi çıkıyor. "Tam da öğle yemeğinde olacağın gibi konuşuyorsun," diye alay ediyorum onunla.

"Kulak piercingiyle daha iyi görüneceğini düşünüyorum, sence de öyle değil mi?" Yerde bir çivi görüyorum. Gerçekten sıkıcı olduğuna eminim, ama yeterince güçle bu bokun önemi kalmayacak.

Arkasından yaklaştım ve çiviyi yavaşça kulağına sapladım. "Bana bir ay boyunca işkence ettin, bu hiçbir şey değil!" diye bağırdım.

"Seni öldüreceğim, sana tecavüz edeceğim ve sana çok kötü şeyler yapacağım!" diye haykırıyor ve Jackson, MC'deki kardeşleriyle birlikte odayı doldurduğunda gözleri kocaman açılmış bir şekilde konuşmasını yarıda kesiyor. Odayı doldurmaktan kastım, öfkesinin her yarığı doldurması. "Lütfen devam edin, kadını için ne planladığınızı söyleyin." Jackson yavaşça ona doğru yürürken şöyle der Gary'nin boğazını. "Söyle bana!" diye kükrüyor yüzüne.

"Vücudu pes edene kadar onu tekrar tekrar kullanacaktım. O benim ve her zaman benim olacak." Gary onunla alay edince midem iğrenmeyle doldu.

Jackson sadistçe gülümser. "İyi cevap." Sonra dönüp bana bakıyor. "Başka tarafa bak, tatlı kız."

Arkamı döndüm, sonra bam, sonra hiçbir şeyin sesi. Arkamı döndüğümde beyninin Gary'nin arkasında yere sıçradığını, alnının ortasında tek bir delik olduğunu görüyorum.

Jackson uzanıp beni tutuyor ve kendine çekiyor. "Gerçekten yarasına tuz mu attın?" Yere dökülen tuza bakıyor.

"Biraz ironik, değil mi? Bir dildosu olmaması çok kötü, değil mi?"
Jackson'a göz kırpıyorum.

Odadaki herkes güler. Bu hikaye çocuklar arasında bir efsane.
Hepimiz onu fareler, böcekler ve diğer yaratıklar için orada
bırakarak ayrılıyoruz.

Olanları bir daha asla konuşmayız, geçmişi geçmişte bırakırız.
Birinin deliliği diğerinin normalidir. Bizimki ikisinden de
biraz.

EPILOGUE

ON SEKİZ YIL SONRA

"**T**RIXIE, KARDEŞİN NEREDE?" Market alışverişinden eve döndüğümde ona sordum. Ev ödevini yapıyordu.

Yemek odası masası.

Bana bakıyor, iki kaşını da kaldırmış. "Nereden bilebilirim ki? Ona ayak uydurmak kesinlikle yapmaktan hoşlandığım bir şey değil." Ağzını tiksintiyle kısıyor.

Sevgili İsa, bana güç ver. On bir yaşında ama çok daha büyük birinin tavrına sahip.

Karma tam bir sürtük.

O yumuşayana kadar anneme ters ters bakıyorum. "Onu son gördüğümde misafirhaneye doğru yürüyordu."

"Teşekkür , bebeğim." Başının üstünü öptüm.

Matthew'un yetişkin bir adam olduğunu ve kendi alanına ihtiyacı olduğunu düşündüğü için hemen hemen taşındığı misafir evine doğru yürüyorum.

Kapının kolunu tutup fırlatarak açıyorum. "Matthew, bu masayı taşımama yardım etmeni istiyorum." Önümdeki görüntü zihnimin derinliklerine kazınıp beni asla terk etmeyince olduğum yerde kalakalıyorum.

Çocuğum, küçük oğlum yerde, yüzü Morgan'ın bacaklarının arasına gömülmüş -Morgan arkadaşlarımızın kızı- ve Trenton Torch'un oğlunun yüzü göğüslerinin derinliklerinde.

Ben konuşmam.

Arkamı döndüm, kapıyı kapattım ve masayı almak için eve geri döndüm.

Ne oluyor lan?

Çocuğum az önce tanık olduğum şeye tanık olmamışım gibi eve giriyor. "Ne demek istedin anne?" Sırıttıyor, babasına o kadar benziyor ki mide bulandırıcı.

"Bir dahaki sefere kapıyı kilitle, tamam mı?" Homurdanıyorum.

"Kusura bakma anne," diyor hafifçe gülerek, hiç etkilenmemiş gibi. "Seni seviyorumuu," diyor tatlı bir ses tonuyla, on yedi yaşından çok daha genç davranarak.

"Eğer buraya gelip bana dokunursan, seni bu çatalla bıçaklarım!" Bana çok yaklaştığında çığlık atıyorum.

Gülmekten yere düşüyor. Nasıl hayatta kalacağım?

Jackson eve girer ve etrafı kolaçan eder. Trixie'ye bakar ama o da neler olduğunu anlamaya çalışmaktadır.

"Ne oluyor lan?"

Matthew daha sert gülüyor. "Annem bizi bastı," demeyi başardı. Bir daha asla eskisi gibi olamayacağım.

Jackson gülerek yanıma geliyor ve kollarını bana doluyor. "Bebeğim artık bebek değil," diye ağlıyorum bu gerçek bana çarptığında. Sonra Matthew yeniden başlıyor ve ben çatalı elime alıyorum.

Ellerini kaldırıp gülümsüyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve Jackson'ın göğsüne doğru inliyorum. "Seni sevdiğim için şanslısın, Matty."

Babasının gülümsemesiyle mutlu bir şekilde gülümsüyor. "Ben de seni seviyorum anne. Gerçeği kabul ettiğin için teşekkür ederim... biliyorsun," diyor basitçe.

Söylediği şeyle sarsılıyorum. "Tabii ki bebeğim, hayatta ne olursa olsun seni desteklerim." Daha fazla dayanamayıp ona sarılıyorum. "Bana ellerinle dokunursan ölürsün!" Kollarını bana dolamaya çalıştığında çığlık atıyorum.

Bu onları yine güldürüyor. Tanrı yardımcım olsun.

Ryan

LEANN ASHERS

PROLOJE

MYRA

I Sonunda işten çıkabildiğim için çok mutluyum. Bugün uzun bir gün oldu. Bugün neredeyse aynı anda iki kadın doğum yaptı, ki bu nadirdir.

Bu aynı zamanda bebek bakıcımın planladığından daha uzun süre kalması gerektiği anlamına geliyor - neredeyse bebeğim Mia'nın yatma zamanı geldi.

Mia on sekiz aylık ve o başıma gelen en güzel şey. O benim her şeyim.

Eski erkek arkadaşım uyuşturucuya yakalandı ve onunla hiçbir şey yapmak istemedi, ben de haklarını devretmesini sağladım. Bu kadar basitti.

O tamamen benim. Ben bekar bir anneyim ve bu çok zor ama hiçbir şeyi değiştirmezdin.

Çok fazla çalışmak zorunda olduğum için kendimi berbat bir anne gibi hissediyorum - anne suçluluğu gerçek. Kadınların her zaman annelikten utanmasına yardımcı olmuyor ama ona bakmak zorundayım. En önemli şey bu ve ona bunu sağlayabildiğim için minnettarım.

Yürüme yolundan evime doğru yürüyorum ve anahtarı kilide sokuyorum, ama çok şaşıyorum, kapı öylece açılıyor.

Tamam, bu konuda bakıcıyla konuşmam gerekecek. O buradayken kapıyı kilitlemesi ve alarmı kurması gerekiyor.

Şehrin kötü bir bölgesinde yaşamıyorum ama üzülmeğe güvende olmayı tercih ederim.

Evin içine girdiğimde tamamen sessiz olduğunu görüyorum ki bu çok tuhaf. On sekiz aylık şamatacı bir çocuğa sahip olmak genellikle

Gürültülü bir ev.

Köşeyi dönüyorum ve manzara karşısında vücudumun her bir parçası donup kalıyor. Bebek bakıcım Debbie'nin üzerinde bir adam duruyor, silahını yüzüne doğrultmuş, güzel bebeğim de onun yanında oturuyor, gözleri kocaman.

Aman Tanrım.

Tereddüt etmeden silahımı çıkardım. Her zaman yanımda bir tane taşırım. Çantam duvara sürtünüyor ve bu çok sessiz evde patlama olabilecek bir ses çıkarıyor.

Adamın gözleri açılıyor ve ceketindeki kesigi fark ediyorum. Şeytanların Reddettiği Başkan'ın oğlu.

Silahı Debbie'den doğruca kızıma yöneldi. "Hayır!" Bağırarak dikkatini çektim ve o silahını bana doğrulttuğu sırada ben de silahımı kaldırdım.

Yakaladım seni.

Tetiği çekiyorum ve o bana ateş edemeden karnının ortasından vuruyorum. Yere düşüyor ve ben koşarak yanına gidip başka bir şey yapamadan silahını elinden alıyorum.

Nefes alıp almadığımdan bile emin değilim. Kalbim acıyor ve o kadar korkmuşum ki telefonumu çıkarıp 911'i aramayı zar zor başarıyorum. Küçük bedeni titreyerek bana sarılan kızımı kucağıma alıyorum.

Bu kadarı da fazla. Bebeğime silah doğrultmuş! Ona bir şey olacağı düşüncesi ciğerlerimdeki havayı çalıyor.

Ölmemiş olması ve ayağa kalkmak için insanüstü bir güç toplaması ihtimaline karşı onu evden çıkarıp ön bahçeye taşıyorum.

Bakıcıyı kontrol etmeye bile zahmet etmedim. Bu noktada o umurumda değil çünkü içimden bir ses bunun onun yüzünden olduğunu söylüyor.

Tökezleyerek verandaya çıkıyor, dizlerinin üzerine çöküyor ve nefesini tutmaya çalışıyor. Kaçmam gerekebilir diye arabama binip polisin ve ambulansın gelmesini bekliyorum.

Saatler, dakikalar sonra, ne kadar olduğunu bile bilmiyorum ama sonunda . Arabamdan inip neler olduğunu anlatıyorum ve onlar da evin içinde yatan adamı kontrol etmek için koşuyorlar.

Bebek bakıcısı benim hikâyemi destekliyor ama kendi hikâyesini de ekliyor: Adama borcu varmış ve adam öyle ya da böyle parayı almaya gelmiş.

Kaltağa bakıyorum. Çok kızgınım. Hayatımdaki en değerli şey olan bebeğime bakması için ona güvenmişim.

Saatler sonra polis gitti ve beni evimde yalnız bıraktı. Olanları düşününce artık burada kalmak istemiyorum. Kalacağım.

Yarın yeni bir yer aramaya başlayacağım. Buradan ne kadar çabuk çıkarsam o kadar iyi.

Mia yatağıma tırmanıyor ve ben karşı koymuyorum. Bebeğimin bu gece yanımda olmasını istiyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve kendime uykuya dalmayı emrediyorum. Her şey için yarın endişeleneceğim.

MIAYI BİRKAÇ SAATLIĞINE ANNEMİN EVİNE BIRAKTIM. BUGÜN BENİM Öfke daha iyi değil. Aslında daha kötü olduğunu düşünüyorum çünkü üzerinde düşüncecek zamanım oldu.

Bugün aklımda tek bir amaç var, o da bebek bakıcım Deb- bie'yi bulmak.

Evinin önünde durdum. Buraya daha önce hiç gelmemiştim ve harap olduğunu görüyorum, kızıma bakmak için çok iyi para alan biri için olmasını beklediğimden çok daha fazla.

Ön verandasına kadar yürüyüp yumruğumu kapıya vuruyorum. Kapıyı açmak için koştüğünü duyabiliyorum.

Debbie kapıyı kilitlemeden önce yanındaki küçük pencereden dışarı bakıyor ve ben de onu evin içine itiyorum.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor, benden birkaç adım uzaklaşıyor, kafası karışmış görünüyor.

Çantamı omzumdan yere atıyorum ve saçımı topuz yaparken gözleri hareketlerimi takip ediyor.

"Kıçını tekmelemek için buradayım," diye kestirip atıyorum.

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. Arkasını dönüp odadan çalışıyor ama ben onu saçlarından yakalayıp kendime çekiyorum.

Ellerimi çekmeye çalışıyor ve dizlerinin üzerine çöküyor. "Lütfen, bunu yapma" diye yalvarıyor, gözlerinde yaşlarla.

Onun için üzölmek istiyorum ama bu duyguyu kendimde toplayamıyorum. Bebeğim benim her şeyim ve onu tehlikeye attı.

"Bana bunun neden olduğunu söyle o zaman! Bebeğimi öldürebilirdin!" Saçlarını sıkıca kavrayarak yüzüne bağııyorum.

"Onlardan borç almamam gerekirken borç aldım. Geri ödememenin bu şekilde sonuçlanacağını düşünmemiştim. Onların sadece boş tehditler olduğunu düşündüm," diye fısıldıyor Debbie, kendini olabildiğince küçük göstermeye çalışarak.

"Yine de kıcını tekmeleyeceğim gerçeğini değiştirmiyor," diye gülüyorum ve saçını bir çırpıda çekerek başını geriye atıyorum, yumruğumu bir, iki, üç kez indirdikten sonra ondan iğrenerek yere düşmesine izin veriyorum.

"şimdi daha iyi hissediyorum. Seni bir daha görürsem, bir dahaki sefere durmayacağım." Ona ters ters bakıyorum ve o da anlayışla başını sallıyor.

Çantamı yerden aldım ve arabama doğru yürürken kapıyı arkamdan çarparak kapattım.

Motosikletli bir adam yanımdan geçiyor ve arkasındaki yamayı gördüğümde yerde duruyorum. şeytan'ın Reddedilenleri.

Lanet olsun.

Arabama , kapıyı arkamdan kilitledim. diken diken oldu. Bu iyi bir şey değil, diye düşünüyorum kendi kendime, özellikle de olanlardan sonra.

Arabayı kenara çekip dikiz aynasından baktığımda motosikletin Debbie'nin bahçesinde durduğunu gördüm.

Benim sorunum değil. Hiçbir şekilde ona yardım etmek için geri dönmeyeceğim.

CHAPTER ONE

MYRA BİR AY SONRA

I ARTIK RESMİLEŞTİ, KORKUYORUM. Küçük bir başlangıçtı - Satan's Rejects'i şehirde rastgele yerlerde görüyordum ve sadece Çok boktan bir şans.

Sonra işten çıktığımda, yakınımı park edip beni izliyorlardı. Bu beni çok korkutuyordu. Annem ben çalışırken Mia'ya göz kulak oluyordu ama onu bırakmaya korkuyordum.

Ama şimdi? Gerçekten eve çarptı. Yatağında bir mektup buldum. On tane sesli mesaj aldım, açıklayamadığım garip mesajlar, ama o kadar çok oldu ki tesadüf olamaz.

Çok güzel bir kızınız var.

Ona bir şey olmasını hiç .

Korku hissettim, o kadar derin bir korku ki tadını alabiliyordum. O kadar derindi ki kalbimin göğsümde duracağını sandım. Beni tehdit etmediler.

Bebeğimi tehdit ettiler.

Kaçmak zorundayım. Bana yardım edebilecek tek yeri biliyorum ama bunun bir bedeli olacağını da biliyorum. Kadınları koruyan bir MC duydum. Birkaç kasaba ötede ve tek umudum orası.

Polisin bunu halledebileceğini sanmıyorum. Ayrıca, bu orospu çocuklarının acı çekmesini istiyorum ve hapiste oturmak hiçbir şeyi çözmeyecek.

Mia'nın en iyi korumaya sahip olmasını istiyorum ve bunu kanımdan çıkarmam gerekiyorsa, bunu yapacağım.

Acele edip bir bavul hazırladım. Mia oturma odasında oyuncak bebeklerle oynuyor. Bizi birkaç hafta idare edecek kadar eşya topluyorum ve gerekirse daha fazlasını alacağım.

"Bebeğim, gel oyuncak seç. Yolculuğa çıkıyoruz!" Ona bağıriyorum ve o da kucak dolusu oyuncak toplayarak odasına koşuyor.

Anneme olanları ve gideceğimi söylemek zorundayım ama Mia'nın tehlikede olmadığından emin olana kadar nereye gideceğimi söylemenin güvenli olduğunu sanmıyorum.

Gitmek istemiyorum ama yardım almam ya da bir yere kaçıp yeniden başlamam gerektiğini hissediyorum.

Lanet olası bir MC. Onların lanet kulübünün bir üyesini vurdum. Eminim bu kolay affedilecek bir şey değildir.

Annemi arıyorum ve çok üzülüyorum. Onun böyle acı çekmesi kalbimi kırıyor ama ne yapabilirim?

Toparlanmayı ve her şeyi cipime koymayı bitirdim. Evime bakıyorum, buradan ayrıldığım için üzülüyorum - bebeğimi on sekiz ay boyunca burada büyüttüm.

Eve girip Mia'yı kucağıma alıyorum. "Yolculuk için hazır mısınız?" Yanağından öperek ona sordum.

Sırıttıyor, sağ yanağındaki küçük gamzesi ortaya çıkıyor. "Evet, anne, gidelim!" Kıkırdarak küçük yumruğunu havaya kaldırıyor.

Onu evden dışarı çıkardım, kapıyı arkamdan kilitledim. Onu araba koltuğuna oturtuyorum ve eline bir bardak süt veriyorum. Birkaç dakika içinde dışarıda olacak.

Evime son bir kez baktıktan sonra arabayı kenara çekip iki saatlik MC yolculuğunu yapıyorum. Her şey yolunda gidebilir ya da tam bir felaket olabilir. Belki söylentiler doğru değildir. Belki onlar da Reddedilenler kadar kötüdür.

Ama inançlı olmak zorundayım. Kızımı korumaları için dua etmeliyim.

YOLDA BİR KEZ BİLE BISİKLET GÖRMEDİM. OLMADIĞIMDAN EMİN OLUYORUM takip ettim. Mia neredeyse tüm yol boyunca uyudu ve ben de MC'nin kapısının önünde durdum.

Kapıda görevli bir adam bana doğru yürüdü ve ben de camımı indirdim. "Başkanınızla konuşmam gerekiyor," demeyi başardım.

Sesim titremeden.

Bana şaşkın şaşkın bakıyor, sonra telsizle konuşuyor. Bir ses cevap verdikten sonra kapıyı açtı.

Bana binanın önünü gösterip nereye park edeceğimi söyledi. Oraya doğru , kendimi geri dönmekten vazgeçirmeye çalışıyorum.

Adam benim için arabanın kapısını açtı. "Teşekkür ederim." Yeleğine baktım ve önünde "Jack" yazdığını gördüm. "Jack," diye bitiriyorum.

Gülümsüyor ve ben de arka kapıyı açıp içinde kanıtların ve diplomamın olduğu çantamı alıyorum. Mia mutlu bir şekilde bana gülümsüyor ve onu almam için kollarını kaldırıyor.

Gözlerimi kapatıp ona sıkıca sarılıyorum, kokusunu içime çekiyorum. *Bunu yapabilirsin, Myra.* Jack'in beni kulübün içine götürmesine izin verdim.

İlk fark ettiğim şey çok büyük olduğu, açık olduğu ve bir barı, oturma alanı, yemek alanı ve bir oyun alanı olduğu. Dışarısı içerisinin nasıl görüldüğüne dair bir ipucu vermiyor. İçerisi neredeyse bir ev gibi.

Jack beni çıkıştan ve arabamdan uzaktaki bir koridora götürüyor. Mia yolculuktan dolayı hâlâ yorgun ve hiç etkilenmemiş bir şekilde omzumda yatıyor.

Bir kapının önünde durur ve kapıyı çalar. "İçeri gel!" Birinin bağırdığını duyuyorum.

Jack kapıyı iterek açıyor ve masanın arkasında oturan bir adam görüyorum. Önünde Kyle ismiyle birlikte "Başkan" yazan bir yama bulunan bir kesim giyiyor.

Kyle önce bana sonra da kızıma baktı. "İçeri gelin." Gülümsüyor ve bu onu biraz daha az korkutucu gösteriyor ama ben buna kanmayacağım. Bu adamlar tehlikeli ve hepsi kadar.

Masasının önündeki sandalyeye oturdum. Mia'yı göğsüme yaslanana kadar kaydırıyorum. Battaniyeyi kapıp boynunun altına sıkıştırıyorum.

Jack bizi yalnız bırakırken "Sizin için ne yapabilirim?" diye soruyor.

Cesaretimi topladım. "Korunmaya ihtiyacım var. Sadece ben değil, küçük kızım da tehdit altında. Şeytan'ın Re- ject'lerine borcu olan bir bakıcım vardı. Onu evime kadar takip ettiler ve bakıcıyla birlikte silahını kızıma doğrultmuş bir adamla karşılaştım." Durdum, derin bir nefes aldım. "Kızımı korumak için onu vurdum. Polis geldi. Yaşadı ama Başkan'ın oğluydu." Dinlerken Kyle'ın gözleri açılıyor.

Çantamı açıyorum ve bana bıraktıkları mektubu, sesli mesajları dinleyebilmesi için telefonumla birlikte ona veriyorum. Kyle mektubu okudu ve

sesli mesajları dinliyor, sonra bana ve kızıma bakıyor. "Ben doktorum. Koruma için gerekirse yardım sunabilirim." Bunu ortaya attım. Bunun davama yardımcı olacağından emin değilim ama işler böyle yürümüyor mu? Arkadan iş çeviriyorlar ve bunu gizli tutmak istiyorlar.

Kyle kağıdı yere bırakıyor ve ben de ona doktora derecemi uzatıyorum. İnceliyor ve bana geri veriyor. "Sana evet ya da hayır cevabı veremem; bu kulüpte oy kullanacak çocuklar için."

Başımı sallıyorum, çünkü bu adil ve özellikle de tanımadıkları biri için üstlenilecek çok fazla insan var.

"Ben adamları çağırana kadar takıl."

BİR SAAT SONRA KYLE GELİP BENİ ALDI VE

benim için hazırlar. Peşinden gidiyorum ve bir ton iri yarı adamla dolu bir odaya giriyorum.

Mia ayağa kalkıyor ve peruk takmadan önce bir saniyeliğine odaya bakıyor, aşağı inmek istiyor. Onu yere bıraktım. Doğruca bana en yakın adama doğru yürüdü. Yeleğindeki isme baktım. Ryan.

Ryan çok güzel, koyu kahverengi saçları, yeşil gözleri ve bronz teniyle şimdiye kadar gördüğüm en seksi erkeklerden biri. İri yarı, odadaki en iri adamlardan biri.

Mia kollarını kaldırarak ona doğru yürür. Adam ona gülümsüyor ve kucağına alıyor. Başını onun omzuna koyar, tamamen memnundur.

Aman Tanrım. Onu almak için yanına gidiyorum. "Onu alabilirim," diyorum ve Ryan sonunda bana bakıyor ve onu Çok etmiyim gibi koltuğunda zıplıyor.

Bu çok garip.

Ryan uzun zamandır görmediği en iyi arkadaşımıymışım gibi bana bakmaya devam ediyor. "Buraya oturabilirsin," diyor Ryan'ın diğer tarafındaki bir adam.

Ona teşekkür ediyorum ve bebeğime yakın olabilmek için Ryan'ın yanındaki koltuğa oturuyorum. Üçümüze eğlenerek bakan Kyle'a bakıyorum.

"Myra, her şeyi açıkla," diyor Kyle bana.

Ben de öyle yapıyorum. En baştan başlayıp herkese neden burada olduğumu anlatıyorum. Kızıma bakıyorum, tüm bunların içinde masum. Eğer ona bir şey olursa bu beni öldürür.

Çok yorgunum; kim bilir ne kadar zamandır bir ya da iki saatten fazla uyumadım. Eve girecekler diye çok korkuyordum.

Gecenin bir yarısı. Ben bağımsız bir kadınıam ama sınırlarımı da bilirim.

Kyle odadaki herkese bakar ve hepsi teker teker başını sallar. "Hizmetleriniz karşılığında size koruma sağlayacağız."

Gözlerim inanamayarak açılıyor. Bunun umuyordum ama gerçekten bunu duymak, sanki su altında kaldıktan sonra nihayet nefes alabildiğimi hissettirdi.

Ryan bana tamamen bakıyor. "Adamın nerede?" diye soruyor sert sesiyle.

Başımı salladım. "Uyuşturucu kullanıyor, o zaman bunu bilmiyordum. Haklarını devretti. Artık o resmin dışında." Ona gülümsüyorum, Ryan onu şok etmişim gibi tekrar sıcıyor.

O iyi mi?

"Seni merkez yerine güvenli evlerden birine yerleştirmem gerekiyor çünkü bir işin var." Kyle çenesini ovuşturarak düşünüyor.

"Hayır, o benimle kalıyor," diyor Ryan herkese. Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Ne?"

Kızımın sırtını nazıkçe okşuyor. Gözlerim onun hareketlerini takip ediyor çünkü onun gibi sert görünen bir adamın şefkatli olabileceğine inanmak zor. "Evimde birinci sınıf güvenlik var. Ayrıca, seni ve Mia'yı koruyabilirim."

Tamam, bu beni yakaladı. Kızım için alabileceğim her şeyi alacağım, ne pahasına olursa olsun. Kendim için korkmak bir şeydir, ama çocuğunuz için korkmak boğucudur.

"Eğer eminseniz..." Sözümü kesiyorum.

Mia sonunda başını kaldırıyor. "Bite bite," diye anons ediyor. Akşam yemeği vakti geldi.

"Başka bir şeye ihtiyacın var mı?" Ryan Kyle'a sorar. "Her şeyi hallettik."

Ryan Mia'yla birlikte ayağa kalkıyor ve Mia künyesini çekiştirerek inceliyor. Bana bakıyor. "Hadi gidip karnını doyuralım."

Gözümü kırpıyorum, bir, iki kez. Tüm bu olanları aklım almıyor, daha çok da onu. Çantalarımı alıp onu kapıya kadar takip ediyorum.

Kızım onun kulüp binasında kendisine eşlik etmesinden son derece memnun. Onu bir yabancı olarak görmüyor ve kendine güvenen küçük bir hanımefendi olduğu için mutluyum ama bu beni korkutuyor çünkü çok güveniyor.

Dışarı çıkıyoruz ve Ryan cipimin kapısını açıp Mia'yı koltuğuna oturtuyor. "Hadi lokantadan bir şeyler alalım, sonra da

alışveriş yapıp çocuk eşyaları alacağım."

Gülüyorum çünkü onun kaba dili oldukça komik. Dudaklarında küçük bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Beni takip et, tamam mı?" Sesi bu sefer çok daha yumuşak, bizden uzaklaşıyor ve bisikletine kayıyor, bize son bir kez daha bakıyor.

Otoparktan çıkıyor, otoyola doğru hızla ilerlerken kolları esniyor. Bildiğim bir şey var: Bu canavar adamla yaşamak zor olacak.

Ama cezalandırma konusunda obur olduğum biliniyor - eski sevgilime bir bakın. Bektan biri olduğunu biliyordum ama yine de ne yaptım? Bir bebek yaptım. Ama Ryan'ın tanıdığım her şeyden farklı olduğunu hissediyorum.

Güzel çocuklar gitti. Merhaba bisikletli kötü çocuklar. İkincisine bakmayı daha çok seviyorum.

CHAPTER TWO

MYRA

MIA arka koltukta radyoyla birlikte şarkı söylüyor, yol boyunca kelimeleri uyduruyor. Çok sevimli.

Kendimi çok daha iyi hissediyorum. İhtiyacım olan korumayı elde ettiğim için kalbimde büyük bir rahatlama var.

Erkekler beklediğimden farklıydı. Beni yanlış anlamayın, o odaya o adamlarla girerken çok korkmuştum ama kızım doğruca Ryan'a koştığı ve onu hiç düşünmeden kucığına aldığı anda tavrım değişti.

Altmışlı yılların havasını taşıyan küçük, şirin bir lokantaya girmesini izliyorum. Pencereden patenli bir garson kız görüyorum.

Ne kadar şirin değil mi?

Ryan'ın yanına yaşıyorum ve bisikletinden iniyor. Gözlerim hemen kığına gidiyor. Kot pantolonu dar, poposunu gösteriyor.

Aman Tanrım.

Ryan benim için kapıyı açıyor, güvenli olduğundan emin olmak için gözleri etrafımızda dolaşıyor. Elimi tutuyor ve çıkmama yardım ediyor.

"Teşekkür ederim," diye flört ediyorum, ona gülümsüyorum çünkü benim için kapımı açması çok hoştu.

Gözlerini deviriyor ve arkaya doğru ilerleyerek Mia'yı çıkarıp kollarına alıyor. Mia'nın eli doğrudan künyesine gidiyor.

Ona bakıp gülümsüyor. Vay canına, ne güzel bir gülümsemesi var. Tüm yüzünü aydınlatıyor.

İkisini bir arada görünce gülümsememeye çalışıyorum, bu noktada muhtemelen çılgınca olduğunu biliyorum çünkü onunla yeni tanıştım, ama ben

Kör değilim. Bu muhteşem adamı kızımı tutarken görmek beni ve etrafımdaki her kadını yumurtalık patlaması riskiyle karşı karşıya bırakıyor.

İkimiz için de kapıyı açık tutuyor ve bizi herkesten uzakta, lokantanın arka tarafına doğru götürüyor. Miayı kabine kaydırıyor ve kendisi de onun yanına tırmanıyor.

Tamam, bunu beklemiyordum.

oturuyorum ve Ryan hiç düşünmeden ona için bir çocuk menüsü uzatıyor.

"Çocuğun var mı? Karın?" Sormamakla ne kadar aptallık ettim, çünkü eğer varsa onu kontrol ettiğim için kendimi bok gibi hissedecektim.

"İkisi de değil."

Peki, tamam o zaman. Menümü açıyorum ve gözlerim doğruca hamburgerlere gidiyor, kim bilir ne zamandır onlardan yememiştim.

Sessizliği bozmak için elimdeki menüyü bırakıp Ryan "a bakıyorum. "Sanırım bir iş başvurusunda bulunacağım... belki sadece yarı zamanlı?" Ona söyledim. Ama sonra unutuyorum, kızıma kim bakacak? "Neyse, boş ver. Artık bakıcım olmadığını unutmuşum.

Hmm." Fırçaladım

saçımı omzuma atmış, derin düşüncelere dalmıştım.

"Ona ben bakabilirim ya da Cassan- dra'ya bakan bakıcıyı kullanabilirsiniz. O Kyle'ın kızı."

"Bu iyi bir fikir." Ona gülümsüyorum. Gözleri ağzıma gidiyor ve gözleri yumuşuyor.

Ona ulaşıyorum.

"Ry-Ry." Mia dikkatini çekmek için Ryan'ın beyaz tişörtünü çekiştiriyor. Ryan ona dönüyor ve o da boyama sayfasındaki bir karalamayı işaret ediyor. Bebekçe bir şeyler mırıldanıyor. "Bu çok güzel," diyor Ryan ona.

Ona mutlulukla gülümsüyor. Zavallı kalbim. Ona mavi bir boya kalemi uzatıyor, onunla birlikte boyamasını istiyor.

Hiç tereddüt etmeden alıyor, onunla renklendiriyor. Babası hayatında olmadığı için kızımın erkeklerle pek bir etkileşimi olmadı. Eminim daha fazlasını deneyebilirdim ama babası sürekli hayatına girip çıksa, para talep etse daha çok acı çekeceğini biliyorum.

İlk birlikte olduğumuzda avukattı ve sonra artık bunu karşılayamaz hale geldi. İşini kaybetti ve sonra uyuşturucu her şeyi ele geçirdi... Öfkesi her şeyi ele geçirdi.

Bardağı taşıran son damla, artık ona izin vermemem oldu. Sekiz aylık hamileydim. Daha fazla uyuşturucu almak için daha fazla para istiyordu ama ben bunu ona veremezdim. Güvenliğim ve henüz doğmamış çocuğum için korkuyordum.

Ben de tıpkı ailesinin yaptığı gibi onunla ilişkimi kestim.

Kafayı yedi, evdeki eşyaları fırlattı, her şeyi kırdı.

Onu polise ihbar ettim ve hapse atıldı.

Sonra Mia doğduğunda, ona tüm haklarını devretmesi için imza attırdım. Onun için bir baba figürü olabilecek birine ihtiyacı var, bir gün, arada bir baba olacak birine değil.

Ama onun ailesiyle ilgileniyor. Birkaç ayda bir babası bir süreliğine gittiğinde bütün gece onlarla kalmasına izin veriyorum. Yazın bir hafta kalabiliyor. Bu işi yürütüyoruz.

"Size ne getireyim çocuklar?" Garson kız beni sıkıntılı düşüncelerimden koparıyor. Yemeklerimizi sipariş ediyoruz ve Mia'yı izliyorum, hiç umursamadan kâğıdı boyuyor ve bu yüzden ona imreniyorum.

Ryan , "Doğru yaptın," diyor.

Kafam karışmış bir şekilde başımı hafifçe yana eğiyorum. "Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum.

"Onu ve kendini korudun, doğru yaptın. Sen iyi bir annesin çünkü hâlâ onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapıyorsun."

Kahretsin, bu inanılmaz bir histi. Birinin bana bunu söylemesine ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim. Tüm bunlar olduğundan beri stres beni yiyip bitirdi. Bir anne olarak başarısız olduğunu düşünmekten daha kötü bir şey olamaz.

"Teşekkür ederim Ryan, bunun anlamı çok büyük," diyorum ona içtenlikle ve o da başını sallayarak dikkatini ona boyatmakta olan kızıma çeviriyor.

Yemeğimiz geliyor ve ben Mia'nın tabağına uzanıp hamburgerini daha kolay yiyebilmesi için kesiyorum ama Ryan ben daha uzanamadan kesiyor.

Dudağımı ısıriyorum. "Al bakalım tatlım," diyor ve tabağını itiyor. "Teşekkür ederim, Ry-Ry."

Merkezi merak ediyorum. Sanırım orada kimin ihtiyacı varsa gönüllü olarak hizmet vermek isterim. "Merkez gönüllü kabul ediyor mu?" Ryan'a soruyorum.

Başını sallıyor. "Gönüllü olmak ister misin?"

"Evet, sanırım Mia'yı getirebildiğim sürece bunu yapmak isterim.

"

"Bu bir sorun olmayacak. Bana ihtiyacın olursa ona göz kulak olabilirim." Gülümsüyor ve parmağına ketçap bulaştığında ona bir peçete uzatıyor. Peçeteyi alıyor ve parmağını siliyor ama neredeyse tamamını ıskalıyor.

Gülüyor ve onun için elini temizliyor. "Hepsi tamam."

Kıkırdıyor ve parmağını tekrar ketçaba batırıyor. Kahkahalarını bastırıyorum. Adam ona ters ters bakar gibi yapıyor; kadın da ona ters ters bakıyor.

Adam gülerek ona bir peçete daha uzatır ve kadın bu sefer kendisi yapmaya başlar.

Tüm hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum. Kızımla tanıştığı anda el ele tutuştu ve kızım hemen ona gitti.

Tartışmayacağım çünkü onu güvende tutacak olan kişi o.

Ryan bizi şehrin hemen dışında bir siteye götürüyor. Otoyol boyunca ilerledikçe ilk düşündüğüm şey evlerin kesinlikle çok güzel olduğu.

Başka bir kapının önünde durur ve bir kod girer. Kapı açılıyor ve araba yolundan aşağıya indiğinde, sundurması olan güney tipi büyük ve güzel bir evle karşılaşılıyor.

Garaja girmemi işaret ediyor ve garaj arkamızdan kapanıyor. Ryan çantalarımızı alırken ben inip Mia'yı koltuğundan çekiyorum.

"Eviniz çok güzel." Mutfak, paslanmaz çelik aletlerle güzel beyaz dolaplara sahip paslanmaz çeliktir.

"İşte odalarınız." Onu merdivenlerden yukarı kadar takip ediyoruz ve küçük bir çocuk yatağı olan bir odanın kapısını iterek açıyor, "Bunu biz yemek yerken potansiyel müşterilerden birine aldırıldım." Küçük çantalardan yere bıraktı.

Mia aşağı bırakılmak için kıpırdanıyor orada olduğunu fark etmediğim bazı oyuncaklara doğru koşuyor.

"Bütün yapmak zorunda değildin. Hepsini sana geri ödeyebilirim." Ona bir çek yazmak için çantama uzandım.

Elini kaldırdı. "Hayır, bunu yapmak istedim. Burada, yabancı bir yer olan evimde yaşayacak. Mümkün olduğunca rahat hissetmesini istedim. En azından bunu yapabilirim."

Vay canına, bu şimdiye kadar konuştuğu en fazla şey. Ne zaman ve ne zaman pes edeceğimi bilirim. Şu bana baktığı için bu konuda taviz vermeyeceğini biliyorum.

Öne doğru uzandım ve onun çok daha büyük olan elini tuttum. "Çok teşekkür ederim. Beklediğimin de ötesine geçtiniz-

pecting. Sonsuza kadar minnettar kalacağım."

Yüzü yumuşuyor ve bunu onda görmeyi seviyorum, ama daha çok bana yönelik olduğu için. Acaba onda başka hangi ifadelere ilham verebilirim?

Dur, Myra, o tavşan deliğine girme. Oradan sağ salım çıkamayabilirsin. Ben de kızım doğmadan önce seks yapmamış bir kadını, ama o zaman bile buna "seks" demek .

"Senin odan hemen yan tarafta, benimki de koridorun sonunda, merdivenlerin yanında. Ben sizi bırakayım da yerleşin." Çantamı bana verip beni yeni oyuncaklarını açmakla meşgul olan Mia'yla yalnız bırakıyor.

Yere oturdum, sırtımı duvara yasladım, bitkin bir haldeydim. Tüm bunlar tamamen sona erene kadar korku hep benimle olacak.

Ama şu anda sanırım nihayet biraz nefes alabiliyorum. Çok uzun zamandır boğuluyordum. Çok masum olan biricik bebeğime bakıyorum ve birinin ona zarar vermek istediğini düşündükçe öldüresim geliyor.

"Sorun ne anne?" Mia beni şaşırtarak soruyor. Bebeğini kucağına alarak kucağıma oturdu.

Saçlarını sırtından aşağıya doğru düzleştiriyorum. "Yok bir şey tatlı kızım, sadece yorgunum." Oyuncak bebekleriyle oynuyor ve onu kucağıma almama izin veriyor. Her şeye tam olarak yetişmek için bu ana ihtiyacım vardı.

Birkaç saat sonra giysilerimizi kaldırdım, banyo malzemelerini çıkardım ve onu yatağına yatırmadan önce bir şeyler atıştırma zamanı geldi.

Benimle birlikte elini tutarak merdivenlerden iniyor. Köşeyi dönüp mutfığa girdiğimizde Ryan "ın eŞofman altı ve beyaz bir tiŞörtle ocağın baĞında dikildiğini görüyoruz.

Yüce İsa, eşofmanların bu kadar seksi olabileceğini kim bilebilirdi? Dönüp bize baktı. "Ry-Ry!" Mia sesleniyor ve odanın öbür ucundan ona doğru koşuyor. Onu kucağına alıp kalçasına koydu.

"İyi bir akşam geçirdin mi?" diye soruyor ve bana bakıyor, gözleri başımın üstünden ayaklarımın ucuna doğru ilerliyor.

Gözlerindeki ateşi görüyorum; gördüğü şey hoşuna gidiyor. Sırıttışımı gizleyemiyorum ve yakalandığını anlayınca ifadesi düşüyor.

"Bu pagetttti mi?" Mia, Ryan'ın omzunun üzerinden ocağa bakarak bağıyor. Ryan onu yavaşça ocağın karşısındaki tezgâha oturtuyor. Mia küçük ellerini birbirine vuruyor.

"Evet, hoşuna hissetmiştim." Ona göz kırptıyor.

Bir tabağa biraz koyuyor, spagettiye daha küçük parçalara ayırmak için bir çatal kullanıyor ve o anda bunu onun için yaptığını anlıyorum.

O çok değerli. Onun gibi bir örnek için ideal kelimenin bu olmadığını biliyorum ama ilk aklıma gelen bu oldu.

Yanına gidip yardım etmeye çalışıyorum. "Yemek istersen ben hallederim?" Teklif ediyorum.

"İstersen tabağını hazırlayabilirsin." Mia'nın spagettisini kesmeyi bitiriyor ve kaşıkla alması için ona bir kaşık veriyor.

Çocuklar için bu yolun daha kolay olduğunu nereden bildiğini merak ediyorum. "ocuklar hakkında nasıl bu kadar çok şey bildiğinizi sorabilir miyim?" Sorma isteğime engel olamıyorum.

"Kız kardeşimin iki çocuğu var. Her zaman bakıcılık yapıyorum."

Bu mantıklı. "Kaç yaşındalar?" Soruyorum ve Ryan'inkiyle birlikte kendi tabağımı hazırlıyorum.

"Jake sekiz, Olivia ise altı yaşında. Kız kardeşim bekar bir anne, bu yüzden ona mümkün olduğunca yardım etmeye çalışıyorum."

Tabakları masaya koyuyorum ve Ryan Mia'yı birlikte taşıyor, masaya uzanabilmesi için üzerine oturabileceği bir şeyle birlikte sandalyeye yerleştiriyor.

"Gerçekten çok nazıksınız! Kız kardeşin güçlü bir kadına benziyor." Ryan beni anlamaya çalışıyormuş gibi inceliyor.

"O da öyle, sen de ylesin. Sen de bunu tek başına yaptın," diye .

Bu odadaki tüm havayı alır. Nutkum tutuldu. "Teşekkür ederim, bunun anlamı çok büyük."

Başka bir şey söylemiyor, beni düşüncelerimle baş başa bırakıyor ve bu düşünceler çoğunlukla Ryan ve onu anlamaya çalışmakla dolu.

CHAPTER THREE

MYRA BİR HAFTA SONRA

I UYUYAMIYORUM. Ryan'ın yanına taşınalı bir hafta oldu ve ben rahatlayamıyorum. Vücudum hala savaş ya da kaç modunda. Her küçük

Uykuya daldığım anda gıcırdama oluyor.

Mia'nın yatağının yanında yerde uyumaya başladım çünkü uyuyabilmemin tek yolu bu gibi görünüyor.

Ona bir şey olmasından ya da onu korumak için yanında olamamaktan o kadar korkuyorum ki, kendimi deli ediyorum.

O mışıl mışıl uyuyor ve ben burada uzanmış tavana bakıyorum. Tam o sırada kapının dışında bir gıcırtı duyuyorum ve bu gece yüzüncü kez geriliyorum.

Kapı itilerek açılıyor ve Ryan "ın kapıda beklediğini görüyorum. Gitmesini bekliyorum ama gitmiyor. Odaya giriyor ve yanıma oturuyor.

"Ne yapıyorsun?" Fısıldıyorum. Gözlerimi ovuşturarak .

"Uzan." Yastığımı alıyor, kabartıyor ve kucağına koyuyor. "Uzan. Ben ikinize de göz kulak olurum."

Bu şimdiye kadar birinin benim için yaptığı en tatlı şey. Öne uzanıp elimi yanağına koyuyorum. Şu anda konuşamıyorum çünkü ağlamamak için kendimi tutabileceğimden emin değilim.

Kalbim bu gece biraz daha az ağır ve bunun sebebi Ryan. Kendimi o kadar yalnız hissetmiyorum.

gözlerimi kapatıyorum, kokusu siniyor. Mia'nın yatağına yaslanırken kaydığını hissediyorum, sonra battaniyemi üstüme çekiyor.

Kol.

Eli saçlarıma yerleşiyor, usulca okşuyor ve sonunda derin, derin bir uykuya dalarken gülümsüyorum.

ERTESİ SABAH UYANDIĞIMDA HALA RYAN'IN KOLLARINA SARILMIŞTIM.

Benimle birlikte yatıyor, beni neredeyse koruyucu bir şekilde göğsüne bastırıyordu.

Biraz daha sokulma ve kucaklanma hissinin tadını çıkarma dürtüsüne karşı koyamıyorum.

Altımda kıpırdıyor ve onu tavana bakarken görmek için başımı kaldırıyorum. Yere bakıyor ve beni onu izlerken yakalıyor. Gülüyorum ve sırt üstü dönüyorum, Ryan "a bakmak için doğrulmadan önce kollarımı bağımin üzerine uzatıyorum.

"Çok güzelsin," diyor tatlı tatlı. Öne doğru eğilip onu yanağından öpüyorum. Buraya taşındığımızdan beri bana karşı çok tatlı davranıyor, ona biraz abayı yakmış durumdayım.

Eli enseme geliyor, uzaklaşmama izin vermiyor. Dudaklarımı yalıyorum ve gözleri gözlerimden dudaklarıma kayıyor.

Aman Tanrım, beni öpecek mi?

Aramızdaki çok kısa mesafeyi yararak dudaklarını usulca benimkilere bastırıyor.

Cennete. Dudakları dudaklarımin üzerinde kayarken ilk düşüncem bu oldu. İç çekiyorum ve daha da yaklaşarak beni tamamen, derinden öpmesine izin veriyorum.

Parmaklarımı yukarı sürüklüyorum, parmaklarımin altında ipek gibi hissettiren saçlarının derinliklerine gömüyorum.

İkimiz de Mia'nın uykusunda iç çektiğini duyarak anı bozuyoruz. Başparmağı alt dudağımin üzerinde hafifçe gezinirken birbirimize derin derin bakıyoruz. "Mükemmel."

Kollarımı boynuna doluyorum, başımı omzuna yaslıyorum. Bana sıkıca sarılıyor ve ben de ona izin veriyorum. Beni bırakmasını istemiyorum. Kendimi güvende hissediyorum.

"Anne." Kafamı kaldırdığımda Mia'nın yatakta küçük pelüş hayvanıyla oturduğunu görüyorum. Ryan'dan uzaklaşıp onu yataktan kaldırıyorum ve aramıza alıp kucaklıyorum.

"Günaydın, meleğim." Başının üstünü öpüyorum. Gözlerini kapatıyor ve bağıını Ryan "a yaslıyor.

Ona gülümsüyor, ona aşık olmuş. Kimse Mia'mı sevmeye karşı koyamaz; o çok değerli. "Hâlâ yorgun musun meleşim?" diye soruyor, dağınık saçlarını yüzünden uzaklaştırarak.

Başını sallıyor ve yan dönüyor. Ryan onu kucağına alıyor, göğsüne bastırıyor ve küçük bir bebek gibi bir o yana bir bu yana sallıyor.

Bu manzara beni mutlu ediyor. "Hadi aşağı inelim ve kanepede uyuyalım," diye öneriyorum, ikisine birden sarılma fikri cidden hoşuma gidiyor.

Ryan ayağa kalkıyor ve sanırım bu evet anlamına geliyor. Uzanıp Ryan'la paylaştığımız battaniyeyle birlikte Mia'ninkini de alıyorum.

Mia çoktan uykuya geri dönmüştür ve merdivenlerden inerken hiç kıpırdamaz. Ryan kanepeye oturuyor ve Mia kafası tam çenesinin altına gelene kadar daha da yukarı kayıyor, küçük yumrukları Ryan'ın gömleğini kavırıyor.

"Hadi gel." Ryan diğer kolunu kaldırıyor ve diğer tarafa geçmemi işaret ediyor. Arkasına yaslanabilmesi için koltuğu onun için kaldırıyorum ve aynısını orta koltukta kendim için yapıyorum.

Battaniyeyi hepimizin üzerine örtüyorum ve onun yanına sokuluyorum, sıcaklığı beni anında rahatlatıyor.

Uzun zamandır ilk kez tamamen mutlu bir şekilde uykuya dalıyorum.

BUGÜN MERKEZDEYİM VE SINAVLAR YAPIYORUM VE YÖNETİYORUM.

doğum kontrolü. Korkunç durumlarla karşılaşan kadın ve erkeklerin sayısını görüyorum ve bu beni üzüyor.

Annelerinin ya da babalarının istismara uğradığını gören ya da kendileri istismara uğramış olan çocukların yüzlerindeki acımasız ifadeyi gördüğümde daha da kötü oluyorum.

Burada oldukları ve kendileri için daha iyi bir hayat kurma şansına sahip oldukları için minnettarım. Bu beni mutlu ediyor.

Crystal'ı cidden sevmeye başladım. O çok tatlı ve buradaki herkesi çok önemsiyor ve onların kendilerini geliştirmelerini istiyor.

"Sıradaki!" Sesleniyorum ve sıradaki hastamın içeri girmesini bekliyorum. On sekiz ya da on dokuz yaşlarında genç bir kız içeri giriyor. Otururken yüzündeki korkuyu görebiliyorum.

Gülümsüyorum, onu rahatlatmaya çalışıyorum. "İyi misin tatlım?" soruyorum. Kapıya baktı, sonra bana döndü.

"Taciz içeren bir ilişkiden ayrıldığını iddia eden buradaki erkeklerden biri, dün gece gizlice kadınların kaldığı koğuşa gitti ve kadınlardan birine saldırdı, ama kadın ortaya çıkmaya çok korkuyor ve ben de ne yapacağımı bilmiyorum," diye fısıldıyor aceleyle, sanki her an kapıdan içeri dalacağından korkuyormuş gibi.

Bu ciddi bir sorun. Adamların hiç karışmamaları için güvenlik tuttuklarını ve tamamen farklı binalarda olduklarını biliyorum.

"Sorun yok, tatlım. Bunu halledeceğim."

Derin bir nefes alıyor, kendini sakinleştirmeye çalışıyor, sonra buraya gelmesinin diğer nedenine geçiyoruz.

O çıkar çıkmaz, Crystal ile birlikte binanın önünde oturan Ryan'a mesaj atıyorum.

Bu ciddi bir sorun. Kadınların çoğu çok kırılgan bir durumda ve hazırda yaşadıkları onca şeyin üzerine bir de bu korkunun eklenmesine ihtiyaçları yok.

Kadınla konuşmam ve her yönden iyi olduğundan emin olmam gerektiğini hissediyorum ve sonra Ryan'ı bir kadını incittiğine pişman etmek için kışına tekme basacağım.

Ryan koşarak odaya giriyor, iyi olduğumdan emin olmak için gözleriyle beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. Muhtemelen mesajımda bundan bahsetmeliydim.

Chrystal, peşinde kapıyı arkasından kapatan Kyle ile birlikte içeri girer.

"Ciddi bir sorunumuz var. Buradaki kızlardan biri bana dün gece bir adamın erkekler yatakhaneinden gizlice çıkıp kadınlardan birine saldırdığını söyledi."

Chrystal şok içinde soluk soluğa kalır ve Ryan'la birlikte sinirlenen Kyle'in elini tutar, ancak bunun hassas bir şekilde ele alınması gerekmektedir.

"İşin aslını öğrenmek için önce onunla konuşmam gerekiyor. Daha fazla zarar vermek istemeyiz." Gerçekten istemesem de durumu yatıştırmaya çalışıyorum. Şu anda içgüdülerimle hareket ediyorum ve çok kızgınım.

Ryan, "Kameraları kontrol etmeliyiz," diye sesleniyor ve ben de buna tamamen katılıyorum.

Onların yaptığı da bu. Aradığımız şeyi bulana kadar durup bekliyoruz - yolun karşısındaki merkezin yeni üyelerinden biri

içeri sızmayı başardı. Zamanlaması mükemmeldi.

Bunun olmadığını düşünmek istiyordum ama oldu ve şimdi bu kadının-Christa'nın yatak odasının dışında durmuş, onunla konuşmak için içeri girmeyi bekliyorum.

Bazen işimden nefret ediyorum. Ona soru sormak ve belki de acı çekmesine neden olmak istemiyorum ama diğer hanımların iyiliği için bunu yapmak zorundayız çünkü bu bizim de hatamız.

Kapıyı çaldım ve açmasını bekledim. Sonunda açıyor ve bana baktığında dudağında küçük bir kesik görüyorum.

"İçeri girebilir miyim?" diye soruyorum, o da başını sallayarak içeri girmeme izin veriyor ve kapıyı arkamızdan kapatıyor.

Christa yatağa oturuyor, ben de her odada bulunan küçük masadaki sandalyeye . ", değil ?" diye soruyor kısık bir sesle, gözleri ellerine odaklanmış.

"Yaptık, tatlım. Sen iyi misin?" Elini tutma dürtüsüne direniyorum çünkü bu istenmeyebilir.

"Öyleyim. O benim eski erkek arkadaşımdı. Sanırım içeri girmenin bir yolunu buldu."

Gözlerimi kapatıyorum çünkü bu korktuğumdan da kötü olabilir. "Çok üzgünüm tatlım. Bu sorunu halledeceğiz. Güvendesin, tamam mı? Bu bir daha asla olmayacak."

Başını sallıyor ve yatakta kayarken yüzünü buruşturuyor, "Neresi acıyor?" Soruyorum ve ayağa kalkıyorum.

"Sadece benim tarafım. O kız araya girdiği için bana bir şey yapamadı. Sadece bana biraz vurdu."

Korktuğum kadar kötü olmadığı için rahatladım ama yine de üzgünüm. Bir gün birisi küçük kızıma kötü davranırsa ne olacağını hayal etmekten kendimi alamıyorum. Hiç şüphesiz birini gerçekten öldürürdüm.

Christa tişörtünü kaldırıyor ve hemen yan tarafındaki morluğu ve kolundaki parmak izlerini görüyorum.

Tam onu incelemeyi bitirmiştik ki kapı çarparak açıldı ve hem beni hem de onu korkuttu. Orada bir adam duruyordu ve onu dün geceki video görüntülerinden tanıdım. Ona zarar veren adam bu.

Lanet olsun.

Onun önüne geçiyorum. "Banyoya git," diyorum ona. Ona tekrar zarar vermesine asla izin vermeyeceğim.

Tereddüt ediyor ama dediğimi yapıyor. Kapının klik sesini ve ardından kilidin bizi yalnız bırakan dönüşünü duyuyorum.

Bana baktı. "Görünüşe göre onun yerini almak için buradasın," diye kıkırdıyor ve kapıyı kapatmaya çalışıyor, ama kapı büyük bir gürültüyle açılıyor.

Ryan "ın sahibiyimiĞ gibi içeri girdiğini görünce sırtıyorum. "Şimdi, ne diyordun?" Ryan ona soruyor ve hafifçe önümde durmak için hareket ediyor.

Tanrım, şu anda çok seksi görünüyor. Tam bir alfa erkeği. Bu zavallıya gözlerini dikmiş bakarken ondan güç yayılıyor.

Ezik Ryan "a bakıyor, gözleri kocaman. Tabii ki kendi boyunda birine baktığı anda var olmayan tüm cesareti pencereden dışarı fırlıyor.

"Yanlış odaya gelmişim dostum. Erkekler yatakhaneinde olmam gerekiyordu." Sanki bir kazaymış gibi odadan geri çıkmaya çalışıyor.

Ryan uzanıp, o kaçmadan önce kolunu yakalıyor. "İyi denemeydi. Konuşmamız gerek." Onu odadan dışarı çekiyor, bana dönüp göz kırpmıyor.

Neden bu kadar seksi olmak zorunda? Ne zamandan beri kötü çocuklara karşı bir şeyim var? Ne zaman olduğunu biliyorum. Bisikletini sürerken kollarını esnettiğini gördüğüm an. Sonra kızım ile nasıl olduğunu gördüm, bu pastayı aldı.

Banyo kapısına doğru ilerleyip kapıyı çaldım. "O gitti, tatlım."

Christa kapının kilidini açana kadar bir dakika geçer, dışarı çıkmak için cesaretini toplarken elleri titrer.

"Öyle mi?" diye emin olmak için soruyor.

"Evet tatlım, o gitti ve onu bir daha asla göremeyeceksin," diyorum. Derin bir nefes verdi ve yatağına oturdu. "Kimse ondan ayrılmanın kolay olacağını söylemedi ama her şey sadece nefes aldığı için dayak yemekten iyidir," diye fısıldıyor, bana hitap ediyor ama bunu daha çok kendine söylediğini hissediyorum.

Yanına oturdum ve bana ihtiyacı olduğu sürece elini tuttum. Bana hayatı boyunca çektiği her şeyi, hemşire olmak için okulunu bitirmek istediğini ve bir gün çocuk istediğini anlatıyor.

Birkaç saat sonra kapı nazikçe çaldı. Gidip açıyorum. Önce Ryan'ı görüyorum ve aşağıya baktığımda değerli meleğimin onun yanında durduğunu görüyorum.

"Merhaba anne!" Mia onu kucağıma almam için kollarını kaldırıyor ve ben de onu kendime çekerek sarılıyorum. "Bugün seni çok özledim." Yanağına bir öpücük konduruyorum ve o da kıkırdarak isimliğimi çeviriyor.

"Bugün bana yardım ettiğin için teşekkür ederim Myra. Sanırım biraz kestireceğim," diyor Christa ve ben de doğru söylediğinden emin olmak için onu inceliyorum.

Rahatladım. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, tamam mı?" Ona söyledim ve kartımı kapının yanındaki masaya bıraktım.

Ryan elini sırtıma koyup Mia'yla birlikte yürüyor. "Eve gitmeye hazır mısın?" diye soruyor.

Evde. Onunla olan şey bu mu?

"Evet, hazırım." O da bana gülümsüyor ve çantamı alabilmem için Mia'yı elimden alıyor. Önümde yürüyor ve ben de başımı yana eğip kalçalarına hayran hayran bakma isteğime karşı koyamıyorum.

Evet, ben hazırım.

CHAPTER FOUR

MYRA

O GECENİN İLERLEYEN SAATLERİNDE

RYAN elinde cep telefonuyla odaya girer. "Hazırlan, seni bu gece dışarı çıkarıyorum. Chrystal ve Kyle Mia'ya bizim için bakmaya gel," dedi, tamamen damdan düşer gibi ve ben daha gıkımı bile çıkaramadan odadan çıktı.

Çıkıp gittiği kapıya bakıyorum, öylece kabul edecekmişim gibi ortaya atması beni şaşırtıyor.

"Ryan delinin teki, bebeğim," diyorum Mia'ya, o da bana neden bahsettiğimi çok iyi biliyormuş gibi sırtıyor.

Bar taburesine oturup Mia'nın bebekleriyle oynamasını izliyorum. Onların saçlarını tekrar tekrar taramaya bayılıyor, o kadar çok taradığı için yarısının saçları dökülmüş.

Ryan gülümseyerek kafasını kapı aralığına uzatıyor. "Bir saat içinde çıkıyoruz. Kot giy." Bir kez daha ayrılıyor.

Tabureden kayarak inerken kendi kendime homurdanıyorum ve bana söylediği Geyi yapıyorum. Zor bir durummuğ gibi davranıyor olabilirim ama Ryan "la gerçekten bire bir zaman geçirmek istiyorum.

Özellikle de öpüştüğümüzden beri. Bunun ne anlama gelebileceğini düşünmeden edemiyorum.

Popomu harika gösteren en iyi kot pantolonumu ve siyah V yaka giydim. Biraz hacim vermek için saçımı ucundan hafifçe kıvırıyorum ve biraz doğal göz farı ve maskara sürüyorum.

Mia ben hazırlanırken yerde oynuyor. O gerçekten çok tatlı bir melek. Nadiren öfke nöbeti geçiriyor ya da gerçekten yapmaması gereken bir şey yapıyor, ama muhtemelen kendimi uğursuzluğa uğrattım.

Bir saat hızla geçti. Mia'yla birlikte oturma odasına girdik. Crystal, birkaç hafta önce bir yaşına basan Cassandra ile kanepede oturuyor. Chrystal'ın tıpatıp aynısı.

"Merhaba çocuklar." Gülümsüyorum ve Mia elini sallayarak elimden kurtulmaya çalışıyor. Onu bırakıyorum ve doğruca Cassandra'ya koşuyor. "Bebeğim!" bağılıyor ve onu tutmak için kollarını kaldırıyor.

Crystal Mia'nın kanepeye uzanmasına yardım ediyor ve Mia'nın doğrudan yüzüne bakan Cassandra'yı tutmasına yardım ediyor. Bu tatlı görüntüye gülümsüyorum.

Mia, Cassandra'nın küçük bacağına nazikçe okşadı. "Süpürmeye git, beyaz bebek." Çıkardığı küçük sesler kalbimi sızlatıyor.

Crystal ikisine bakarak, "Sanırım yine bebek ateşim var," iç geçiriyor. Daha fazla çocuk istediğimi inkâr bile edemiyorum. Öyle bir noktaya geldim ki sperm donörü bulmayı bile düşündüm.

"Hazır mısın?" Ryan anı bozarak soruyor.

Elimi tutuyor ve koltuktan kalkmama yardım ediyor. "Güle güle, an-gel." Eğilip Mia'nın başının üstünü öpüyorum ama bana aldırış etmiyor.

Ryan sonra onun yanına gidiyor ve elini saçlarında gezdiriyor. "Hoşça kal bebeğim," diye gürlüyor derin sesi.

Bütün bunlar yüzünden ölebilirim.

Ryan dikkatini Kyle'a çevirir. "Ona dikkat et."

Ryan cümlesini tamamlayamadan Kyle bitiriyor, "Hayatım pahasına."

Tüm bu adamların sahip olduğu kardeşliği seviyorum. Şüphesiz onlar sert ve tehlikeli adamlar ama çok derin bir bağı paylaşıyorlar ve yürekten seviyorlar.

Ryan elimi tutuyor ve beni evden çıkarıp doğruca evinin önüne park ettiği bisikletine götürüyor. "Daha önce hiç bisiklete bindin mi?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Hayır, hep istemişimdir."

Daha önce hiç bisiklete binmemiş olmam fikri onu mutlu etmiş gibi sırtıyor. "Bisikletimin arkasında da hiç kadın olmadı."

Bu beni çok iyi hissettirdi. Onun bisikletinin arkasına binen tek kız benim.

Kocaman kalçasını bisikletin üzerine atıyor ve ben arkasına geçerken kendimi sabitlemem için bir elini uzatıyor.

Yardım edemem ama ona hayranım. Kesimi onu çok daha seksi yapıyor. Şapkasını çeviriyor ve hafifçe bana bakıyor. "Hazır mısın?" Dişlerini göstererek gülümsüyor.

Ona yaklaştım ve kollarımı ortasına doladım, "Evet efendim."

Ona efendim dediğimde sarsıldığını hissediyorum - belki de artık adil oynamak istemiyordumdur. Daha da yaklaşıyorum ve kendimi sırtına yapıştırıyorum, sıcaklığını üzerimde hissetmek hoşuma gidiyor.

Kasabanın içinden geçerken herkes durup ona bakıyor. Bazıları el sallıyor, bazıları ters ters bakıyor ama Ryan hiçbirine ikinci kez bakmıyor.

Bir restoranın önünde durdu. Şehirdeki yeni restoranlardan biri ve her gün işe giderken önünden geçiyorum.

Bu gerçekten bir randevu. Elimi tutuyor, bisikletten inmeme yardım ediyor ve beni takip ediyor.

"Burası iyi mi?"

Ona bakarak gülümsüyorum. "Yer önemli değil, şirket önemli."

Yere bakarak gülümsüyor. Açıklamamın onu mutlu ettiğini söyleyebilirim. Elimi bırakmıyor ama onun yerine parmaklarımızı birbirine geçiriyor. Buna bayılıyorum.

İçeri giriyoruz ve hızlıca oturuyoruz. Ben kabine geçiyorum ve Ryan da yanıma kayıyor.

Bana yakın olmak istemesi hoşuma gidiyor. Buraya taşındığımdan beri bu tam bir işkence oldu çünkü etrafta üstsüz ve eşofmanla dolaşıyor. Bu bir suç olmalı, özellikle de ona dokunamadığım için.

Tam garson gelirken, arkamdaki pencereden dışarı baktı. Gözleri büyüdü ve sonra koşmaya başladı.

Ne oluyor lan?

Oturduğum pencerenin yanına siyah bir SUV yanaşırken pencereden dışarı bakıyorum. Camdan kocaman bir silah fırlarken yolcunun göğsündeki yeleği görüyorum.

Silahlı adamla göz göze geliyorum ve o gülümsüyor. Oh lanet olsun. Korku göğsümün derinliklerine yerleşti. O kadar derin, delici ki, şu anda bunun benim sonum olduğunu biliyorum. Ryan'ın bacağını tutup dua ediyorum.

"Siktir!" Ryan yüksek sesle kükreyerek beni ve restorandaki birçok insanı korkutuyor. Kolunu göbeğime doladı ve beni sarsarak

Kurşunlar arkamdaki her şeyi delip geçerken o da benimle birlikte koşuyor.

İnsanlar çığlık atıyor, camlar kırılıyor, kurşunlar arkamızdaki her şeye isabet ediyor.

Nefes alamıyorum, hareket edemiyorum, Ryan beni restoranın içinde silahlı adamdan uzağa taşıırken felç olmuş durumdayım.

Binanın arka tarafına ulaşıyoruz ve Ryan bir depo kapağını açıp beni içeri itiyor. "Burada kal. Geri geleceğim." Ben ona hayır diyemeden kapıyı kapatıyor ve beni bırakmasa iyi olur.

Ama işte buradayım, zifiri karanlık bir odaya tıkılmışım, etrafım temizlik malzemeleriyle çevrili, ama beni rahatsız eden şey karanlık değil, çığlık atan, ağlayan insanların sesi.

Midem bulanıyor ve kusmamaya çalışıyorum. Yere oturuyorum ve kulaklarımı kapatıyorum.

Suçluluk duygusunun ya da korkunun beni ele geçirmesine izin veremem. Yaşam ya da ölüm söz konusu olduğunda, bu duyguların şu anda beni ele geçirmesine izin veremem.

RYAN

ONA DOĞRULTULMUŞ SİLAHI GÖRDÜĞÜMDE KALBİM GÖĞSÜMDE DURDU. pencereden. Düşünmedim, sadece onu buradan çıkarmak zorundaydım, özellikle de ateş edenin Şeytan'ın Reddedilenleri olduğunu gördüğümde beri.

Onu buldular.

MC'nin kameralarının olması gereken arka taraftaki ofislerden birine giriyorum. Bu restoran MC'nin kasabada yeni açtığı bir restoran.

Kameralara bakıyorum ve oldukça iyi durumda olduğumuzu görüyorum. Hay sikeyim.

Kyle'a mesaj atıp ortalığın karıştığını ve destek almamız gerektiğini söyledim. Şimdi kendi iyiliğim için, ama Myra'nın zarar görmesine izin vermeyeceğim.

Onu önemsiyorum. Bu itiraf etmek istemediğim bir şeydi ama onu tehlikeli adamlarla dolu bir odaya ve kızını korumak için hepimizle yüzleşirken gördüğüm an, onun hayatımda olması gerektiğini anladım.

Reddedilenlerden birinin ön kapıdan girdiğini gördüm. Hay sikeyim.

Silahımı kotumun arkasından çıkarıp köşeyi dönüyorum, Myra'ya yakın duruyorum ama onu sakladığım yerin dikkat çekmemesi için gözden uzak duruyorum.

", sikik," diye fısıldıyorum nefesimin altında, içlerinden birinin ortaya çıkmasını bekliyorum.

Bir restoranın ortasında bir kadına saldıran ve bu sırada kim bilir kaç masum seyirciye zarar veren zavallılar.

Hepsi kendini ve bebeğini koruduğu içindi. Bu adamlar nefes almayı hak etmiyor.

Köşeden ayak sesleri geliyor ve hazırlanıyorum. Silahı yere doğrultulmuştu ve kollarımı boynuna dolayıp bayılana kadar onu boğmadan önce beni hafifçe geçmesini bekledim.

Onu mutfığa, tezgahın altına, gözden uzak bir yere itiyorum. Myra'nın oturduğu dolaba bakıyorum.

Dışarıdan kapıya vurulduğunu duyuyorum. Hay sikeyim. Dolaba doğru koştum ve onu dışarı çektim. "Hadi," diye ısrar ediyorum ve o da benimle koşuyor.

Kapının kırılma sesini duyuyorum ve onu duvara doğru itiyorum. Ayak seslerini dinlerken parmağımı dudaklarıma götürüp sessiz olmasını istiyorum.

Gömleğimin önünü kavırıyor, gözleri korkudan kocaman açılmış, teni her saniye soluyor.

Kolumu ona dolayarak göğsüme doğru çekiyorum, o da bana olabildiğince sıkı sarılıyor.

Kimsenin gelip gelmediğini görmek için dışarı bakıyorum. "Hadi, bizi gizlice dışarı çıkaracağım," diye fısıldıyorum. Kolumdan tutuyor ve ön tarafta ediyor gibi görünen öfkeyi görmezden gelerek duvar boyunca gizlice ilerliyoruz.

"Nerede o!" diye bağırır bir adam ve ardından bir silah duyulur. Myra sesin şokuyla sıçrar.

Az önce kırıkları kapıdan çıkmak için köşeyi döndüğümde bir Reddedilen ile yüz yüze geldim.

Myra'yı arkamdan itiyorum ve silahımı kaldırıyorum, o düşünmeden nişan alıyorum ve onu boynundan vuruyorum.

Bir adım geri çekilir, silahını bırakır ve iki eliyle boynunu kavrar. "Arka tarafta hareket var!" diye bağırıyor biri binanın ön tarafından.

"Tanrım, Ryan," diye fısıldıyor Myra ve ben gözlerimi kapatıyorum. "Önümde yürü meleğim," diyorum ona sakince.

MYRA

YÜRÜ ÖNÜMDE BEN MELEĞİM. BU ÜZERİNDE VE ÜZERİNDE BENİM Kafa. Ne demek istiyor? Onu terk etmeyeceğim, bundan eminim! "Kıçını kaldırıp önümde yürü," diyor yine, duygudan yoksun bir sesle. Tereddüt ettim ve önüne doğru yürüdüm. Arkama baktığımda onu gördüm. sırtı bana dönük duruyordu.

"Devam et, tatlı kız," diyor bana dönüp bakmadan. Tam o sırada koridordan birinin ona doğru geldiğini duyuyorum.

Üç adamın köşeyi dönüp Ryan'la yüzleştğini görüyorum. Benimle göz göze geliyorlar ve bunu yapmak beni kesinlikle öldürse de gizlice kapıdan çıkıyorum.

Ryan'ın vurduğu adamı yerde gördüm. Uzanıp silahını alıyorum. Korku içinde saklanmayacağım, bunun etmesine izin vermeyeceğim.

Artık korkmamaya kararlı bir şekilde içeri giriyorum. Ryan, yanından geçip bana doğru koşmaya çalışırken hepsiyle aynı anda savaşıyor.

Ryan içlerinden birinin yüzüne yumruk atar ve adam anında yere düşer ve kıpırdamaz.

Silahın emniyetini açıyorum ve Ryan "a sinsice yaklaşmaya çalışın adamlardan birine doğrultuyorum.

Ryan son anda arkasını dönüp onu başının yakalıyor ve yüzünü duvara çarpıyor.

Başka biri daha kavgaya katıldı. Atışımı yaptım ve onu bacağından vurdum. Bir adım daha atamıyor, acı içinde yere düşüyor.

Ryan dönüp bana bakıyor, gözleri öfkeyle parlıyor, sonra biri yanından geçip kolumdan tutuyor ve beni sertçe kendisine çekiyor.

şok içinde nefesim kesildi ve onu yerinden oynatmaya çalışarak sertçe çektim.

Ryan beni tutan kolu kavırıyor, parmaklarını çözerek beni esir alan kişiden kurtarıyor ve arkasına çekiyor.

Kalbim o kadar sert atıyor ki, kulaklarıma kadar hissedebiliyorum. Ryan onu daha yakına çekiyor ve bıçağı boğazına doğru sürüklemekten hemen önce saçlarının arkasından kavırıyor.

Adamı yere fırlatıyor ve adamın kanının boğulurken etrafında birikmesini dehşet içinde izliyorum.

Ryan önüme geçip görüşümü engelliyor ve çenemi kavırıyor. "Kıçını buraya getir." Başımı hayır anlamında sallıyorum. Sinirlenerek ofluyor, beni yerden kaldırıyor ve daha önce içinde bulunduğum dolaba geri fırlatıyor. "Görünüşe göre kıçına bakıcılık yapacağım." Sırıtarak kıçıma şaplak atıyor ve kapıyı suratıma kapatmadan önce beni hafifçe içeri itiyor.

RYAN

O BENİM ÖLÜMÜM OLACAK. DINLEMİYOR. EĞER O beni dinlemiş olsaydı, dışarıda ve bu aptal heriflerden uzakta olurdu.

Şu anda yerde acı içinde inleyen üç kişi var ve binanın etrafında beni bulmaya çalışan daha fazla aptalın koşuşturduğunu duyuyorum.

"Nerede o?" diye bağırان biri daha koşarak odaya giriyor ve yeleğindeki yamaya bakıyorum. Vurduğu aptal herifin bu olduğunu bildiğim için gülüyorum.

"Sana ne bundan?" Alay ediyorum.

"Bana hakaret etmeye nasıl cüret edersin?" Burnu öfkeyle alevlendi.

"Yoksa ne olur?" Yaklaşarak talep ediyorum. Mia'ya silah doğrultan, ikisine de zarar vermek isteyen kişi bu.

Bugün ya da yarın ölmeyecek. Hayır, acı çekecek. Daha önce hiç tatmadığı acıları tadacak. O MC için açık bir tehdit ve unutmayalım ki benim olanı tehdit ediyor.

"Seni öldüreceğim," diyor toplayabildiği en büyük inançla, ki bu da bir bok değil.

Gözlerimi deviriyorum. "Sanki öyle bir şey olacakmış gibi. Ben de seni ." Tam o sırada motor seslerini duydum. Kardeşlerim geldi.

Farkına vardığında yüzü değişti. Kaçmaya başladı, ama ben onu kesiğinin arkasından yakaladım ve yüzünü yere çarptım.

"Artık buna ihtiyacın olmayacak." Bıçağımı aldım ve yeleğini arkadan kestim, derisi boyunca sürüklediğimden emin oldum, kan birikintisini görmeye bayılıyordum.

"Siktir git!" diye bağıyor, ayağa kalkmaya çalışıyor. Bıçağımı tam omurgasının üzerine saplıyorum, tekrar için cesaretlendiriyorum, böylece bıçağımı tereyağı gibi omurgasına kaydırabiliyorum.

O donup kalıyor ve ben gülüyorum, kardeşlerimin binaya girip bunu adil bir dövüş haline getirme seslerinin, onun ölümüyle karşılaşma sesinin tadını çıkarıyorum.

"Lütfen biraz daha dövüş," diye böbürleniyorum ama bir milim bile kıpırdamıyor. Birkaç dakika sonra Torch, arkasında bıçaklarını tutan Kasap'la birlikte odaya giriyor.

"Siz sikiklerin işi uzun sürdü." Ayağa kalkıyorum ve Torch o bok parçasını yerden kaldırıyor. "Myra'nın evine giren adam bu," diye işaret ediyorum.

"Onun resmini hatırlıyorum." Torch sırtıyor ve yüzüne bir tokat atıyor. "Kendi işine bakmaman çok kötü, değil mi? Sadece bir kurşun yarası alabilirdin. Şimdi yavaş ve acılı bir şekilde öleceksin ve baban sana yardım etmeyecek."

Gülümsüyorum çünkü bu doğru. O ölecek ve Devil Souls MC'nin tüm üyelerinin gazabına uğrayacak.

Myra benim ve o az önce en büyük günahı işledi: benim olanı incitmeye cüret etti.

CHAPTER FIVE

MYRA

I Hala bu lanet dolabın içindeyim. Dışarıdaki sesleri duyabiliyorum ama Ryan akıllılık edip beni içeri kilitlediği için dışarı çıkamıyorum.

İyi ki küçük yerlerden korkmuyorum yoksa mahvolurdum, "Çıkarın beni!" Kahkahaları duyunca kapıya vurdum.

Bir saniye sonra kapı açılıyor ve Ryan'la yüz yüze geliyorum. "Yeterince uzun sürdü!" Tıslayarak karanlık odadan çıkıyorum. "Gidip yemek odasındaki insanları kontrol etmem gerekiyor. Hizmetime ihtiyaçları olabilir."

Elimi tutuyor ve gitmeme engel oluyor. "Ben de seninle geleceğim." Benimle birlikte restorana doğru yürüdü... ya da bu noktada restorandan geriye ne kaldıysa.

Koridorda yalnız kaldığımızda, "Hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim Ryan," diye fısıldıyorum. Minnettarım çünkü o olmasaydı bana ne olurdu bilmiyorum.

Olduğu yerde durdu ve bana bakmak için döndü, gözleri ateşle doluydu. Tek kelime etmiyor ama gözleri her şeyi anlatıyor.

Beni yerden kaldırıp sırtımı duvara dayamadan önce elleri yüzüme gidiyor ve beni sertçe öpüyor.

Beni yiyip bitiriyor.

Ben de onu aynı sertlikte öpüyorum. Elleri kıcımlı sıkıyor ve şu anda benim hakkımda tam olarak ne hissettiğini bilmeme izin vererek kendini bana karşı gıcırdatıyor.

ölüm, kargaşa ve milyonlarca başka şey oluyor, ama bunların hepsi gitti ve şu anda sadece biz varız.

Birbirimizin etrafından sessizce dolaştık, ateşli bakışlar ve küçük dokunuşlarla geçtik.

Beni öpmeyi bırakıyor, ikimiz de zor nefes alıyoruz. "Benim" diyor, sesi beni öpmeye başlamadan öncekinden daha derindi.

Gülümsüyorum, nefesim kesik kesik geliyor. Yüzünün yan tarafını avuçluyorum ve kirli sakalını elimin altında hissetmeyi seviyorum, güçlü vücudunun beni tutuş şeklini, bir eli beni kıcımın altından tutuyor, diğeri saçlarıma gömülüyor.

Ben konuşana kadar en az bir dakika boyunca birbirimize baktık. "Muhtemelen gidip herkesi kontrol etmeliyiz."

Beni yavaşça yere bırakıyor, tekrar elimi tutup beni kendine çekiyor ve restoranın ana kısmına doğru yürüyoruz.

Kaos bizi karşılıyor. Polis etrafta dolaşıp herkese sorular sorarken insanlar masalarda oturuyor.

Yaralı gibi görünen birini bulmak için etrafa bakıyorum. Sadece küçük kesikleri olan birkaç kişi görüyorum, ama hepsi bu.

"Kimse yaralanmadı mı?" Şok olmuş bir halde Ryan'a soruyorum ve memurlardan biri bana bakıyor. "Sadece birkaç kişi cam kırıkları yüzünden kesik ve sıyrıklarla boğuşuyor. Ben de şok oldum. Görünüşe göre bunu her kim yaptıysa başka bir şey için endişelenmekle meşgulmüş."

Dudaklarımı emiyorum ve Ryan yan tarafımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor. İkimiz de sessiz kalıyoruz, hedefin *ben olduğumu* belli etmiyoruz.

Kalmıyoruz. Ryan'ın bisikletine biniyoruz ve doğruca kulüp binasına fark ediyorum. Kısa süre sonra Torch ve Butcher da arkamızdan geliyor.

de gülümseyerek el sallıyorum. Yaptıkları şey için minnettarım. Benim için hayatlarını ortaya koyuyorlar.

Kasap kıpırdamıyor, duygusuzca ruhumun derinliklerine bakıyor. Torch sadece başını sallıyor. Etrafında bulunduğum birkaç seferde Kasap'ın bir kez bile konuştuğunu duyduğumu sanmıyorum.

Kulüp binasının önünde duruyoruz ve Kyle'ın Techy ile birlikte ön tarafta beklediğini görüyorum. Mia iyi mi? Ryan motoru kapatıyor. "Mia iyi mi?" Kyle'a soruyorum.

"Şu anda Cassandra'yla birlikte kanepede uyuyor," diye beni rahatlatıyor ve ben de derin bir nefes alıyorum. Anında rahatladım.

Ryan elimi tutuyor, ben motosikletten kayarken beni sabit tutuyor, ama fazla uzaklaşmama izin vermiyor ve beni doğruca kendi tarafına çekiyor.

Koruyucu içgüdülerinin hâlâ aşırı hızda olduğunu söyleyebilirim.

Kyle'ın telefonu çalıyor ve başını yana çevirerek telefondaki kişiyi dinliyor. Kafasını kaldırıp yola doğru bakıyor.

İşte o zaman daha önce gördüğüm cipin kapının dışında durduğunu görüyorum.

Her şey ağır çekimde gerçekleşiyor. Ryan'ın adını haykırıyorum, midem korkudan yanıyor.

Vücudumu kendi vücuduyla kaplıyor ve bizi yere fırlatıyor. Başımı kollarıyla sarıyor ve etrafımızdaki her şeyi vuran silahın her patlayışıyla sarsılıyorum. "Lütfen Tanrım, kimsenin zarar görmesine izin verme," diye fısıldıyorum tekrar tekrar.

Ryan kulağıma, "Sus bebeğim, her şey yolunda," diye fısıldıyor.

Hiçbir şey söylemiyorum ama benim yüzümden biri öldürülürse bu iyi .

Ryan yer değıştirdiğinde bir parça ışık görünüyor. Hafifçe arkamı döndüğümde herkesin ateşe karşılık verdiğini ve cipin hâlâ kapıların dışında durup herkese ateş ettiğini görüyorum.

"Onu buradan ıkarmalıyım!" Ryan bağılıyor ve sonra bize doğru gelen başka bir mermi ateşi motosikletine isabet ettiğinde elini sıkıca kavırıyor, tozlar uçuşurken pingler etrafımıza yayılıyor.

Ryan vücudunu hafifçe kaldırıp kolunu ortama doluyor ve mümkün olduğunu düşünmediğim bir şekilde beni taşıyarak asker gibi sürünmeye başlıyor.

Etrafımızı bir başka mermi spreyi sarıyor ve onu durduruyor ve tam önüme bir mermi isabet ediyor.

Bu tam bir kargaşa. Kyle ve adamlar ateşe karşılık veriyor ama sıkıştık ve çaresiz hissetmekten hoşlanmıyorum.

Ryan korkularımı yatıştırmaya çalışarak kulağıma tekrar, "Sorun yok, tatlım," diye fısıldıyor.

"Ryan, sana zarar gelmesini istemiyorum," diye fısıldıyorum. Ona bir şey olursa ve bu benim suçum olursa, bunun beni öldüreceğini düşünüyorum.

"Benim için endişelenme, meleğim. Sadece sakın kalmaya alış. Seni buradan çıkaracağım."

Cevap vermiyorum. Etrafımda dönüyor ve o zaman Ryan'ın kamyonetine yakın olduğumuzu fark ediyorum.

Beni de kendisiyle birlikte sürükleyerek tekrar asker gibi sürünmeye başladı. Kamyonun altından diğerk tarafa, ateş edenlerden uzağı doğru ilerlemeye devam ederken, kaldırımın derimi sürüklemesini görmezden geliyorum.

İşimiz biter bitmez, ben tepki bile veremedi benı yerden kaldırıyır ve kamyonun koltuğuna oturtuyır. Bir kurşun cama isabet etti ama delip geçmedi.

"Gerı döneceğim, tatlım."

Arka koltuğu açıp kurşun geçirmez bir yelek giyyır, sonra bir AK 47 kapıyır ve ben dehşet içinde onun silah seslerinin arasında yürüyüp ateş etmesini izliyorum.

Ryan kurşunlardan saklanmaya çalışarak yaklaşıırken ateş etmeyi kesiyorlar ve teker teker düşmelerini izliyorum.

Ryan, peşinde Kasap olduğu halde kapıya doğru ilerliyyır. Kyle ile birlikte, silahlarını doğrultarak kapıyı açarlar.

Boğazımı sıkıyyır, nefes almaya ve gerçekliğe geri dönmeye çalışırken ellerim titriyyır. Sanki beden dışı bir deneyim yaşıyyır. Tüm bunların olduğuna inanamıyyır.

Ryan tetiği bir kez daha çekiyır, ses sağır edici. Arkamı dönüp ön tarafa bakıyyır. Yeterince gördüm, kaldırabileceğimin hepsini.

Bu adamların ölmesi gerektiğini biliyyır, ya ben ya onlar, ama bir doktor olarak çok zor. Gözlerimi kapatıp şakaklarımı ovuşturarak dikkatimi bu camın hemen dışında olanlardan uzaklaştırmaya çalışıyyır.

Bu insanların beni neden bu kadar çok öldürmek istediklerini gerçekten anlamıyyır. Başkan'ın oğlunu vurduğumu falan biliyyır ama evime girdi ve kızıma zarar verecekti.

Yapmam gerekeni yaptım.

Bir an bile pişman değilim ama keşke tüm bunlar yaşanmasaydı ve Ryan'la o randevuya çıkabilseydim.

Kapı hızla açılıyyır ve gözlerim korku ve Çokla açılıyyır, ama gelenin Ryan olduğunu görünce rahatlıyyır.

"Sorun yok, bebeğim. Sadece benim." Yüzüme dokunuyır, beni kontrol ediyır. Yüzündeki endişeyi görebiliyyır ve bu gözyaşlarının dökölmesine yetiyır.

Doğrulup yüzümü göğsüne gömüyör ve kendimi güvende hissederek rahatlıyyır. Kollarını bana sıkıca sarıyyır ve ben içimdekileri dökerken bana sarılıyyır.

"Gözyaşların beni öldürüyör," diyyır bana ama elimde değil. En başından beri kendimi tuttum ve artık tutamıyyır. Ben bir insanım.

Elini saçlarıma gömüyör, yüzümü göğsüne bastırıyyır, benim ona sarıldığım kadar o da bana sarılıyyır.

"Sana sahibim." Dudaklarını başımın üstüne bastırıyor ve ben de başımı sallıyorum.

Var ve bunu bugün defalarca kanıtladı.

Arkama yaslanıp yüzüne dokunuyorum. "Sevdiğini biliyorum." Onu usulca öpüyorum, tüm duygularımı öpücüğe döküyorum çünkü şu anda kelimelerim yok. Sahip olduğum tek şey, patlayacakmışım gibi hissettiren duygular.

sarılıyor, beni şefkatle ve dikkatle öpüyor, kendimi güvende hissetmemi sağlıyor. Onu bir kez daha öpüyorum, ona bakıyorum.

Gülümsüyor ve zaten yıpranmış olan midemin altüst olmasına neden oluyor. "Bugün neredeyse ölüyor olsak da, sen hâlâ çok güzelsin." Alnımdan öpüyor. Duyguların üzerimden akıp gitmesine izin veriyorum.

"Eve gitmeye hazır mısın?" Saçımı kulağımın arkasına itiyor. Eve.

Ryan benim için bu.

"Evet."

Kalçama dokunuyor ve o sürücü koltuğuna tırmanırken ben de yolcu koltuğuna geçiyorum.

"Peki ya tüm bu karmaşa?" Şu anda cesetlerin kapılara doğru sürüklendiği otoparka bakarak soruyorum.

"Beklentiler bunu halledecektir." Kargaşaya bakmıyor bile; bu onu korkutmuyor bile.

KAPIDAN GIRER GİRMEZ, MIA DOĞRUCA

ikimizi de. "Anne! Ry-Ry!" diye bağılıyor, onu yakalamamız için küçük kollarını havaya kaldırıyor. Havaya atladığında onu yakalıyorum.

"Merhaba, benim güzel bebeğim." Onu öpücüklerle boğuyorum ve o kıkırdıyor. Ben de onunla birlikte gülüyorum. Beni çok mutlu ediyor.

Ryan'a döner. "Ry-Ry, seni özledim." Ona sarılması için parmaklarını oynatıyor ve benim zavallı kalbim patlayacakmış gibi hissediyor. Ryan onu kucağına alıyor ve başının üstünden öpüyor. "Ben de seni özledim, bebeğim."

Sırıttırıyor, başını onun göğsüne yaslıyor, küçük parmaklarını gömleğinin içinde döndürüyor. Yüzünde saf bir memnuniyet ifadesiyle bir o yana bir bu yana sallanıyor.

Elimi sırtında gezdiriyorum. Saat sekiz civarı, atıştırma ve banyo zamanı.

çalınıyor ve dışarı bakıyoruz. Kyle, Chrystal ve Cassandra için geldi.

Burada olduğunu bile unutmuş gibiydim. "Bakıcılık yaptığın için çok teşekkür ederim." Cassandra'yı tutarak koltuktan kalktı.

"Sorun değil. Ne zaman ihtiyacın olursa yaparım." Bana doğru yürüyüp yandan sarıldı. Kyle, Cassandra'yı aldı ve dışarı çıkarken el sallayarak vedalaştılar.

Ryan duvara gidip gece için her şeyi kilitliyor. "Ne atıştırmak istersin tatlım?" Mia'yı mutfığa götürüp buzdolabını açıyorum.

Elini içindikileri inceliyormuş gibi yüzüne koyuyor ve daha önce onun için kestiğim küp küp doğranmış elmaları işaret ediyor. Damlatmaz bardak sütünü alıyorum.

"Gidip pijamalarını getirmemi ve banyosunu yaptırmamı ister misin?" Ryan yukarı çıkarken soruyor.

"Bu harika olur, tatlım," diyorum ve merdivenlerden çıkarken ona "tatlım" dememe gülümsemesini yakalıyorum.

Yemeğini yerken ve bebekçe konuşurken tüm dikkatimi sevgilime veriyorum. Bu küçük anları her zaman hatırlayacağım çünkü o sonsuza kadar küçük kalmayacak.

Atıştırmalığını bitirdikten sonra onu yukarı çıkarıyorum, merdivenleri kendi başına çıkmak istediği için bu işlem gereğinden uzun sürüyor.

RYAN

BANYO KAPISI AÇILIR VE MIA PIJAMALARIYLA DIŞARI ÇIKAR.

Elinde bir saç fırçası, küçük koyunlar.

Bana doğru yürüyor, fırçayı bana uzatıyor. "Ry-Ry?" Kıpırdatıyor ve ben de alıyorum.

Yatağına oturuyorum, onu kucağıma çekiyorum ve saçlarını nazikçe tarıyorum. Nefes nefese şarkı söylüyor, kendi uydurduğu bir şarkı ve ben gülmemeye çalışıyorum. "Anne, çiş, tuvalet." Ağzını kapatarak kıkırdıyor. "Annem tuvalete işedi!" Onu zar zor anlayabiliyorum ama çok komik.

Saçıyla işim bittiğinde fırçayı tezgâhın üzerine koyuyorum. "Uzan, tatlım." Battaniyeyi geri çekiyorum ve o da tırmanıyor.

"Sana bir hikâye okumamı ister misin?" Tezgâhtan onun hikâye kitabını alıyorum ve yüzü aydınlanıyor.

Yanına uzandım, sırtımı baş tahtasına dayadım ve o da resimlere bakabilmek için koluma uzanarak bana yaklaştı.

MYRA

DUŞTAN ÇIKTIM VE MIAYATAK ODASINA GIRDIM. ÇOK HIZLIYDI. uyuyor ve Ryan hala ona kitap okuyor.

Onları birlikte görmek beni mutlu ediyor. Yanına gidip koluna dokunuyorum. "O uyuyor."

Onu uyandırmamaya çalışarak yavaşça yataktan kayıyor. Yatağının yanında yere uzanmaya başlıyorum ama elimi tutuyor. "Bu gece benimle uyuyacaksın." Tartışmaya yer bırakmıyor.

Beni odadan çıkarıyor, gecenin bir yarısı uyanırsa diye Mia için küçük bir gece lambası yakıyor.

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?" Emin olmadan soruyorum, ama aynı zamanda bu dünyanın dışında gerginim. Onunla aynı yatak odasında uyumak mı? Bu kulağa felaketin başlangıcı gibi geliyor.

"Bu ev bir kale, meleğim." Bana göz kırpacak kadar arkasını döndü. Bu da bana tartışacak bir şey bırakmıyor.

Kapısını iterek açtı ve ben gergin bir şekilde yutkundum. Hayatımda sadece bir erkekle birlikte oldum ve o da Mia'nın babasıydı. Seks yapmayalı yıllar oldu.

Çekmecesine doğru yürür ve bir tişört çıkarır. "Bununla uyumak ister misin?"

Belki de tüm niyeti sadece uyumaktır? Yanına gidip gömleği ondan alıyorum. "Teşekkür ederim." Neredeyse banyoya koşacaktım. Yatağa bakmamaya çalışıyorum çünkü sadece bu bile beni geriyor.

Hiç şüphesiz onun kollarında uykuya dalmaktan daha çok istediğim bir şey olmadığını biliyorum. Bu kulağa saf cennet gibi geliyor ama seks düşüncesi ve onun beni eksik bulması beni korkutuyor.

O çok güzel. Onun liginin çok altında olduğumu hissediyorum ve tam olarak onun düşündüğü gibi olmadığım düşüncesi kalbimi acıtıyor.

Şortumu ve tişörtümü çıkarıp onun tişörtünü giyiyorum ve gözlerimi kapatıp tişörtün her tarafına sinmiş kokusunu içime çekiyorum. Sarhoş edici.

Tüm taşaklarımı toplarken gözlerim kapanıyor. Kapıyı açıyorum ve tam Ryan eşofmanını yukarı çekerken dışarı çıkıyorum.

Gözlerim V'sine kayıyor, karın kasları dalgalanıyor. Ne kadar zamandır ona baktığımı bilmiyorum ama rahatsız edici bir süre olduğunu biliyorum.

"Yatağa girecek misin yoksa sadece bakacak mısın?" Yüzüm kızardı ve yatağa doğru yürüdüm. Utançtan ölebilirim.

Ryan gülüyor ve beni yatakta kucaklayıp kendine çekiyor. "Utandığında çok sevimli oluyorsun." Yüzü tam benimkinin üstünde.

Eli yüzüme doğru kayıyor, nefesim kesiliyor, bir sonraki hamlesini bekliyorum. Başparmağı yanağımı çok nazikçe okşuyor. "Çok güzelsin, gerçekten. Her şeyinle."

Beni şaşırtmaya devam ediyor. Samimi olduğunu görebiliyorum. "Ryan," diye fısıldıyorum.

O da bir şey söylemiyor ve gözleri dudaklarıma gidiyor. Elim saçlarının arasına kayıyor, kafa derisini hafifçe kaşıyor.

Beni öpecek mi?

Dudaklarını yalıyor ve yaklaşıp beni zar zor öperken midemde taklalar atıyor.

Hareket etmeye cesaret edemiyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

"Bebeğim," diye fısıldıyor, dudakları benimkilerin üzerinde hafifçe kayıyor.

Tüylerim diken diken oluyor. "Evet," fısıldıyorum, sesim hafifçe çatlıyor ve etkilendiğimi ele veriyor.

"Sizi sevmeme izin verin, hepinizi."

Bunun üzerine gözlerim açılıyor ve onun gözleri hemen ruhumun derinliklerine bakıyor. Bunu istediğime, onu istediğime dair aklımda hiçbir şüphe yok.

Başımı salladım.

Beni doyasıya öpüyor, ağzımı yalayıp yutuyor. Parmaklarım sırtında aşağı yukarı geziniyor, derisinin altındaki kaslarını hissetmeyi seviyorum.

Beni öyle bir öpüyor ki ciğerlerimdeki tüm nefesi alıyor. Eli yukarı doğru hareket ediyor, yüzümü kavıyor, yana yatırıyor ve boynuma doğru öpüyor.

Dudakları çok yumuşak, her küçük öpücükte hafifçe emiyor. Onun gibi bir adamın kaba ve sert olmasını beklersiniz, ama bana karşı çok nazik.

Bu beni on kat daha fazla tahrik ediyor.

Bana, fazla insanın göremediğinden emin olduğum daha tatlı bir yönünü gösteriyor.

"Kollarını kaldır," diyor, doğrulup gömleğimin altından tutarak.

Hafifçe doğruldum ve gömleğimi başımın üzerinden çekmesine izin verdim, böylece çıplak kaldım. Duştan çıktığımda sütyen giymemiştim.

Bakışları karşısında meme uçlarım büzüşüyor. Parmağını meme ucumda gezdirmeden önce göğsümü avuçluyor.

"Çok güzel."

Yataktan aşağı kayıyor ve elini kalçamda gezdirmeden önce beni bir kez daha öpüyor.

Ağzı tam göğsümün üzerinde, bana iğkence ediyor, benimle alay ediyor. "Ryan," diye fısıldıyorum, ölüyorum. Kendimi korumak için içimdeki her şeyi harcıyorum.

Bir bebeğim oldu - bazı şeyler eskisi gibi olmuyor. Vücudumun her yerinde çatlaklar ve selülitler var.

Ağzı meme ucumun etrafında kapanmadan hemen önce gülümsüyor, dili onu yatıştırmadan önce hafifçe emiyor.

Başımı geriye attım. Bunu beklemiyordum. Onu bacaklarımın arasına daha iyi sığdırmak için bacaklarımı açıyorum ve ereksiyonunu bana karşı hissetmek için kalçalarımı eğmekten kendimi alamıyorum.

"Mmm, bebeğim aç mı?" Ryan kendini bana doğru itiyor, diğer göğsüme geçiyor ve derinlemesine emiyor.

Ellerim havalanıyor, saçlarına gömülüyor, bir şeylere ihtiyaç duyuyorum. "Bakalım bana ne kadar ihtiyacın var." Eli külotumun içine kayıyor, parmakları klitorisimin üzerinde dans ediyor.

"Sırılsıklam." Sırıttıyor. Bacaklarımı kavrayarak yataktan aşağı kayıyor. "Bahse girerim seni daha da ıslatabilirim."

Yumruğu külotumu kavırıyor ve bacaklarımdan aşağı yırtıyor. Bacaklarımı açıyor, bana tamamen bakıyor ve dudaklarını yalıyor.

Tanrım, bunu daha önce kimse yapmamıştı.

Yüzümü kapatıyorum, bekliyorum ama eli kolumu çekiyor. "Bana bak. Sana nasıl taptığımı görmeni istiyorum. Utanma bebeğim." Sırıtişına geri dönmeden hemen önce usulca gülümsüyor.

Yavaşça yaklaşmasını izliyorum ve her saniye daha da ıslanıyorum. Beklemek işkence gibi. Onu istememi sağlamak istiyor.

Beni mahvetti ve bana çok az dokundu.

Sonunda beni tamamen yalarken gözlerimin içine bakıyor. Altımdaki örtüleri kavriyorum. "Siktir," diye inliyorum ve o da kıkırdıyor, dilini klitorisimin üzerinde döndürdükten sonra ucunu fiskeliyor.

Elleri altıma girip kıcımı kavriyor. Daha iyi erişebilmek için beni yataktan kaldırıyor.

"Bu am benim," diye homurdanıyor, sonra da beni bir erkek gibi yiyerek her şeye sahip olduğunu hissettiriyor.

Orgazm gittikçe yaklaşırken hareket edemiyorum, nefes alamıyorum, zevk neredeyse başa çıkılamayacak kadar fazla, ama daha fazlasını istiyorum.

Bacaklarım titriyor, ter beni tepeden tırnağa kaplıyor. Düşünebildiğim tek şey zevk olduğu için Ryan "a bakmayı çoktan unuttum.

İki parmağını içime sokuyor ve parmaklarını kıvrırken nefes almayı bırakıyorum, beni uçurumun kenarına gönderiyor, parmaklarının etrafında tekrar tekrar kenetleniyorum.

Üzerinden indiğinde yatakta bir hareket hissediyorum. Kıyafetlerini çıkarıp onu çıplak bırakırken ona bakıyorum.

Hayatımda hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim.

Sonra sikine bakıyorum ve ağzım kuruyor çünkü sığmayacak.

"Yüzündeki o korkmuş ifade de ne öyle, tatlı şey?" diye kıkırdıyor ve yatağın yanındaki komodinden bir prezervatif alıyor.

Karnına yaslanmış aletini gösteriyorum. Aşağı bakıp sırtıyor, sonra bacaklarımın arasına uzanıp ıslaklığımı yakalıyor. Aletini okşuyor, yüzü tutku dolu.

Biliyor musun, ölsem de umurumda değil. Ne kadar harika bir yol Git.

"Uyacağım bebeğim, sen benim için yaratılmışsın." Sesi daha boğuk çıkıyor. Kalbim onun tatlı ifadesiyle kabarıyor. Kollarımı açıyorum

çıktı. Kollarım boynuna dolanıyor, onu öperken sıkıca sarılıyorum.

Bacaklarımın arasında hareket ettiğini hissediyorum, başı girişime doğru bastırıldığında parmakları klitorisimi okşuyor.

Rahatlıyorum, benimle ilgileneceğine güveniyorum. Beni incitmemek için büyük bir özen göstererek nazıkçe içeri doğru bastırıyor.

Bacaklarımı beline doluyorum. Beni öpmeyi bırakıp gözlerimin içine bakıyor ve yavaşça içeri doğru ilerliyor.

Hiç acı hissetmiyorum, sadece vücudum ona alışırken hafif bir yanma hissediyorum. "İyi misin?"

Tırnaklarımı hafifçe sırtında gezdiriyorum. "Ben iyiden de öteyim." Eğilip onu tekrar öpüyorum, o da sonuna kadar çekip tekrar içeri giriyor.

"Tanrım." Başımı arkaya atarak öpüşmeyi kesiyorum. Aldığım yoğun zevkten dolayı amım onun etrafında sıkışıyor.

Ryan kalçamı kavlıyor, bacağımı daha yükseğe kaldırıyor ve işte zaman gerçekten hareket etmeye başlıyor, her çarpışta klitorisime sürtünüyor.

Elini kaldırıp boynumu kavlıyor, gözleri derinliklerine dalıyor. "Sen benimsin, her şeyin bana ait." Beni sertçe öpmeden önce eli boynumda esniyor ve tırnaklarım sırtını tırmıklıyor.

Eli bedenlerimizin arasına giriyor, başparmağı klitorisimi okşuyor. Yüzümü boynuna atıyorum ve sertçe boşalıyorum, tüm vücudum titriyor. Bacaklarım onun sırtından yatağa doğru kayıyor.

O da benimle birlikte geliyor, kulağında inliyor ve beni sıkıca kavrayıp kendisine doğru tutuyor.

Yavaşça *kendimize* geliyoruz, son beş dakikadır sessizce oturuyoruz ve *kafamda* şöyle düşünüyorum, *lanet olsun az önce Ryan'la seks yaptım ve görüldüğü kadar iyiydi.*

Ve harika görünüyor.

Yavaşça içimden çıktığında irkildiğimi zar zor saklayabiliyorum. Kasıla kasıla banyoya giriyor ve gözlerim muhteşem poposuna takılıyor.

Banyoda suyun aktığını duyuyorum ve kalkamayacak kadar yorgunum. Elinde bir bezle banyodan çıktı.

"Ne yapıyorsun?" Yanımda durduğunda soruyorum. Bacaklarımı tutup açıyor ve beni temizlemek için el bezini kullanıyor.

Bu adamı zaten sevmiyor olsaydım, bu her şeyi bitirirdi. Birçok nedenden dolayı gözlerim doluyor ama en çok da kalbim kesinlikle dolu.

Ryan başını kaldırıp bakıyor ve fark ediyor. Parmağını yanağımda gezdiriyor. "Canını yaktım mı?" diye soruyor ve şimdi ona bunu düşündürdüğüm için kendimi berbat hissediyorum.

"Hayır, sadece mutluyum," diye itiraf ediyorum ve *mutluyum*, tüm kalbimle mutluyum.

Eğiliyor ve beni alnımdan çok tatlı bir şekilde öpüyor. "Beni de mutlu ediyorsun bebeğim. Hayatıma girdiğin andan itibaren mutlu ettin ve Mia bu hayatı tamamladı."

Vay canına, sadece vay canına.

Uzanıp onu yatağıma çekiyorum, sadece ona sarılmaya ve onun da bana sarılmasına ihtiyacım var.

Yüzümü göğsüne çekiyor, eli başımın arkasında koruyucu bir şekilde duruyor.

Neden hayatımın geri kalanını burada geçireceğime dair bir his var içimde?

MYRA

"ANNE." GÖZLERİM ANINDA AÇILDI, SONRA O SESİ DUYDUM.
Kızımın yere kusmasını çok iyi bilirim.

Yataktan fırlıyorum ve ben ona ulaşmadan Ryan onu kucağına alıp banyoya götürüyor.

Histerik bir şekilde ağlıyor. Onu yatıştırmaya çalışarak küçük karnını ve sırtını ovuyorum. Kusmaya ve kusmaya devam ediyor.

"Hadi, tatlı kız. Sana banyo yaptırırım. Suyu açıyorum ve onu iğrenç pijamalarından çıkarıyorum. Titreyerek ve korkarak bana yapışıyor ve Ryan'ın elini tutmak için uzanıyor.

"Hemen döneceğim meleğim. Sana yeni pijamalar getireceğim ve kusmuğunu temizleyeceğim." Adam ayağa kalkmaya başlar ve kız çığlık atarak adamın eline daha sıkı sarılır.

Yüzündeki ıstırapı görüyorum. "Seni bırakmayacağım meleğim." Onu benden aldı ve küvete koydu. Sanırım o da benimle aynı şeyleri hissediyor.

Korktuğunda ve kendini iyi hissetmediğinde onu güvende hissettiriyor. Tekrar hastalanma ihtimaline karşı onu olabildiğince hızlı yıkarken benimle birlikte yerde oturuyor.

Ryan onu bir havluya sarıyor, kaldırıyor ve tatlı bir şekilde göğsüne bastırıyor. "Ry-Ry," diye fısıldıyor ve kalbim Ryan'ın yüzündeki saf sevgi ifadesiyle eriyor. O benim kızımı seviyor.

Başını onunkinin üstüne koyuyor, onu yatak odasına taşıyor ve gözlerim kocaman kusmuk lekesine gidiyor.

"Ben pijamalarını getireyim." Yatak odasına koştum ve her ihtimale karşı birkaç eski pijama alıp aceleyle geri döndüm.

Ryan onu bir o yana bir bu yana sallıyor, yarı uykulu. Ona giysileri uzatıyorum, o da benden alıp nazikçe giydiriyor ve ben de odayı kokutmadan önce temizlemek için acele ediyorum.

"Bizimle uyumasını ister misin?" Ryan soruyor ve onu battaniyeyle örtüyor, başı bacağının üzerinde yatıyor.

"Evet, muhtemelen en iyisi bu. Ona biraz Pedialyte getireceğim. Susuz kalmasını istemiyorum." Ryan ayağa kalkmaya başlayınca kız bir maymun gibi ona yapışıyor ve Ryan onu tutana kadar sürünüyor.

Suçlu görünüyor. "Sorun yok," ve o da sakinleşmesi için sırtını . Başını sallıyor ve battaniyeyi yukarı çekerek sırtını örtüyor. Onun titrediğini görebiliyorum.

RYAN

MYRA HER ŞEYİ TEMİZLEDİĞİ İÇİN KENDİMİ BİR PISLIK GIBI HISSEDİYORUM AMA Mia'ya hayır diyemiyorum. Göğsüme yaslanmış uyuyor ve hafifçe kıpırdarsam korkuyla uyanıyor.

Myra odaya geri geliyor. Çok güzel bir kadın. Saçları dağınık ama bunu benim yaptığımı bilmek beni çok mutlu ediyor.

"Tatlım, bunu içmen gerek." Myra ona damlatmaz bardağı uzatıyor ve Mia onu beslememi istermiş gibi bana bakıyor.

Gülümseyip alıyorum ve onu küçük bir bebekmiş gibi besliyorum. Bunu umursamıyorum. Şu anda rahatlamak için beni etrafında istemesini seviyorum.

Mia söz konusu olduğunda çok endişeleniyorum. Her şeyi doğru yapamayacağımdan ve onu bir şekilde mahvedeceğimden korkuyorum ama şu anda benden gerçekten hoşlandığını düşünüyorum.

Myra ve Mia'ya bakıyorum ve şu anımı ve geleceğimi görüyorum. Myra'nın bir gün bebeklerimizi taşıdığını ve Mia'nın abla olduğunu görebiliyorum.

Kulüp evindeki odaya girip davasını savunmaya başladığı anda o boku gördüm.

O zaman biliyordum ve şimdi daha da eminim.

Boştaki elimi Myra'nın başının arkasına doluyorum ve kendime çekip öpüyorum. Gülümsüyor ve yüzünü boynuma yaslıyor.

Hayat oldukça mükemmel.

CHAPTER SIX

RYAN BİR HAFTA SONRA

TBUGÜN, Şeytan'ın Reddettikleri'yle tüm bu saçmalıklara son vermeyi umduğum gün. Başkanla bir toplantımız var.

Kasabamızın dışında, kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde buluşacağız, çünkü işler kötüye giderse hiç tanık olmayacak.

Myra ve Mia'nın normal bir hayatı olsun istiyorum. Bu onu her geçen gün daha fazla yıpratıyor. Bardağı taşıran son damla dün bir aracın geri tepmesi ve paniklemesi oldu. Onu hiç bu kadar korkmuş görmemiştim, ateş edildiğinde bile.

Motorları görmeden önce duyuyoruz ve durup bekliyoruz. Kasap arkamızda, volta atıyor, cinayete hazır.

Önümüze yanaşıp motorlarını hızlandırarak şov yapmaya çalışıyorlar ve ben gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüye direniyorum.

Bu motorcular acınacak halde. Buradan canlı çıkmalarına izin versek bile şanslı sayılırlar.

Değer verdiğim kişilerin tehdit edilmesini hiç hoş karşılamıyorum, kardeşlerim de öyle.

Diablo adındaki Başkan bisikletinden inip bize doğru ve tüm üyeler onun etrafında toplanıyor.

Elimi uzatıp onu boğmamak elimden gelen her şeyi yapıyorum. Onun önünde olmak her parçamı hasta ediyor.

"Bunun anlamı ne?"

"Myra ile aranızdaki düşmanlığı sona erdirmek için ne gerekiyor?"
Kyle konuşuyor ve Başkanımız olduğunu göstermek için hafifçe önümüze çıkıyor.

Diablo önce Kyle'a sonra da bize bakıyor. "Yüz bin."

İçimden kaçan kahkahayı bastırma zahmetine bile girmiyorum. Gözlerini bana dikti ve adamları silahlarına uzandı.

"Komik bir şey mi var?" diye soruyor.

Sırtarak dışarı çıktım ve Kyle'ın yanında durdum. "Sana tek kuruş ödeyeceğimi sanıyorsan hayal görüyorsun demektir. Ben senin hayatını bitirmeden önce sen bu saçmalığa bir son vermeye ne dersin?"

Kardeşlerim arkamda toplanıp sözlerimi destekliyor. Sırıtiyorum çünkü gözlerindeki hafif korkuyu görüyorum. Bir kaşımı kaldırarak ona tam olarak bildiğimi gösteriyorum.

Benden Kyle'a baktı. "Oğlum nerede?"

"Öldü," diyor Kyle ve hepimiz gülüyoruz çünkü tüm muhataplar bir adım geri çekiliyor. Sonunda dalga geçmediğimizi anladılar.

Biz oyun oynayacak tiplerden değiliz. Onları bitiririz. "Onu sen mi öldürdün?"

"Evet, öyle yaptık. Kapımıza geldi ve *kadınımı* vurmaya çalıştı. Bunun bir karşılığı var. Ya öleceksin ya da teklifi kabul edeceksin çünkü bunu sadece bir kez yapacağım." Yüzüne bakıyorum, her kelimedede irkilmesinin her saniyesine bayılıyorum.

Kyle'a bakmadan önce benden uzaklaşıp yere bakıyor. "Kabul ediyoruz."

MC unvanını bile hak etmiyorlar, düpedüz ödleler. Bana bu taleplerle gelselerdi birinin boğazını keserdim ama biz onlar değiliz. Bizim onurumuz var.

"Ama bize karşı işlediğin günahların küçük bir bedeli olarak, bizden birine sıkmaya çalıştığın kurşunların karşılığı olarak tetik parmağını alacağız." Kyle ona son talebini söyler.

Diablo'nun yüzü soluyor. "Ya da ölürsün, seçim senin," diye bitiriyor Kyle, bıçağını çıkarıp elini ucunda gezdirerek.

Kyle bana bıçağı uzattı, ben de aldım ve Diablo'nun bıçağı almasını bekledim. Yukarı.

Bana doğru adım atıyor ve o geri elini tutuyorum. Uzaklaşmaya çalışıyor. Ona sertçe bakıyorum, hareket etmesi için cesaretlendiriyorum.

Başını başka yöne çeviriyor ve ben bıçağı parmağının üzerinde gezdiriyorum, çığlıklarının her saniyesine bayılıyorum.

Bana hasta diyebilirsiniz ama ben bu bokun tadını çıkarıyorum. Myra'nın çektikleri için küçük bir bedel. Parmağımı yere atıyorum ve hepsi kuyruklarını bacaklarının arasına kısırmış köpekler gibi bisikletlerine binerek kaçıyorlar.

"Eve gitmeye hazır mısınız?" Kyle soruyor ve hepimiz yükleniyor, motorların uzaklaşmasını izliyoruz.

MYRA

YALAN SÖYLEMEYECEĞİM.

Ryan eve dönerken, onu kurşun geçirmez yeleğiyle giderken gördüm.

İçlerinden biri yaralanır ve bana ihtiyaçları olursa diye telefonum elimdeydi. Mia yatak odasında uyuyor. O gitmeden önce ikimiz onu uyuttuk.

Kapıdan çıktığını gördüğüm an, gözlerimin önünde değiştiğini izledim. Şeytan Ruhlar MC üyesi Ryan'ın dışarı çıktığını gördüm.

Bahçeye girdiğini görüyorum ve rahatlayarak yere çökmek istiyorum, ama kalbimi dolduran endişeyle burada oturmuyormuşum gibi davranmak için televizyonu açıyorum.

Kapıdan içeri giriyor ve anahtarlarını kapının yanındaki masaya atıyor. "Merhaba tatlım," diyorum usulca. Benim için yumuşadığını görmek hoşuma gidiyor.

Ryan'ın çok fazla katmanı var. Tutması için elimi uzatıyorum ve onu kanepeye, yanıma çekiyorum.

"İyi misin?" Sorma dürtüsüne karşı koyamıyorum ve emin olmak için onu tepeden tırnağa kontrol etmiyorum.

Şakağıma bir öpücük kondurdu. "Her şey yolunda meleşim, ama sana söylemem gereken bir şey var."

Olamaz. Midem bulanıyor ve ona bakıyorum. Yüzümün her yerinde korkunun yazılı olduğunu biliyorum.

"Evet?"

Elimi tutuyor, başparmağını üst kısmında gezdiriyor. "Bu gece Şeytan'ın Reddettikleri'nin Başkanı ile görüştük. Bir anlaşmaya vardık. Her şey bitti, tatlım."

Dünya omuzlarımdan kalktı ve sevinçten ağlamak istiyorum ama diğer yanımda dehşete kapılıyor çünkü bu artık burada olmak için bir nedenim olmadığı anlamına geliyor.

İfadesi bir şaşkınlığa dönüşüyor ve yüzümü avuçluyor. "Neden yüzün asık?"

"Yani şimdi gidiyor muyum?"

Sanki onu şok etmişim gibi sıçradı. "Sen neden ?"

Ellerimi onunkilerden çekiyorum. "Artık burada olmak için bir nedenimiz yok. Bizi korumana gerek yok." Üzüntü her saniye kalbimi dolduruyor. Mia'nın onun ya da benim hayatımda olmamasına nasıl tepki vereceğini hayal bile edemiyorum.

Ryan koltuktan kayıyor ve dizlerinin üzerinde önüme geçiyor, "Bu hayatımda duyduğum en aptalca şey." Duruyor, derin bir nefes alıyor.

"Tatlım." Elimi tutuyor ve kalbine bastırıyor. "Bu sana ait, sana ve üst katta uyuyan o değerli bebeğe. Seni her zaman koruyacağım, şimdi ve ölene kadar. Gitmeni istemiyorum. Hayatının geri kalanını benimle geçirmeni istiyorum. Benim kadını, hayatım ve çocuklarımızın annesi olmanı istiyorum."

Nutkum tutuldu. Bana bunu söylemesini hiç beklemiyordum. "Seni seviyorum Ryan. Tüm kalbim ve tüm varlığım sana ait." Dudaklarımı ona bastırıyorum, her duygumu o öpücüğe döküyorum.

Bu ikinci an tüm hayatımızı değiştirdi - sonsuza dek sürecektir olan hayatımızı bulduk.

Ben ve Mia sonunda...

Evdeyiz.

EPILOGUE

MIA
ONSEKİZ YAŞINDA

I BABAMLA ANNEMİN PERİ MASALLARINA AİT, SADECE EDİLEBİLECEK TÜRDEN AŞKA SAHİP OLDUĞUNU İZLEYEREK BÜYÜDÜM.

Her gün bizi, beni ve kardeşlerimi ne kadar sevdiklerini ve desteklediklerini gösterdiler.

Babam bizi korudu, kolladı ve bizi durdurulamaz bir güç haline getirerek kimseden bir bok almamamızı ve kendimiz olduğumuz için asla özür dilemememizi sağladı.

Annem bizi besledi, hayattaki her ağrımızı ve acımızı iyileştirdi ve bize nasıl nazik olunacağını ve tam olarak nasıl sevileceğini öğretti.

Bize sonsuza dek değer vereceğim ve uğruna çabalamam gereken bir hayat verdiler.

Küçük çakıl taşlarının pencereme vurduğunu duyduğumda gülümsüyorum. Kapıyı kilitleyip penceremi açıyorum ve gizli erkek arkadaşına bakıyorum.

Ashton.

Ashton babamın biri. Neden biliyor musun?

Çünkü Ashton rakip bir MC'nin başkanının oğlu.

O seksi sesiyle, "Aşağı gel tatlım, biraz gezelim," diyor.

Tanrım, başım büyük belada.

DAHA FAZLA NE YAPABİLİRİZ?
İŞTE DİĞER ÇALIŞMALARIM!

SONSUZA KADAR SERİSİ

ONUN SONSUZLUĞUNU KORUMAK

SONSUZA KADAR SEVMEK

SONSUZA KADAR DEĞER VERMEK

ŞEYTAN RUHLAR MC SERİSİ

TORCH

TECHY KASAP

LIAM

GRIM SINNERS MC SERİSİ

LANE

WILDER

SMILEY

TRAVIS

AIDEN

DEREK

Bu seri benim paranormal takma adım altında: Teagan
Wilde

RALEIGH TEKSAS KURLARI

DAMON.

KEEPINTOUCH!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.